

မဟာမိတ်

သိုင်းရာဇာနှင့် ဝမ်းကွဲတို့

တတိယတွဲ

၈၃၆: ၀ ၃၂၈

တန်ဖိုး
အုပ်ရေ
မျက်နှာပုံး ပန်းချီ
ကာလာခွဲ

မျက်နှာပုံးရိုက်

ပုံနှိပ်သူ

ထုတ်ဝေသူ

ပထမအကြိမ်
၁၉၉၀၊ စက်တင်ဘာလ
စာမူ ခွင့်ပြု အမှတ် ၄၅၂/၉၀[၀]
မျက်နှာပုံးနှင့်ရေခဲခွင့်ပြု အမှတ် ၄၃၃/၉၀[၀]

ကျပ်သုံးဆယ် ငါးတိတိ
၁၀၀၀ အုပ်
မျိုးသန့်အောင်-မိုးကဲ
ပေါက်စီ

ဦးကျော်စိန် (မြ ၀၂၉၀၉)
ကျောက်စိမ်းအောင်ဆက်
၁၇၁၊ ၃၃ လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဦးရွှေစိုး [၀၃၀၅၅]

သမီးနှင့်သားပုံနှိပ်တိုက်
၄၀၀တံကျောင်းလမ်း၊ ရေကျော်၊ ရန်ကုန်

ဦးကျော်လေး (မြ ၀၁၅၆၉)
ရွှေပြည်တော်စာပေ
၂၂၆၊ ၃၂ လမ်း၊ ရန်ကုန်။

ပေါင်နှစ်ဆွေ

သိုင်းရာဇာ နှင့် သံမဏိဌာန်

၁၂

သိုင်းဘာသာပြန် အသစ်စက်စက် တတိယတွဲ

ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ

မောင်နှမ်းဆွေ

သိုင်းရာဇာနှင့် သံမဏိငှက်

(ဟ တီ ယ တွ)

 မိုးဆမ်းပန်းစာပေတိုက်ထုတ်ဝေသည်

[Faint, illegible text or markings in the middle of the page]

[Faint, illegible text line]

[Faint, illegible text line]

[Faint, illegible text line]

[Faint, illegible text line]

(၃၁)

တောကမ္ဘိုင်၍ တောင်တန်းကြီး များက ညှို့နေကြ၏။
တောင်စဉ်တောင်တန်းကြီးများက တစ်ထပ်ပြီးတစ်ထပ် တည်
ရှိနေ၏။

တောင်ကြောများတွင် ပန်းခိုခိုခင်းကြီးများက မျက်စိ
တစ်ဆုံး ရှိနေပြီး လေတစ်ချက် ဝေ့တိုက်လိုက်သည်နှင့် လှိုင်း
လုံးကြီးများထကြွလာသည့်အလား တလိမ့်လိမ့် လှုပ်ရှားသွား
ကြ၏။

တောင်ခါးပန်းတစ်နေရာတွင် မိန်းမပျိုသုံးယောက် တို့က
ပိုက်ကွန်ကြီးတစ်ခုအတွင်း အော်ဟစ် ရုန်းကန်လျက် ရှိနေကြ
သည်။

ကယ်တော်မူကြပါရှင်၊ ကယ်တော်မူကြပါ'

မိုးဆင်းပန်းစာပေ

'အယ်ကြပါရှင်'

မိန်းမပျိုသုံးယောက်တို့က ပိုက်ကွန်ကြီးအတွင်းအောင်ဟစ် ချွန်းကန်လျက် ရှိနေကြ၏။

ယင်းအချိန်မှာပင် အဝေးဆီမှ အဝတ်လေတိုးသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာပြီး လူရိပ်တစ်ရိပ်က မီးခိုးငွေ့ တစ်ငွေ့ လွင့် မျောလာသကဲ့သို့ တရိပ်ရိပ်လာနေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ကြရ သည်။

မိန်းမပျိုသုံးယောက်တို့သည် ထိုသူလာနေသည်ကို တွေ့ မြင်လိုက်ရလျှင် အားတက်ဝမ်းသာသွားကြရ၏။

ထောက်ရှီလာသူမှာအဖြူရောင်ဝတ်စုံနှင့်လူရွယ်တစ်ယောက် ဖြစ်၏။ လူရွယ်၏ရုပ်ရည်မှာ သန်ပြန်လှပြီး ယောက်ျားပီသသူ အစ်ယောက် ဖြစ်၏။

ခန္ဓာကိုယ်မှာ သံမဏိကိုပုံသွန်းထားသည့် အလား အချိုး အစားကျန်လှပြီး ခားတစ်လက်ကို ကျောတွင် ပိုးလွယ်ထား စသည်။

လူရွယ်ကိုတွေ့လိုက်ရလျှင် မိန်းမပျိုများအ...

'ဟိုက အစ်ကို...အဲ အစ်ကိုကြီး။ ကျွန်မတို့ကို ကယ်သွား

ပါရှင်'

အစ်ကိုကြီး အယ်ပါဦးရှင်'

နောက်ရှီလာသူမှာ နေကြောဂိုက်ချုပ်ကြီး၏သား စင်းပိ လှုပ် ဖြစ်၏။

စင်းပိလုံက ခားကိုဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး ဝှေ့ယမ်းပစ်လိုက်ရာ ပိုက်ကွန်ကြီးမှာ အပိုင်းပိုင်း ပြတ်ကျသွားရ၏။

'ဝှစ် ဝှစ် ဝှစ်'

ပိုက်ကွန်ကြီးပြတ်ကျသွားပြီးနောက် အတွင်းမှ မိန်းမပျို သုံးယောက်မှလည်း လွတ်မြောက်လာရ၏။

စင်းပိလုံက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်စေ...

'မင်းတို့ ဘယ်သူတွေလဲ၊ ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး မိုက်ကွန်ထဲရောက် ခဲ့ရတာလဲ'

မိန်းမပျိုတစ်ယောက်က

'ကျွန်မတို့က ခြင်္သေ့အားမာန် ဂိုဏ်းကပါ။ ကျွန်မတို့ သခင်မလေးကို ရန်သူတွေဖမ်းခေါ်သွားပါတယ်။ သူ့ကိုလိုက် ပြီး ကယ်တင်ပေးပါဦး အစ်ကိုကြီးရယ်'

'ဟင်'

မိန်းမပျို၏စကားကြောင့် စင်းပိလုံမှာ တိတ်တခိုးကလေး တုန်လှုပ်ချောက်ချားသွားရ၏။

ခြင်္သေ့အားမာန်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၏သမီးဆိုသည်မှာ ချွန်ကျီ စင်း မဟုတ်ပါလား။

စင်းပိလုံမှာ မျက်လုံးအစုံ ပြူးကျယ်ဝိုင်းစက်သွားရတော့ ကာ...

'ဘာ မင်းတို့ သခင်မလေးကို ဖမ်းခေါ်သွားတယ် ဟုတ် လား၊ ဘယ်သူတွေလဲ'

'ဘယ်သူတွေလဲဆိုတာ မသိပါဘူးရှင်၊ ခေါင်းဆောင်တွေ ကတော့ ငွေရောင် ဝတ်စုံနဲ့ လူထွားကြီးတွေပါပဲ။ သူတို့ နောက်မှာတော့ အနက်ရောင်ဝတ်စုံနဲ့သိုင်းသမားတွေ ပါလာ ပါတယ်'

‘သူတို့ ဘယ်ဘက်ကိုထွက်သွားသလဲ’

မိန်းမပျိုတစ်ယောက်က တောင်ခါးပန်းယစ်နေရာကိုညွှန်ပြ

လိုက်ပြီး

‘အဲဒီဖက်ကိုထွက်သွားကြပါတယ်ရှင်’

‘ကိုင်း မင်းတို့က ဗရပ်ကို ပြန်ပြီး သိုင်းသမားတွေကို အကြောင်းကြား၊ ငါ သူတို့ ထွက်သွားတဲ့ဖက်ကို လိုက်သွားမယ်....’

‘ဟုတ် ဟုတ်ကဲ့’

‘ကျေးဇူးပါပဲ အစ်ကိုကြီးရယ်’

ထို့နောက် မိန်းမပျိုသုံးယောက်က တောင်ကြောကိုပတ်ကာ အလျင်အမြန် ပြေးထွက်သွားကြ၏။

စင်းပိလိုကလည်း အချိန်ဆိုင်းမနေတော့ဘဲ ရှန်ကျီစင်းကို ငွေ့ရောင်ဝတ်စုံရှင် လူထွားကြီးသုံးယောက် ခေါ်ဆောင်သွားရာဖက်သို့ ထိပ်တန်း ကိုယ်ဖော့အားသုံးကာ ပြေးလိုက်သွားတော့၏။

• • •

နက်ချိုင်းသော လျှိုကြီး။

မောင်မည်း တိတ်ဆိတ်လျက် ရှိနေ၏။ လျှိုကြီးအတွင်း အသေအချာ ပြည့်မည်ဆိုပါက အိမ်ကလေးများကို တွေ့ရှိရမည်ဖြစ်ပေ၏။

အိမ်ကလေးများ ဝိုင်းရံထားသည့် ဆလယ်ခေါင်တွင် ကြီးမား ခံ့ထည်သောအိမ်ကြီးတစ်လုံးက ရှိနေ၏။

ထိုအိမ်ကြီးအတွင်း မီးရောင်များက လင်းလက်လျက် ရှိနေ၏။

အိမ်ကြီးအတွင်း သောက်စား ပျော်ပါးသံများကလည်း ဆူညံလျက် ရှိနေ၏။

လျှိုကြီးအတွင်း အစောင့်များက ရှိနေ၏။ အစောင့်များက လျှိုကြီးအတွင်း လှည့်ပတ်ကာ စောင့်ကြပ်လျက် ရှိနေကြ၏။

‘ဝှစ် ဝှစ် ဝှစ်’

‘ဟူး ဟူး ဟူး’

ယင်းအချိန်မှာပင် ထိပ်တန်းကိုယ်ဖော့အား သုံးကာ လူရိပ်တစ်ရိပ်က လျှိုကြီးအတွင်း ကျဆင်းလာခဲ့၏။

ထိုသူက လေထဲမှာပင် ကျွမ်းထစ်ချက် ပစ်ကာ နောက်တစ်ချက် ထပ်ခုန်လိုက်ရာ အိမ်ကလေးများကို ကျော်၍ အိမ်ကြီးအနီး ကျရောက်သွား၏။

ထိုသူက အိမ်ကြီးအနီး ပြေးကပ်ကာ အတွင်းသို့ အသာချောင်းကြည့်လိုက်၏။

နန်းမဆောင်ကြီးအတွင်းတွင် မိန်းမပျိုတစ်ယောက်ကို ကြိုးဖြင့် ဘုတ်နှောင်ထားသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။

ထိုမိန်းမပျိုမှာ ရှန်ကျီစင်းပင်ဖြစ်၏။ ရှန်ကျီစင်း အနီးတွင် ငွေ့ရောင် ဝတ်စုံရှင် လူထွားကြီး သုံးယောက်က ရယ်မောသောက်စားရင်း ရှိနေကြ၏။

လူထွားကြီး တစ်ယောက်က....

'ဒီတစ်ခါ ငါတို့ ဖမ်းခေါ်လာတဲ့ ကောင်မလေးက အပျံ့စားပါ သူ့ကို ကြိုးနဲ့ တုတ်ထားရတာကတော့ အားနာပါ တယ်'

လူထွားကြီးတစ်ယောက်က တဟဲဟဲရယ်မောရမ်း....

'ကြိုးနဲ့ မတုတ်ထားရင် ဒီကောင်မလေးက ငြိမ်ငြိမ်မှု မနေဘဲ

တစ်ယောက်က....

'ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဘယ်တော့လာမလဲ မသိဘူး၊ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက ဒီတစ်ခါတော့ ငါတို့ကို ဆုငွေ ကောင်းကောင်း ချီးမြှင့်မှာ သေချာတယ်'

အပြင်ဖက်မှ ချောင်းကြည့်နေသူက အသာ ကြိတ်၍ ပြုံးလိုက်မိ၏။

ထိုသူသည်ကား အခြားသူ မဟုတ်ပေ။ ရှန်ကျီစင်းကို တိတိတခိုးကလေး မေတ္တာရှိနေသည့် စင်းပိလုံပင် ဖြစ်ပေတော့၏။

'ဒီကောင်တွေရဲ့ ဂိုဏ်းချုပ်ဆိုတာ ဘယ်သူပါလိမ့်၊ အသာစောင့်ကြည့်ဦးမူပဲ'

စင်းပိလုံက စိတ်ထဲမှတွေးလိုက်ပြီး အမှောင်ရိပ်တွင် အသာခိုနေလိုက်၏။

မကြာမီ အပြင်ဖက်မှ အဝတ်လေတိုးသံများ ကြားလိုက်ရပြီး ဝတ်စုံနက်များ ထွက်ပေါ်လာကြ၏။

ဝတ်စုံနက်များ ခေါင်းဆောင်မှာ မျက်နှာဖုံးတစ်ခု တပ်ဆင်ထား၏။

ထိုမျက်နှာဖုံးစွပ်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလျှင် ငွေထောင်ဝတ်စုံရှင်လူထွားကြီးသုံးယောက်က ဇာတ်များ ဆုပ်ကာ အရှိအသေ ပြုလိုက်ကြ၏။

လူထွားကြီး တစ်ယောက်က မျက်နှာဖုံးစွပ်ကို အရှိအသေ ပြုလိုက်ပြီး....

'ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးခင်ဗျား၊ ကျွန်တော်တို့ လမ်းခရီးတစ်နေရာမှာ ဟောစီ မိန်းမချောလေးကို တွေ့လို့ ဖမ်းခေါ် လာခဲ့ပါတယ်'

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဆိုသူက ရှန်ကျီစင်းကို အကဲခတ်ကြည့်လိုက်ရင်း....

'ဟဲ ဟဲ ဟဲ သူကလေးက မဆိုးလှပါလား၊ မင်းကလေးက ဘယ်သူတဲ့လဲ'

ရှန်ကျီစင်းက ဘာမှ ပြန်မပြော။ မျက်နှာကိုသာ လှဲဖယ်နေလိုက်၏။

ဂိုဏ်းချုပ်ဆိုသူက ရှန်ကျီစင်း၏ မေးစေ့ကို ကိုင်ကာ ဆွဲလှည့်လိုက်ရင်း....

မင်းဘယ်သူလဲဆိုတာ ငါမေးနေတယ်၊ ငါစိတ်တိုလာရင် မင်း မလွယ်ဘူးနော်'

ရှန်ကျီစင်းက မပြောသည့်အပြင် တံတွေးနှင့် ထွီခနဲလှမ်းထွေးလိုက်၏။

'ဖြန်း'

မျက်နှာဖုံးစွပ်က ပြောပြောဆိုဆို ရှန်ကျီစင်းကို နောက်တစ်ချက်ချိန်ရန် လက်ဝဲတစ်ဖက် မြှောက်လိုက်၏။

‘ဝှစ်’

ရှုတ်တရက် လက်နက်ပုန်းလေတိုးသံတစ်ချက်ကြားလိုက်ပြီး နောက် မျက်နှာဖုံးစွပ်က လေထဲမှလွင့်ပျံလာသော လက်နက် ပုန်းကို ဖမ်းဆုပ်ယူထားလိုက်၏။

မျက်နှာဖုံးစွပ်က လက်ခါးကိုဖြန့်ကြည့်လိုက်ရာ သစ်သား ခားပျံကလေးတစ်ချောင်း ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

‘ရန်သူ ရန်သူ’

‘ဒေါင်း ဒေါင်း ဒေါင် ဒေါင်’

‘ဒေါင် ဒေါင် ဒေါင် ဒေါင်း’

ငွေရောင်ဝတ်စုံရှစ် လူထွားကြီးသုံးယောက်က အော်ဟစ် လိုက်သည်နှင့် အချက်ပေးသံများက စခန်းနေရာထဲသို့ အပြားမှ ထွက်ပေါ်လာ၏။

‘ဖြောင်း’

‘ဝှန်း’

ပြောင်းပေါက် ကျိုးပြတ်လွင့်စဉ်က လူရိပ်တစ်ရိပ်က ခန်း မဆောင်ကြီးအတွင်းသို့ ထိုးဆင်းကျရောက်လာ၏။

‘ဝှစ် ဝှစ် ဝှစ် ဝှစ်’

မျက်စိတစ်မှိတ် လျှပ်တစ်ပြက်အတွင်းမှာပင် ထိုဘူက ခား ကိုခွဲ ဖမ်းလိုက်ရာ ရှန်ကျီစမ်း ကိုယ်ပေါ်မှ ကြိုးများ မှာ ပြတ်ထွက်သွားရ၏။

‘ဟင်’

‘ဟာ’

‘ဟယ်’

ထိုထိုသူ၏ အံ့မခမ်းသိုင်းပညာကြောင့် မျက်နှာဖုံးစွပ်နှင့် လူထွားကြီး သုံးယောက်တို့ပင် အံ့ဩမင်တက် မိသွားကြရ၏။

ရောက်ရှိကယ်တင်လာသူကို ကြည့်ကာ ရှန်ကျီစမ်းမှာလည်း တအံ့တဩ ဖြစ်သွားရ၏။

ရှုတ်တရက် ရောက်လာပြီး သူမ၏အသက်ကို ကယ်တင် လိုက်သူမှာ လူချောကလေး စမ်းပီလုံ ဖြစ်နေသည် မဟုတ်ပါ လား....။

‘ရော့ ညီမ’

စမ်းပီလုံက ရှန်ကျီစမ်းကို ခားထစ်လက် ပစ်ပေးလိုက်၏။ ‘ဟိတ်ကောင် မင်း ဘယ်သူလဲ၊ ငါတို့လုပ်ငန်းကို ဘာဖြစ် လို့ ဝင်ရှုပ်တာလဲ’

မျက်နှာဖုံးစွပ်က စမ်းပီလုံကို မောင်ငေါက်မေးမြန်းလိုက်၏။ စမ်းပီလုံက မျက်နှာဖုံးစွပ်ကို ခားဦးနှင့် ထိုးချိန်လိုက်ကာ အေးစက်ခက်ထန်သော လေသံဖြင့်....

‘ကျုပ်က စမ်းပီလုံ နေစကြာဂိုဏ်းချုပ်ရဲ့သားပဲ၊ မတရား တွေရင် လက်ပိုက်ကြည့်မနေတတ်ဘူး၊ ဒါကြောင့် ကျုပ်ရောက် လာတာ’

‘ဆောင်မာ မင်းက တော်တော် အပြောကြီးတာပဲ၊ မင်း စာ ဘာကောင်လဲ’

‘တရားဥပဒေစိုးမိုးရေးနဲ့ ရုပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေး အတွက် ဆောင်ရွက်ရမှာ ကျုပ်တို့ အဖြူရောင်သိုင်းလောက သားတွေရဲ့ တာဝန်ပဲ၊ ဒုစရိုက် အနက်ရောင်သိုင်းသမားတွေကို

ခေမုန်းရမယ်၊ အခု ခင်ဗျားတို့ကို ကျုပ်တို့ အဖြူရောင်သိုင်း
လောကသားတွေက ဝိုင်းထားပြီးပြီ

‘ရှီး’
‘ဖောင်း’

ယင်းအချိန်မှာပင် အဘက်ဆီမှအချက်ပေးမီးမြှားတစ်စင်း
ထိုးတက် ပေါက်ကွဲသွားသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။

‘ရှီး ရှီး ရှီး’
‘ဖောင်း ဖောင်း ဖောင်း’

တဆက်တည်းမှာပင် အချက်ပေး မီးမြှားသုံးစင်း ဆက်
ထိုးတက်ပေါက်ကွဲသွားသည်ကိုပါ တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။

‘ဟင်’
‘ဟာ ဟယ်’

ကောင်းကင်ပြင်ဆီသို့ ထိုးတက်ပေါက်ကွဲသွားသောအချက်
ပေးမီးမြှားများကို တွေ့မြင်လိုက်ရလျှင် မျက်နှာဖုံးစုပ်နှင့် လူ
ထွားကြီးသုံးယောက်တို့မှာ မျက်နှာများပျက်ကာ ထိတ်လန့်
ဈောက်ချားသွားကြ၏။

ရှုန်ကျီစင်းမှာ အလွန်ပင် ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်သွားရ၏။ စင်း
ပိလုံက တဟဲဟဲ ရယ်မောရင်း မျက်နှာဖုံးကို...

‘ကိုင်း ခင်ဗျားတို့ တွေ့ပြီမဟုတ်လား၊ ကျုပ်တို့ အဖြူရောင်
သိုင်းလောကသားတွေက ခင်ဗျားတို့ကို ဝိုင်းထားပြီးပြီ’

မျက်နှာဖုံးစုပ်က ခားတစ်လှက်ကို ဆွဲထုတ်လိုက်ကာ...

‘ဟား ဟား ဟား ဟား မင်းက သေချင်တဲ့အောင်ဆို
တော့ မင်းဆန္ဒကိုဖြည့်စွမ်းပေးရတော့မှာပေါ့၊ ဟိတ်ကောင်
တွေ နီကောင်ကို ဝိုင်းတိုက်ကြစမ်းကွာ’

‘ယား’
‘ဟိုင်း’

အော်ဟစ်မာန်သွင်းသံ၊ ခားခားချစ်၊ ထိခတ်သံများက
ပွက်လော့ခိုက်သွားရ၏။

အပြင်ဘက်တွင်လည်း အဖြူရောင် သိုင်းလောကသားများ
နှင့် ဝတ်စုံနက်များ အကျိတ်အနယ် တိုက်ခိုက်နေကြလေပြီ။

အိမ်ကြီးအတွင်းတွင် လူထွားကြီးသုံးယောက်နှင့် စင်းပိ
လုံက အကျိတ်အနယ် တိုက်ခိုက်လျက် ရှိနေ၏။

စင်းပိလုံနှင့်အတူ ရှုန်ကျီစင်းကလည်း တိုက်ပွဲအတွင်းသို့
ပါဝင်လာ၏။

‘ယား’
‘ထန်း’

လူထွားကြီးသုံးယောက်တို့၏ ခားချက်များကို စင်းပိလုံက
သူ့ ခားချက် တစ်ချက်ဘည်းနှင့် ကာကွယ်ပေးလိုက်၏။

‘ရှမ်း’
‘အား အင့်’

စင်းပိလုံ၏ ယဏ်အောင်ပုနိခတီ ခားချက်ကြောင့် ငွေ
ရောင်ဝတ်စုံ လူထွားကြီးနှစ်ယောက်မှာ လူစာခြား ခားတခြား
ဖြစ်ကာ လှင့်စဉ်ထွက်သွားရ၏။

‘ဟင်’

မရွှေမလှ အသက်ပျောက်သွားရသော ငွေ့ရောင်ဝတ်စုံ လူ
ထွားကြီးနှစ်ယောက်ကို ကြည့်ကာ မျက်နှာဖုံးစွပ်နှင့် လူထွား
ကြီးမှာ ထိတ်လန့် ချောက်ချားသွားကြရ၏။

စင်းပိလုံနှင့် ရှန်ကျီစင်းတို့က လူထွားကြီးနှင့် မျက်နှာဖုံး
စွပ် ဂိုဏ်းချုပ်ကို ရင်ဆိုင်လိုက်ကြ၏။

‘ယား’

‘ထန်း ထန်း ထန်း’

စင်းပိလုံနှင့် မျက်နှာဖုံးစွပ် ဂိုဏ်းချုပ်တို့ ဓားချင်း ယှဉ်မိ
လိုက်ကြသလို ရှန်ကျီစင်းနှင့် ငွေ့ရောင်ဝတ်စုံ လူထွားကြီးတို့
ဓားချင်း ယှဉ်မိလိုက်ကြ၏။

‘ဝှစ် ဝှစ် ဝှစ်’

‘ဝှိ ဝှိ ဝှိ’

မျက်နှာဖုံးစွပ် ဂိုဏ်းချုပ်၏ ဓားပညာမှာလည်း အထူးပင်
ထက်မြက်လှ၏။

ဓားလေတိုးသံမှာ ကြောက်မနန်းလိလိ ထွက်ပေါ်နေကာ
ဓားချက်များက မိုးသီးမိုးပေါက်များအလား အဆက်မပြတ်
ကျဆင်းလျက် ရှိနေ၏။

‘ချမ်း’

‘ဝုန်း’

စင်းပိလုံနှင့် မျက်နှာဖုံးစွပ်တို့က ဓားချင်းဆုံလိုက်မိကြပြီး
လက်ဝါးချင်းပါ ရိုက်ကာ နောက်သို့ ခုန်ဆုတ်မိလိုက်ကြလေ
သည်။

‘ဝှစ်’

‘အား’

ရှန်ကျီစင်း၏ နဂါးမြေလူး ဓားချက်ကြောင့် ငွေ့ရောင်ဝတ်
စုံရှင် လူထွားကြီးမှာ ရင်ဝဲတွင် သွေးများပန်းထွက်လာကာ
ကြမ်းပြင်ထက်သို့ လဲကျသွားရ၏။

အိမ်ကြီးအပြင်ဘက်တွင်လည်း အော်ဟစ် မာန်သွင်းသံ၊
တိုက်ခိုက်သံ၊ ညည်းညူသံများမှာ ငရဲပွက်သည့်အလား ဆူညံ
လျက် ရှိနေ၏။

မျက်နှာဖုံးစွပ် ဂိုဏ်းချုပ်ကို စင်းပိလုံနှင့် ရှန်ကျီစင်းတို့က
ဝိုင်းထားလိုက်၏။

စင်းပိလုံက မျက်နှာဖုံးစွပ်ဂိုဏ်းချုပ်ကို ဓားဦးနှင့် ညှန်
လိုက်ကာ....

‘ကိုင်း အခုလော့က်ဆိုရင် ခင်ဗျား သဘောပေါက်ဖို့
ကောင်းပြီ၊ အေးအေးဆေးဆေး အညံ့ခံလိုက်ပါ’

‘ဟား ဟား ဟား’

မျက်နှာဖုံးစွပ်က ကျယ်လောင်စူးရှစွာ ရယ်မောလိုက်
ရင်း....

‘အညံ့ ခံတယ်ဆိုတာ ငါ့မှာ မရှိဘူးကွ’

‘ယား’

‘ဝှစ်’

စကားဆုံးသည်နှင့် မျက်နှာဖုံးစွပ်က ကိုယ်ကို တစ်ချက်
လှုပ်လိုက်ရာ ပြတင်းပေါက် အပြင်ဘက်သို့ ထိုးထွက်သွား
သည်။

မျက်နှာဖုံးစွပ်က အပြင်ဘက်ရောက်သည်နှင့် ထိပ်တန်း
ကိုယ်ဖော့အားသုံးကာ အမှောင်အတွင်းသို့ ပြေးထွက်သွား
တော့၏။

'ယား'
'စွပ် စွပ်'

မျက်ချင်းပင် စင်းပိလုံနှင့် ရှန်ကျီစင်းတို့ကလည်း ထိပ်တန်း
ကိုယ်ဖော့အားများ အသုံးပြုကာ မျက်နှာဖုံးစွပ်နောက်သို့
ပြေးလိုက်သွားကြသည်။

မျက်နှာဖုံးစွပ်က လျှိုကြီးအပေါ်သို့ လျင်မြန်စွာ ခုန်ပျံ
တက်ရောက်သွား၏။

'ဟူး ဟူး ဟူး'

စင်းပိလုံနှင့် ရှန်ကျီတို့ကလည်း မျက်နှာဖုံးစွပ်ကို လုံးဝ
အလွတ်မပေးဘဲ နောက်မှ ထက်ကြပ်မကွာ ပြေးလိုက်လာကြ
သည်။

'ခွီး ခွီး ခွီး'

မျက်နှာဖုံးစွပ် ဂိုဏ်းချုပ်က နောက်ဘက်သို့ လက်နက်
ပုန်းများကို အရဝပ် မစ်လွှတ်လိုက်၏။

'ဝှစ် ဝှစ် ဝှစ်'

လက်နက်ပုန်းများမှာ အထူးများပြားစွာ အဆိပ်လက်
နက်ပုန်းများ ဖြစ်ကြ၏။

စင်းပိလုံနှင့် ရှန်ကျီစင်းတို့က ဘေးများကို ဝေ့ယမ်းကာ
လက်နက်ပုန်းများကို ခတ်ထုတ်ပစ်လိုက်ရ၏။

လက်နက်ပုန်းများမှာ စက်ဝိုင်းခွက်များကြောင့် လွင့်
စဉ်ထွက်သွားကြရ၏။

မျက်နှာဖုံးစွပ်ဂိုဏ်းချုပ်က တောင်နံရံမှ ကျောက်စုကြီး
တစ်စုအတွင်းသို့ ပြေးဝင်သွားသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ကြရလေ
သည်။

'မိလူမဆန်တဲ့ကောင်ကို အရဖမ်းရမယ်'

'ဟုတ်တယ် အစ်ကို'

နှစ်ယောက်သား ပြောကာ ကျောက်စုကြီးအတွင်း ပြေး
လိုက်ဝင်သွားကြ၏။

'ဝေ့'

'အား'

ရှုတ်တရက် ရှန်ကျီစင်းမှာ ထောင်ချောက်တစ်ခု နင်းမီ
ကာ အပေါ်သို့ မြောက်တက်လာသည့် မိန်းမချောသေး ရှန်
ကျီစင်းကို မျက်နှာဖုံးစွပ်ဂိုဏ်းချုပ်က ဆီးဖမ်းထားလိုက်
သည်။

စင်းပိလုံက အပေါ်သို့ မော့ကြည့်ကာ ရှန်ကျီစင်းအတွက်
စိုးရိမ်သွားမိ၏။

မျက်နှာဖုံးစွပ်ဂိုဏ်းချုပ်က ထောင်ချောက် ဆစ်ကာ
အထက်ကျောက်ဆောင်ကြီး တစ်ခုပေါ်မှ စောင့်ဆိုင်းနေခြင်း
ပင်ဖြစ်၏။

မျက်နှာဖုံးစွပ် ဂိုဏ်းချုပ်က ရှန်ကျီစင်းကို ချုပ်ကိုင်ထား
လိုက်ရင်း တဟဲဟဲ ရယ်စောလိုက်ကာ....

'ဟိတ်ကောင် မင်း ဘာတတ်နိုင်သေးသလဲ၊ မင်းကောင်မ
လေးက ငါ့လိုက်ထဲ ရောက်နေပါပြီကွ'

'အို'

မျက်နှာဖုံးစွပ် ဂိုဏ်းချုပ် စကားကြောင့် ရှန်ကျီစင်းမှာ
မျက်နှာကလေး ရဲတက်သွားရ၏။

စင်းပိလုံက အပေါ်သို့ မော့ကြည့်လိုက်ရင်း....

'ခင်ဗျား သူ့ကို လက်ဖျားနဲ့ တို့ကြည့်၊ ခင်ဗျားကို ကျုပ်
ငါ့ကိုယ်တိုင် အမှုန့်ကြိတ်ပစ်မယ်'

'ဟား ဟား ဟား'

o မျက်နှာဖုံးစွပ်က တဟားဟား ရယ်မောလိုက်တာ....

'ဟိတ်ကောင် မင်းခားကို အောက်ချထားလိုက်စမ်း၊ မချ
ရင် သူ့ကို ငါ့သတ်လိုက်မယ်'

မျက်နှာဖုံးစွပ်ကပြောရင်း ခားဖြင့် ရှန်ကျီစင်းကို ထောက်
ထားလိုက်၏။

အေးစက်စက် ခားဖျားကြောင့် ရှန်ကျီစင်းမှာ မျက်လုံး
အစုံ ပြူးကျယ်ဝိုင်းစက်သွားရ၏။

စင်းပိလုံမှာ မကတ်သာတော့ဘဲ လက်ထဲမှ ချင်ပင်ကျန်ခား
စိမ်းကို အောက်သို့ ချထားလိုက်ရ၏။

'ဟဲ ဟဲ ဒီလိုမှပေါ့ကွာ၊ လိမ်မာမှပေါ့၊ မင်းမလိမ်မာရင်
မင်းကောင်မလေး အသက်ပျောက်သွားရလိမ့်မယ်'

မျက်နှာဖုံးစွပ် ဂိုဏ်းချုပ်က ခနဲစကား ပြောရင်း ရှန်ကျီ
စင်းကို ချုပ်ကိုင်ကာ အောက်သို့ လွှားဆင်းလာ၏။

အောက်သို့ ရောက်သည်နှင့်....

'ကိုင်း မင်းက ရွှေ့ကို ဆက်လျှောက်လိုက်စမ်း၊ ဆက်
လျှောက်လေကွာ၊ မလျှောက်ရင် သူ့ကို ငါ့သတ်ပစ်လိုက်မယ်'
မျက်နှာဖုံးစွပ် ဂိုဏ်းချုပ်က စင်းပိလုံကို အော်ငေါက်
ပြောလိုက်၏။

စင်းပိလုံက ရွှေ့မှ မြေပြင်ကို ကြည့်လိုက်ရာ ထောင်ချောက်
များ ဆပ်ထားသည့်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။

'အစ်ကို့ မသွားနဲ့၊ ကျွန်မ အသေခံသွားမယ်'
ရှန်ကျီစင်းက စင်းပိလုံအတွက် စိုးရိမ်တကြီး အော်
ပြောကြားလိုက်၏။

မျက်နှာဖုံးစွပ်က ကဟဲဟဲ ရယ်မောရင်း....
သူက မင်းသေရမှာကို မကြည့်ရက်လို့ပါကွာ၊ ကိုင်း သူ
သွားပါစေ'

စင်းပိလုံက ခြေလှမ်းကို ရွှေ့လျှားလိုက်၏။
'ဝှစ်'

'ဒေါက်'
'အား'

စင်းပိလုံက ခြေထောက်ရွှေ့လျှားလိုက်သည်နှင့် သစ်သား
ခားပျံတစ်ချောင်းက ဖိနှပ်ကြားမှပြေးထွက်သွားကာ မျက်
နှာဖုံးစွပ်ဂိုဏ်းချုပ်၏ မျက်လုံးတစ်ဖက်ကို စိုက်ဝင်သွား၏။

မျက်နှာဖုံးစွပ်ဂိုဏ်းချုပ်မှာ မျက်လုံးတစ်ဖက်မှ သွေးများ
ပန်းထွက်လာကာ နာကျင်စူးရှစွာ တစ်ချက်တစ်အော်လိုက်၏။

ရှန်ကျီစင်းက အခွင့်ကောင်းယူကာ အပြင်သို့ ခုန်ခုန်ထွက်
လိုက်ရာ လွတ်မြောက်သွား၏။

သုမက ပြောတင်လှိုဗ်ရင်း ပြောပေါ မှ ချင်ပင်ကျန်ခားကို
စကားကယူကာ စင်းပိလုံထံသို့ ပစ်ပေးလိုက်၏။

‘ယား’
‘ဝှစ် ဝှစ် ဝှစ်’

စင်းပိလုံထံ ချင်ပင်ကျန်ခား ထက်ထဲပြန်ထောက်သည်နှင့်
ခားကို ဝေ ယမ်းကာ မျက်နှာဖူးစွပ်ထံသို့ ခုန်ပျံ ထိုက်ခိုက်
ပစ်လိုက်၏။

‘ဘန်း’
‘ချမ်း’

မျက်နှာဖူးစွပ်ကိုက်ချုပ်က မျက်နှာတစ်ခုလုံး သွေးများ
ခွဲဖြာစနသည့်ကြားမှ စင်းပိလုံ၏ခားကို သူ့ ခားဖြင့် ခတ်ထုတ်
ပစ်လိုက်၏။

မျက်နှာဖူးစွပ်ကိုက်ချုပ်က စူးရှခက်ထန်သော လေသံ
ဖြင့်....

‘ဟိတ်ကောင် ဒီညတော့ မင်းကို ငါ မရမကသတ်မယ်ကွ။
ဝါမျက်လုံးတစ်ဖက်ကို ပျက်စီးအောင်လုပ်တဲ့ကောင်။ မင်းကို
ခါသတ်မယ်’

‘ယား’

မျက်နှာဖူးစွပ်ကိုက်ချုပ်က စကားဆုံးသည်နှင့် ခားကို
ဝေ ယမ်းကာ စင်းပိလုံအား အပြုံးကြီးကြီးဖြင့် ထိုက်ခိုက်
လိုက်၏။

ခားချက်များမှာ ပြင်းထန်စွာ စင်းပိလုံမှာ အထူးသတိ
ထားထိုက်ခိုက်နေရ၏။

‘ထန်း’

စင်းပိလုံက ခားဖြင့် မျက်နှာဖူးစွပ်၏ ခားကို ပွား
အမ်းလိုက်ကစ....

‘ခင်ဗျား ဘယ်သူလဲ’

‘ငါဘယ်သူဖြစ်ဖြစ်ပေါကွာ၊ မင်းဆူပေါပါတူး၊ မင်းစ
သေဖို့သာ ပြင်ပေတော့’

‘ယား’
‘ဟိုင်း’
‘ထန်း’

ခားနှစ်လက်မှာ ပြင်းထန်စွာထိခတ်ကာ မီးများပွင့်ထွက်
သွားရ၏။

မင်းအချိန်မှာပင် အပြင်ဘက်မှ ဆူညံသောအသံဖြင့်
ကြားလိုက်ရပြီး အိုဖေစန်ဆောင်ကိုက်ချုပ် ရသေ့ကြီး
ကြွင်းခေါင်းဆောင်သော အဖြူရောင်သိုင်းသမားများ ဝင်
ရောက်လာကြ၏။

ကျောက်ဂူကြီးအတွင်းတွင်အား မျက်နှာဖူးစွပ်ကိုက်ချုပ်
နှင့် စင်းပိလုံတို့က ပြင်းထန်စွာတိုက်ခိုက်လျက် ရှိနေကြ၏။

‘ယား’
‘ချမ်း’

မျက်နှာဖူးစွပ်ကိုက်ချုပ်က ခားကိုစုံကိုင်ပြီး ခုတ်ချလိုက်
ရာ စင်းပိလုံက ချင်ပင်ကျန် ခားဖြင့် ဆီးခံပေးလိုက်၏။

စင်းပီလုံက ဘေးကိုနှိမ့်ကာ ဝေ့ယမ်း ခုတ်ပစ်လိုက်ရာ
နှာဖူးစွပ်ဂိုဏ်းချုပ်က အထက်သို့ လွှားတက်ရှောင်တိမ်း
လှိုက်ရ၏။
'ဟိတ် တောက်ဖူးချိတ်'
'ဟင်'

ရုတ်တရက် တောက်ရသော ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဆူကြွင်းက အောက်
ခေါက်ခေါက်လိုက်ရာ မျက်နှာဖူးစွပ်ဂိုဏ်းချုပ်မှ ဆက်ခနဲဖြစ်
ကာ ဘေးကိုရုတ်ပြီး နောက်သို့ ခုန်ဆုတ်မိလိုက်၏။

တောက်ရသော ကြီး ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဆူကြွင်းက မျက်နှာဖူး
စွပ်ဂိုဏ်းချုပ်ကို လက်ညှိုးထိုးလိုက်ပြီး...

တောက်ဖူးချိတ် မင်းတော်တော်မိုက်တဲ့ကောင်မပါလား၊
ပွဲတော်ကျင်းပနေတုန်း၊ မင်းက အခွင့်ကောင်းယူပြီး
နှုတ်တော့ ခြံစည်တာပေါ့ဦးမလား၊ မင်းကို ငါဆုံးမရတော့

ရသေ့ကြီး ဆူကြွင်းက ပြောပြီး ရွှေ့တိုးသွားရာ တောက်
ဖူးချိတ်ဆိုသော မျက်နှာဖူးစွပ်မှာ နောက်သို့ တဖြည်းဖြည်း
ဆုတ်သွား၏။

ရုန်း
အား

ရုတ်တရက် မျက်နှာဖူးစွပ် ဝတ်စုံနက်သည် 'သူ့ထောင်
စားသည် ခြေမြင်မှထောင်ချောက်များကိုနှင်းခိုကာ အထက်သို့
မြောက်ဆက်သွားရ၏။

သူ့ကိုယ်တိုင် ချွန်ထက်လော အဆိပ်လူးခြားများက စိုက်ဝင်
သွား၏။

ချွန်ထက်လော အဆိပ်လူးခြားများက မျက်နှာဖူးစွပ်ဂိုဏ်း
ချုပ်၏ တစ်ကိုယ်လုံးကို ဖောက်ထွင်းကာ အောက်သို့ ဗုန်း
ပြုတ်ကျလာရ၏။

မျက်နှာဖူးစွပ်ဂိုဏ်းချုပ်က မသေဆုံးမီ တောက်ရသော
ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဆူကြွင်းက အား အရှိအသေပြုလိုက်ပြီး...
အရှင်ဘုရား အမည်ထော်စို ခွင့်လှစ်ခံစားမှုပါ တုရား၊
အား ဝေ့ ဝေ့

မျက်နှာဖူးစွပ် စော်စုံနက်သည် ရသေ့ကြီး ဆူကြွင်းက
အရှိအသေပြုကာ စကားပင် ဆုံးအောင် မုရပြောနိုင်တော့ဘဲ
အဆက်ပျောက်သွားရလေတော့၏။

ရသေ့ကြီး ဆူကြွင်းက စင်းပီလုံ ရုန်းကျီစင်းနှင့်အပြုစု
သိုင်းရာဇာများပတ်သို့ လှည့်လိုက်ကာ...

'တောက်ဖူးချိတ်ဟာ ကျွန်ုပ်ရဲ့တမည့်တစ်ယောက်ဖြစ်တယ်၊
သူဟာ အကျင့်စာရိတ္တ မကောင်းတဲ့အတွက် ကျောင်းတော်ကို
နှင်ထုတ်ထားခဲ့တာ ကြာပြီ၊ သူဟာ ယမ်းမှားလိုက်မိတဲ့အတွက်
အခုလို အဖြစ်ဆိုးနဲ့ အမိုက်တတ်ဘိမ်းလွန်းခဲ့ရတာပဲ'

ထို့နောက် အားလုံးက အပြင်ပင်သို့ ထွက်လာကြ၏။
လရောင်က ရုန်းတင့်အေးမြစွာ ကျဆင်းလျက် ရှိနေလေ
သည်။

စင်းပီလုံနှင့် ရုန်းကျီစင်းတို့မှာ တစ်ယောက်လက်ကို တစ်
ယောက် ကြင်နာယုယစွာ ဆုပ်ကိုင်မိလိုက်ကြ၏။

သူတို့ တစ်ယောက်မေတ္တာကိုတစ်ယောက် နားလည်သွား
ကြရလေပြီ။

ရှန်ကျီစင်းက....

အစ်ကို

ဘာလဲ ညီမ

ယောင်တုန့်မြို့မှာတုန့်က ရွှေဂါး စားသောက်ဆိုင်မှာ
ညီမကိုလာပြီးနှုတ်ဆက်တဲ့ ယန်စန်လန်လေး၊ အစ်ကို မိတ်ဆွေ
မဟုတ်လား၊ အစ်ကို အခု ဝီကိုလာတော့ သူ မပါဘူးလား၊
စင်းပီလုံက သက်ပြင်းစစ်ချက်ရှိက်ရင်း

‘သူ ဘယ်တော့မှ အစ်ကိုနဲ့အတူ တွေ့နိုင်တော့မှာ မဟုတ်
ပါဘူး ညီမ’

‘အို ဘာဖြစ်လို့လဲ အစ်ကို’

ရှန်ကျီစင်းက အစိတ်တလနှင့် ရေခွတ်မိလိုက်၏။

စင်းပီလုံက

‘ယန်စန်လန်ဟာ ရန်သူ့ လက်ချက်ကြောင့် ကျဆုံးခဲ့ရရှာ

ပြီ ညီမ’

ရှန်ကျီစင်းမှာ စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားရတာ

‘အို ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ အစ်ကို’

စင်းပီလုံက ယန်စန်လန်နှင့်ပတ်သက်၍ အကြောင်းစုံရှင်းပြ

လိုက်၏။

ရှန်ကျီစင်းမှာ အတော်ကလေး စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားရ

သည်။

သူမက မျက်ရည်များပင်ကျလာတာ

‘ဗီကိုစွဲက ညီမကြောင့်ဖြစ်ရတာပါ။ သူဌေးသား ချင်စီ
ကွမ်ဟာ အတော်ဆိုးတဲ့လူတစ်ယောက်ပါ’

‘အခုတော့ သူတို့ဆရာတပည့်တွေလဲ မရှိတော့ပါဘူးလေ၊
အစ်ကိုတို့အတွက် ဆေးချမ်းသာယာသွားရပါပြီ’

ရှန်ကျီစင်းနှင့်စင်းပီလုံ တို့မှာ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက်
ကြည့်မဝသော မျက်လုံးများနှင့် ကြည့်လိုက်မိကြ စေ့
ဆည်။

တောက်ရသေ များ၏ သိုင်းပြိုင်ပွဲကြီး။
သိုင်းပြိုင်ပွဲကြီးကို ဆက်လက်ကျင်းပကြ၏။ ရှန်ကျီစင်း၏
တိုက်တုန်းချက်ကြောင့် စင်းပိလုံမှာလည်း ပြိုင်ပွဲတွင်ပါဝင်
ယှဉ်ပြိုင်ရ၏။
စင်းပိလုံသည် ပြိုင်ဖက်များကို တစ်ယောက်ပြီး တစ်
ယောက် အနိုင်ကျလာခဲ့၏။
နောက်ဆုံးဗိုလ်လုပွဲတွင် စင်းပိလုံသည် တိမ်နဂါးဂိုဏ်းမှ
ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၏သား ကုခွမ်းကျွန်နှင့် ယှဉ်ပြိုင်ရ လေတော့
သည်။
သူတို့နှစ်ယောက်ထဲမှ အနိုင်ရသူသည် ရွှေသုပယ် တွဲထိုးနှင့်
အတူ ပထမဆုကြီးကို ဆွတ်ခူးရရှိမည် ဖြစ်ပေသည်။

(၃၂)

တောက်ရသေ များ၏ သိုင်းပြိုင်ပွဲကြီး။
သိုင်းပြိုင်ပွဲကြီးကို ဆက်လက်ကျင်းပကြ၏။ ရှန်ကျီစင်း၏
တိုက်တုန်းချက်ကြောင့် စင်းပိလုံမှာလည်း ပြိုင်ပွဲတွင်ပါဝင်
ယှဉ်ပြိုင်ရ၏။
စင်းပိလုံ သည် ပြိုင်ဖက်များကို တစ်ယောက်ပြီး တစ်
ယောက် အနိုင်ကျလာခဲ့၏။
နောက်ဆုံးဗိုလ်လုပွဲတွင် စင်းပိလုံသည် တိမ်နဂါးဂိုဏ်းမှ
ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၏သား ကုခွမ်းကျွန်နှင့် ယှဉ်ပြိုင်ရ လေတော့
သည်။
သူတို့နှစ်ယောက်ထဲမှ အနိုင်ရသူသည် ရွှေသုပယ် တွဲထိုးနှင့်
အတူ ပထမဆုကြီးကို ဆွတ်ခူးရရှိမည် ဖြစ်ပေသည်။

ယနေ့အဖို့ အိုမေစန်စောင် တောက်ရသေ များ၊ ထျင်းပ
သည် သိုင်းပြိုင်ပွဲနောက်ဆုံးနေ့ဖြစ်သဖြင့် ပရိသတ်များမှာ
အထူးပင်စည်ကားကာ ကြက်ပျံမကျ ရှိနေပေတော့၏။
စင်းပိလုံကဲ့သို့ပင် မိန်းမပျိုများဘက်၌ နောက်ဆုံးအဆင့်
ပြိုင်ပွဲကို တက်ရောက်လာသူ နှစ်ယောက်မှာ ရှန်ကျီစင်းနှင့်
ချယ်ရီပန်းဂိုဏ်းမှ ရှောင်ရွက်ပင်ဖြစ်ကြ၏။
သူတို့နှစ်ယောက်ထဲမှ အနိုင်ရသူသည် ကျောက်စိမ်း
မယ်ဘွဲ့နှင့်အတူ ပထမဆုကြီး ဆွတ်ခူးရရှိမည်ဖြစ်ပေ၏။
ပထမပွဲစဉ်မှာ စင်းပိလုံနှင့် တိမ်နဂါးကုခွမ်းကျွန်တို့၏
ဗိုလ်လုပွဲကြီးပင် ဖြစ်ပေတော့၏။

တိမ်နဂါး ကုခွမ်းကျွန်မှာလည်း ပြိုင်ဘက်အသီးသီးကို
အနိုင်ရကာ ဗိုလ်လုပွဲသို့ တက်ရောက်လာသူပင် ဖြစ်၏။
စင်းပိလုံက အပြုအမူပျက်စီးမှုကို ဖတ်ဆင်ထားကာ ကု
ခွမ်းကျွန်က အစိုးရအောင်စိတ်စိုက် စေတနာထား၏။
စင်းပိလုံနှင့်ကုခွမ်းကျွန်တို့မှာ အသက်ချင်း မတိမ်းမယိမ်း
ဖြစ်ကာ ခန္ဓာတိုက်ချင်းလည်း သိပ်မကွာကြပေ။
နေ့ခြည်နုနုက တောင်ထိပ်သို့ကျရောက်လာလေပြီ။
ပြိုင်ပွဲစင်မြင့်ကြီးမှာ နေ့ခြည်တွင် ရွှေရည်များ သွန်း
လောင်းကာသက်သို့ ရှိနေ၏။
ရောင်စုံအလံ များ လှင်ထူထားကာ ပြိုင်ပွဲပတ်ပတ်လည်
တွင် ပရိသတ်များက ကျိတ်ကျိတ်တိုး နောက်ရှိနေကြလေ
ပြီ။

ပြိုင်ပွဲကြီးကြပ်သော တောက်ရသေ့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး သူ
ကြွင်း ခေါင်းဆောင်သော တောက်ရသေ့ ကြီးများ၊ သိုင်း
ဂိုဏ်း အသီးသီးမှ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးများ စုံလင်စွာ ရောက်ရှိ
နေကြလေပြီ။

အောင်ထိပ်တွင် ပရိသတ်များက အုံးအုံးကျက်ကျက်
ဖြစ်လျက်ရှိနေ၏။ ပြိုင်ပွဲနောက်ဆုံးနေ့ဖြစ်သလို နောက်ဆုံး
ဗိုလ်လုပွဲနေ့ပင် မဟုတ်ပါလား။

ပြိုင်ပွဲစတင်ရန် အချက်ပေးမောင်းသံ ထွက်ပေါ်လာသည်
နှင့် စင်းပိလုံနှင့် ကုခမ်းကျန်တို့က စစ်မြင့်ထက်သို့ ပျံလွှား
ကုန်များသဖွယ် ထိုးတက်လာကြ၏။

‘ဟေး ဟေး ဟေး ဟေး...’

‘ဖြောင်း ဖြောင်း ဖြောင်း ဖြောင်း’

ပရိသတ်များက အော်ဟစ်အားပေးလိုက်ကြ၏။ စင်းပိလုံ
နှင့် ကုခမ်းကျန်တို့က ပရိသတ်များကို အရိုအသေပြုလိုက်ကြ
၏။

ပြိုင်ပွဲကြီးကြပ်သူ တောက်ရသေ့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဆုကြွင်း
က ဝတ်ရုံလွှာကြီး ဝေ့ယမ်းကာ မတ်တတ်ရပ်လိုက်ပြီး—

‘ဒီကနေ့ဟာ ရွှေသွယ်နဲ့ ကျောက်စိမ်းမယ် ရွေးပွဲကြီးပဲ
နောက်ဆုံးနေ့ နောက်ဆုံးဗိုလ်လုပွဲကြီးဖြစ်တယ်။ ယောကျ်ား
လေးဘက် ဗိုလ်လုယှဉ်ပြိုင်မယ်သူ နှစ်ယောက်ကတော့ စင်းပိ
လုံနဲ့ ကုခမ်းကျန်ဖြစ်ပြီး မိန်းကလေးဘက်က နောက်ဆုံးဗိုလ်
လုပွဲကို ထက်ထောက်လှာသူနှစ်ယောက်ကတော့ ရှန်ကျီစင်းနဲ့

ရှောင်ရွှေတို့ဖြစ်တယ်။ ယောကျ်ားလေးဘက်က အနိုင်ရသူကို
ရွှေသွယ်နဲ့ထူးနဲ့အတူ ထိုက်တန်တဲ့ဆုများ ချီးမြှင့်မှာဖြစ်ပြီး
မိန်းကလေးဘက်က အနိုင်ရသူကိုလဲ ကျောက်စိမ်းမယ်ဘွဲ့နဲ့
အတူ ဆုများချီးမြှင့်ပေးမှာဖြစ်ပါတယ်’

ထိုနောက် တောက်ရသေ့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဆုကြွင်းက
မှာစရာရှိသည်များကို မှာကြားပြောပြကာ ပြိုင်ပွဲ စတင်ရန်
အချက်ပေးလိုက်တော့၏။

‘ဒါ...’

မောင်းသံ ထွက်ပေါ်လာသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် စင်းပိလုံနှင့်
ကုခမ်းကျန်တို့က တောက်ရသေ့ ကြီးများကို ဂါရဝပြုလိုက်
ပြီး ခားများကို ပြိုင်တူ ဆွဲထုတ်လိုက်ကြ၏။

‘ရွမ်း’

‘ရွမ်း’

ခားထုတ်သံများနှင့်အတူ ခားရောင်များမှစ နေရောင်တွင်
ပေးလက်တောက်ပသွား၏။

စင်းပိလုံ၏ ချင်ပင်ကျန်ခားစိမ်းမှ ထစ်ပီးရောင်ခား
အလင်းအနိုးကြီးများ ထွက်ပေါ်လာသလို ကုခမ်းကျန်၏ခား
ဆီမှလည်း အမြာအောင်အလှမ်းဘန်းကြီးများက ထွက်ပေါ်
လာ၏။

ခားအလင်းအနိုးကြီးနှစ်ခုမှာ အားပြိုင်လျက်ရှိနေ၏။ စင်း
ပိလုံနှင့် ကုခမ်းကျန်တို့က တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် စူးစိုက်
ကြည့်နေမိကြ၏။

စင်းပိလုံ၏ ချင်ပင်ခေးက နှစ်ဖက်သွားခေးဖြစ်သလို ကု
ခွမ်းကျန်ခေးကလည်း နှစ်ဖက်သွားခေးပင်ဖြစ်၏။

ခေးနှစ်လက်စလုံး ခေးကောင်းများ ဖြစ်သလို ကိုင်ထား
သူများကလည်း ထိပ်တန်းခေးသမားများပင် ဖြစ်၏။

ထိပ်တန်းအဆင့်ကို ကျော်လွန်နေသော ခေးသမားများ
အည်းဖြစ်ကြပေ၏။

ခေးရိပ်ခေးငွေ များက နှစ်ယောက်စလုံးကို ပံ့ပိုးလှမ်း
ထားလျက်ရှိကြ၏။

အေးစက်စက်ခေးရိပ်များက ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးကို ခိုက်
ခတ်လျှက်ရှိနေ၏။

ဤပဲ့တင် အနိုင်ရသူက ရွှေဘူဖော်ဆွဲထူး ရရှိမည် မဟုတ်
ပါလား။

‘ဒို...’
နောက်ဆုံးအဆင့် ခွင့်ပြုသည့်မောင်းသံက ထွက်ပေါ်လာ
ခဲ့လေပြီ။

‘ယား’

‘ဟိုင်း’

‘ထန်း’

လျှင်စချင်းပင် ကုခွမ်းကျန်က ခေးကို ဝေယမ်းကော
အပေါ်မှနေ၍ စင်းပိလုံသား ခပ်စေ့စေ့ ခုတ်ပိုင်းချလိုက်၏။

ခေးကွက်မှာ ရှိရှိကလေးဖြစ်သော်လည်း လက်တွေ့တွင်မူ
ကြောက်စရာကောင်းလှပေသည်။

စင်းပိလုံက ကုခွမ်းကျန်၏ခေးချက်ကို သူ့ခေးဖြင့် ခတ်
ထုတ်လိုက်ပြီးနောက် ခေးကို အောက်သို့ တစ်ဆက်တည်း ဆွဲ
ချလိုက်၏။

‘ခွမ်း’

ကုခွမ်းကျန်က ခေးကိုတစ်ပတ်လှည့်လိုက်ကာ ခေးကို
လက်ကို အမြန်ဆုံးရုတ်လိုက်သဖြင့် လက်ပြတ် ကျမသွားရ
ခြင်းပင်ဖြစ်၏။

နှစ်ယောက်စလုံးက တိုက်ပွဲအထွေအကြံ ရင့်ကျက်သူများ
ပီပီ တစ်ယောက်ခြေတစ်ယောက်မြင်ကာ အရှောင်အတိမ်း
ကောင်းနေကြ၏။

‘ဝိုး ဝိုး ဝိုး ဝိုး’

‘ဝှစ် ဝှစ် ဝှစ် ဝှစ်’

နှစ်ယောက်စလုံး၏ ခေးချက်များက လေပြင်းတိုက်ခိုက်
နေသည့်အလား အထူးပင် မြန်ဆန်သွက်လက်နေ၏။

မြင်ရသူများမှာ ဟာခနဲ ဟင်ခနဲဖြစ်နေကြရ၏။ ကုခွမ်း
ကျန်က ဝတ်ရုံလွှာကြိုကို ဝှံ့ခနဲ ဝေယမ်းပစ်လိုက်ပြီး စင်း
ပိလုံ၏လည်မျိုဆီသို့ ခေးဦးဖြင့် ခုန်ပျံထိုးသွင်းပစ်လိုက်၏။

ကုခွမ်းကျန် အသုံးပြုလိုက်သော ခေးချက်မှာ နဂါးရေ
ဆင်းခေးချက်ပင်ဖြစ်၏။

‘ဝိုး’

စင်းပိလုံက ခေးကို ရင်ဖတ်ရှေ့တွင် ကန်ဆန်ဖြတ်ကိုင်ပြီး
တုန်းထုတ်ပစ်လိုက်ရာ ကုခွမ်းကျန်မှာ လူးရာခေးပါ စင်းပိလုံ
ပေါ်မှ ကျော်ဖြတ်သွားရ၏။

‘ဝှစ်’

စင်းပိလုံကစားကို အထက်သို့မြှောက်ကာ စေ့ ယမ်းတိုက်
ခိုက်ပစ်လိုက်ရာ ကုခမ်းကျန်က စင်းပိလုံစားကိုပင် တက်နှင်း
စာ တစ်ဘက်သို့ ကျွမ်းပစ်ထွက်သွား၏။

‘ဟင်’

စင်းပိလုံပင် ကုခမ်းကျန်၏ သိုင်းပညာစမ်းကိုကြည့်ကာ
တစ်ဘက်သို့ပြန်သွားရ၏။

ကုခမ်းကျန်ကို အထင်သေး၍မိလုံထဲမှ လျော့ထွက်၍လည်း
မရပါချေ။

‘ယား’

စင်းပိလုံနှင့်ကုခမ်းကျန်တို့ လူချင်းပူးစပ်သွားမိကြ၏။

‘ဟိုင်း’

စင်းပိလုံက မာန်သွင်းစာ ခေးဦးပြင် ကုခမ်းကျန်၏ရင်
ကို ဆောင့်ထိုးပစ်လိုက်၏။

ကုခမ်းကျန်က ကိုယ်ကိုယ်ပေးကာ ရှောင်တိမ်းပေးလိုက်ပြီး
သူ့ ခေးပြင် စင်းပိလုံ၏ခေးချက်ကို ပြတ်စိုင်းပစ်လိုက်၏။

‘ဟူး’

‘ဝှစ်’

နှစ်ယောက်လုံး အတယံသေကွင်းသေကွက်ချည်း တိုက်
နိုင်လိုက်ကြခြင်းပင်ဖြစ်၏။

စင်းပိလုံက ကုခမ်းကျန်၏ခေးကို ကိုယ်တစ်ပတ်လှည့်ကာ
ရှောင်တိမ်းပေးလိုက်ရ၏။

ခေးနှစ်လက်စလုံးမှာ လွဲချော်သွားရ၏။

‘ဝုန်း’

‘ဝုန်း’

ဘယ်ဘက်ဘက်ဝါးချင်း ရိုက်ပစ်လိုက်ကြ၏။ လက်ဝါး
နှစ်ခုဆို ကာ ဝုန်းခနဲ မြည်ဟည်းသွားပြီး အခိုးအငွေ့များ
ထွက်ပေါ်သွားရ၏။

နှစ်ယောက်စလုံးက ဘယ်ဘက်လက်ဝါးချင်း ပူးကပ်ထား
မိလိုက်ကြ၏။

လက်ဝါးပြင်နှစ်ခုမှာ တစ်ခဏအကြာ အခိုးအငွေ့များ
က တထောင်းထောင်း ထွက်ပေါ်လာ၏။

‘ဝုန်း’

‘မြောင်း’

မကြာမီ နှစ်ယောက်စလုံး နောက်သို့ ယိမ်းယိုင်ထွက်သွား
ကာ လက်ဝါးများမှာ ပြန်ကွာသွားရ၏။

‘ယား’

‘ဝှစ်’

စင်းပိလုံက စားကို လှန်လိုက်ပြီး ဘုန်းတော်ကြီး တရား
ထိုင် စားချက်ဖြင့် တိုက်ခိုက်ပစ်လိုက်၏။

ခေးရိပ်များက ပြာထွက်သွားကာ ကုခမ်းကျန်၏ တစ်ကိုယ်
လုံးကို လှမ်းခြုံထားလိုက်၏။

ကုခမ်းကျန်က အသာ ပြုံးလိုက်ပြီး သူ့စားကို စက်ဝိုင်း
သဏ္ဍာန် ဝှေ့ယမ်းပစ်လိုက်ရာ စင်းပိလုံ၏ ခေးချက်များမှာ
ပျက်ပြယ်သွားရ၏။

‘ဟိုင်း’

‘ဝှီး’

ကုခွမ်းကျန်က ဝေးကို ကန်လန်ဖြတ် ကိုင်ကာ ရှေ့သို့ ခုန်
ဝင်လာပြီး နဂါးအမောက်ထောင် ဝေးချက်ဖြင့် တိုက်ခိုက်ပစ်
လိုက်၏။

နဂါးအမောက်ထောင် ဝေးချက်မှာ ဝေးရိပ်ဆယ့်ရှစ်ရိပ်
ပါရှိကာ ဝေးရိပ် ဆယ့်ရှစ်ရိပ်က စင်းပိလုံကို လွှမ်းခြုံထား
လိုက်၏။

ဝေးရိပ်များက ငွေဓာတ်ပိုက်ကွန်ကြီး တစ်ခုအလွှား ဖြန့်
ကြက်ကာ အုပ်မိုးကျလာရ၏။

ဤနေရာတွင် သာမန် သိုင်းသမားတစ်ယောက် ဆိုပါက
အသက် ပျောက်သွားရပေလိမ့်မည်။

စင်းပိလုံက ဝေးကို အထက်သို့ ပင့်မြှောက်ကာ ဘုန်းတော်
ကြီး စကြံလျှောက် ဝေးကွက်ဖြင့် တိုက်ခိုက်ပစ်လိုက်၏။

‘ဆုန်း ထန်း တန်း’

‘ချမ်း ချမ်း ချမ်း’

ဝေးဝေးချင်း ထိခယ်ကာ မီးပွင့်မီးစွားများ ပွင့်လိုက်သွား
ရ၏။ စင်းပိလုံ၏ ဘုန်းတော်ကြီး စကြံလျှောက် ဝေးချက်
ကြောင့် ကုခွမ်းကျန်၏ နဂါးအမောက်ထောင် ဝေးချက်မှာ
ပျက်ပြယ်သွားရ၏။

‘ဟင်’

ကုခွမ်းကျန်မှာ က အလွန်အားထားသော ဝေးချက်များ
လွင့်စဉ် ပျက်ပြားသွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရလျှင် တိတ်ဘခိုး
ကလေး ချောက်ချားသွားရ၏။

ကုခွမ်းကျန်က နောက်သို့ ပြန်ဆုတ်လိုက်ရင်း...

‘မိဏောင့်ကို ဒီလို တိုက်ခိုက်လို့ မဖြစ်တော့ဘူး၊ ငါ
တီထွင်ထားတဲ့ ဝက်ပါဝေးချက်နဲ့ ထုတ်ပြီး တိုက်ခိုက်မှ ဖြစ်
တော့မယ်’

ကုခွမ်းကျန် မျက်နှာတည်သွားသည်ကို တွေ့ရလျှင် စင်းပိ
လုံက အထူးသတိစားနေလိုက်၏။

‘ယား’

မကြာမီ ကုခွမ်းကျန်၏ ဝက်ပါ ဝေးချက်များက မျက်စိ
အမြင် ရှုပ်ထွေးကာ စင်းလက်တောက်မစွာ ထွက်ပေါ်လာ၏။

ဝက်ပါဝေးချက် ဆိုသည့်အတိုင်း ဝေးချက်များက ရှုပ်
ထွေးနေကာ ဖောက်ထွက်ရန် မလွယ်ကူလှပါချေ။

ဝက်ပါ ဝေးချက်ကို တွေ့လိုက်ရသည်နှင့် စင်းပိလုံက
ဝက်ပါဝေးချက်များ အတွင်းမှ ဖောက်မထွက်ဘဲ အတွင်းသို့
ဆက်လက် တိုးဝင်သွား၏။

‘ဟင်’

စင်းပိလုံ၏ ထူးဆန်းသော အပြုအမူကို တွေ့မြင်လိုက်ရလျှင်
ကုခွမ်းကျန်မှာ ထအံ့တဩ ဖြစ်သွားရ၏။

သာမန် သိုင်းသမားဆိုပါက ဝက်ပါဝေးချက်များကြားမှ
ဖောက်ထွက်သွားရန် ကြိုးစားမည် ဖြစ်၏။

ထိုသို့ ဖောက်ထွက်ရန် ကြိုးစားမည်ဆိုပါက ဝေးချက်များ
အနက်မှ တစ်ချက်ချက် ထိကာ ကျဆုံးသွားရပေမည်။

ယခု စင်ပိလုံကမူ ဝက်ပါခေးချက်များကို ရှောင်တိမ်းပေးခြင်း မပြုသည့် အပြင် အကွင်းသို့ တိုးဝင်ကာ ရင်ဆိုင်လိုက်၏။

ကုခွမ်းကျွန်း၏ ဝက်ပါ ခေးချက်များက ဝက်ပါပိုက်ကွန်ကြီးများသဖွယ် အဖက်ဖက်မှ ပိတ်ဆို့ထားလိုက်၏။

ဝို ဝို ဝို
ဝှစ် ဝှစ် ဝှစ်

ကုခွမ်းကျွန်းက ဝက်ပါခေးချက်ကို ပိုမိုမြန်ဆန်အောင် ပြုလုပ်လိုက်၏။

စင်ပိလုံက ခေးချက်များကြားတွင် လိပ်ပြာတစ်ကောင် ပျံဝဲသည့်ပမာ ပျံဝဲရင်း ချားပြားလှသည့် ခေးချက်များကို ရှောင်တိမ်းပေးလိုက်၏။

ကုခွမ်းကျွန်း၏ ခေးချက်များက စင်ပိလုံ၏ ခန္ဓာကိုယ်နဲ့အေးထွင် ပွတ်ကာသိကာလလေး လွဲချော်နေရ၏။

ကုခွမ်းကျွန်းက ကြိုးစား တိုက်ခိုက်သော်လည်း စင်ပိလုံ၏ ခန္ဓာကိုယ်ကို မဆိုထားနှင့်။ အင်္ကျီစကလေးကိုပင် ထိအောင် ခုတ်ပိုင်းနိုင်စွမ်း မရှိပါချေ။

အတန်ကြာလျှင် ကုခွမ်းကျွန်း၏ ခေးချက်များမှာ နှေးကွေးလာသလို ဝက်ပါ ခေးချက်များမှာလည်း ဟာကွက်များ ဖြစ်ပေါ်လာရ၏။

သို့ဖြစ်သည့်တိုင် ကုခွမ်းကျွန်းက အကြိတ်ကာ အပြင်းအထန် တိုက်ခိုက်နေဆဲပင်ဖြစ်၏။

သူ့တစ်ကိုယ်လုံး ချွေးများရွှဲစိုကာ မျက်နှာ ထက်တွင် ချွေးသီး ချွေးပေါက်ကြီး များက ကျဆစ်လျက် ရှိနေလေသည်။

‘ယား’

စင်ပိလုံက ဟာကွက် ဖြစ်ပေါ်လာသည်နှင့် ခေးကိုတွေ့ယမ်းကာ ဝက်ပါခေးချစ်ခေးကွက်များကြားမှ ခုန်ပျံ ဖောက်ထွက်သွား၏။

‘ဟာ’

‘ဟယ်’

‘ဟင်’

စင်အောက်မှပရိသတ်များမှာ ခေးချက်များကြားမှ လဲဝါကလေး တစ်စလို့ ပေါ့ပါးစွာလွင့်ပျံထွက်သွားသည့် စင်ပိလုံကို ကြည့်ကာ မင်တက်မိရင်း ပါးစပ်အဖောင်းသားဖြစ်သွားကြရလေတော့၏။

‘ဟေး ဟေး ဟေး’

‘ပြောင်း ပြောင်း ပြောင်း’

‘စင်ပိလုံက’

‘တိပိလုံ နဂါးက’

‘ကုခွမ်းကျွန်းက’

‘နေစကြာက’

ပရိသတ်များက လက်ခုပ် သြဘာများ ပေးလိုက်ကြသလို စင်ပိလုံနှင့် ကုခွမ်းကျွန်းတို့ကိုပါ အော်ဟစ် အားပေးလိုက်ကြသည်။

စင်းပိလုံက ဟက်ခနဲရယ်မောလိုက်ပြီး—

‘ခင်ဗျားတို့၌ ဝက်ပါခမ်းချက်ကမဆိုးပါဘူး၊ စီနေရာမှ ကျုပ်သာမဟုတ်ဘဲ တခြားခမ်းသမားတစ်ယောက် ဖြစ်နေမယ် ဆိုရင် အသက်ပျောက်သွားမှာ သေချာတယ်၊ ကိုင်း ကျုပ် တီထွင်ထားတဲ့ခမ်းချက်ကို မြည်းစမ်းကြည့်လိုက်ပါဦး’

စင်းပိလုံကစတားဆုံးသည်နှင့် လူထေခမ်းပါလွှားဝင်လွှာ လေတော့၏။

‘ဟား’

‘ဟူး’

စင်းပိလုံ အသုံးပြုလိုက်သောခမ်းချက်မှာ သူ တီထွင်ထား သည့် မဟာမီးလျှံ အတွင်းအားခမ်းချက်ပင်ဖြစ်၏။

ကြီးမားသောအတွင်းအားကို ပေါင်းစပ် တိုက်ခိုက်လိုက် သဖြင့် စင်းပိလုံ၏ခမ်းမှာ မီးကျိုးခဲတစ်ခဲပမာ နီရဲလာကာ အပူငွေ့များက အလျှံငြီးငြိ၊ ထွက်ပေါ်လာရ၏။

‘ဟိုင်း’

‘ဟူး’

စင်းပိလုံ၏ မဟာမီးလျှံ အတွင်းအားခမ်းကို တွေ့မြင်လိုက် ရလျှင် ကုခွမ်းကျွန်းကအထတ်နိုင်ဆုံး ခုခံ ကာကွယ်နိုင်ရန်ကို အသင့်ပြင်ထားလိုက်ရ၏။

မီးတောက်မီးလျှံ ကြီးများက စင်းပိလုံ၏ ချွင်ပင်ကျန်ခမ်းမှ ထွက်ပေါ်လာကာ ကုခွမ်းကျွန်းကို ထွက်ပေါက် မရှိအောင် ဝိုင်းရံထားလိုက်၏။

‘ဟင်’

ကုခွမ်းကျွန်းမှာ ထိုဆန်းပြားသောခမ်းချက်ကိုတွေ့မြင်လိုက် ရလျှင် မျက်လုံးအစုံပြူးကျယ်ဝိုင်းစက်သွားရ၏။

သူက ခမ်းဆီသို့ အတွင်းအားပို့လွှတ်ကာ စင်းပိလုံ၏ ခမ်း ချက်များကို ကာကွယ်ပေးလိုက်၏။

‘ထန်း ထန်း ထန်း’

‘ချမ်း ချမ်း ချမ်း’

မီးလုံးကြီးများကလှည့်ပတ်ပြေးနေသလို နှစ်ယောက်စလုံး က ခုန်ပျံတိုက်ခိုက်လျက်ရှိနေ၏။

ကုခွမ်းကျွန်းက စင်းပိလုံ၏ ခမ်းချက်များကြားမှ လှည့် ပတ် ရွှောင်တိမ်းပေးနေရ၏။

‘ရွှီး ရွှီး ရွှီး’

မကြာမီ ကုခွမ်းကျွန်း၏ဝတ်ရံလွှာကြီးမှာ မီးများစွဲလောင် လာရ၏။

ကုခွမ်းကျွန်းက လက်တစ်ဖက်ကိုငွေ့ယမ်းပစ်လိုက်ရာ လေ အဟုန်ကြောင့် မီးတောက်မီးလျှံများမှာ ငြိမ်းကျသွားရလေ သည်။

‘ချမ်း’

‘ဖြောင်း’

နှစ်ယောက်သား ပြင်ထန်သောခမ်းချမ်းဆိုင်လိုက်သည်နှင့် စင်းပိလုံ၏ မဟာအတွင်းအားခမ်းချက်ကြောင့် ကုခွမ်းကျွန်း၏ ခမ်းမှာ ခါးလယ်မှ ဖြောင်းခနဲ ကျိုးထွက် သွားရလေတော့ သည်။

‘ဝှစ် ဝှစ် ဝှစ်’

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် စင်ပိလုံ၏ မဟာအတွင်းအားချက်
ကြောင့် ကုခွမ်းကျန်၏ အကျိရင်ဘတ်စမှာ ကွဲထွက်သွားရက
ဖြူဖွေးသော ရင်ဘတ်ကြီးက အသင်းသား ထွက်ပေါ်လာ
တော့၏။

‘ဟာ’

ကုခွမ်းကျန်မှာ ထိတ်လန့်ကာ မျက်စိမျက်နှာပျက်ရင်း
နောက်သို့ ကျမ်းပုစိန်ဆုတ်လိုက်ရ၏။

ကုခွမ်းကျန် ရှုံးနိမ့်သွားရပြီ ဖြစ်၏။

‘ဟေး ဟေး ဟေး’

‘ဖြောင်း ဖြောင်း ဖြောင်း’

‘စင်ပိလုံက စင်ပိက’

‘နေစကြာက နေစကြာက’

ပရိတ်များက စင်ပိလုံကို အော်ဟစ်အားမေးလိုက်ကြ
၏။ ထို့နောက် ပြိုင်ပွဲကြီးကြပ်သော တောက်ရသေ ဂိုဏ်း
ချုပ်ကြီး ဆုကြွင်းက မတ်တပ်ရပ်လိုက်ကာ စင်ပိလုံ အနိုင်ရရှိ
ကြောင်း ကြေညာလိုက်တော့သည်။

‘ဟေး’

‘စင်ပိလုံက’

ပြိုင်ပွဲပရိသတ်များ၏ အော်ဟစ်သံမှာ ဆူညံပွက်လှာခိုက်
သွားရ၏။

တောက်ရသေ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဆုကြွင်းက စင်ပေါ်တက်
လာကာ ပန်းတုံးစုံပေးလိုက်ရင်း ဓမ္မသုဇယ်အထိမ်းအမှတ်

ဆွဲပြားနှင့်ကတူ ဇွန်ဆောင်ပစ္စည်းများကို ချီးမြှင့်လိုက်လေ
သည်။

ပထမဆုအဖြစ် ကျောက်သံပတ္တမြား စီချယ်ထားသော
ရတနာအေးတစ်လက်ကို ချီးမြှင့်လိုက်၏။

ပရိတ်များ၏ အော်ဟစ်သံများမှာ တစ်ခဲနက် ထွက်ပေါ်
လာရ၏။

ပြိုင်ပွဲကို ဝေဖန်ပြီးနောက် ကျောက်စိမ်းမယ် ဗိုလ်လှပွဲကို
ဆက်လက်ကျင်းပ၏။

ကျောက်စိမ်းမယ် ယှဉ်ပြိုင်မည့် မိန်းမပျိုနှစ်ယောက်မှာ
ခြင်သော် အားမာန် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၏ သမီး ရှန်ကျီစင်းနှင့် ချယ်ရီ
ပန်းဂိုဏ်းမှ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၏ သမီး ရှောင်ချွေတို့ပင် ဖြစ်ကြ
သည်။

သူမတို့နှစ်ယောက်သည် အသက်အရွယ်ချင်း မတိုင်းမယိမ်း
ဖြစ်ကာ လှပပျိုဖြစ်သော မိန်းမချောလေးများလည်း ဖြစ်ကြ
သည်။

ရှန်ကျီစင်း၏ ခရမ်းရောင်ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားပြီး ရှောင်
ချွေက ပန်းရောင်ဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်ထား၏။

နှစ်ယောက်စလုံး၏ ဓားများမှာ နှစ်ဖက်သွားဓားများပင်
ဖြစ်ကြ၏။

မောင်းသံထွက်ပေါ်လာသည့်နှင့် နှစ်ယောက်စလုံးက စင်
ထက်သို့ လွှားတက်လာကြ၏။

လှပပျိုမြစ်သော မိန်းမချောကလေးနှစ်ယောက်ကို တွေ့
လိုက်ရလျှင် ပရိသတ်များက တစ်ခဲနက် အားပေးလိုက်ကြ
သည်။

ရှန်ကျီစင်းနှင့် ရှောင်ချွေတို့က ဓားများကို လက်ဖြင့်ဆုပ်
ကိုင်ကာ ပရိသတ်ကို ဦးညွှတ် အရှိအသေ ပြုလိုက်ကြလေ
သည်။

ဆောက်ရသေ့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဆုကြွင်းက ဝတ်ရုံလွှာကြီး
ကို ဝေ ယမ်းကာ မတ်တပ်ရပ်လိုက်ပြီး...

'ကိုင်း မင်းတို့နှစ်ယောက်ထဲက တစ်ယောက်ဟာ ကျိန်းသေ
ပေါက် ကျောက်စိမ်းမယ်ဘွဲ့နဲ့အတူ ဆုပ်စည်းတွေ ရမှာ သေ
ချာတယ်။ စိတော့ နောက်ဆုံးဗိုလ်လုပ်ပွဲဖြစ်တဲ့အတိုင်း မီးကုန်
ယမ်းကုန် ယှဉ်ပြိုင်ကြပါ။ မင်းတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ ပွဲကို ပွဲကောင်း
တစ်ပွဲဖြစ်မယ်ဆိုတာ အားလုံးက မျှော်လင့်ယုံကြည်ထားကြ
တယ်'

ထို့နောက် ဆောက်ရသေ့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဆုကြွင်းက
ပြိုင်ပွဲစတင်ရန် အချက်ပေးလိုက်တော့၏။

'ဦး...'
မောင်းသံ ထွက်ပေါ်လာပြီးနောက် မိန်းမပျိုနှစ်ယောက်
က ထစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ဦးညွှတ်အရှိအသေ ပြုလိုက်
ကြသည်။

'ဟေး ဟေး ဟေး'
'ဖြောင်း ဖြောင်း ဖြောင်း'
'ရှန်ကျီစင်းကွ၊ ခြင်္သေ့အားမှာန်ကွ'

'ရှောင်ချွေကွ၊ ချယ်ရီပန်းကွ'
ပရိသတ်များက ရှန်ကျီစင်းနှင့် ရှောင်ချွေတို့ကို အော်ဟစ်
အားပေးလိုက်ကြ၏။

'ရွမ်း'
'ရွမ်း'
ရှန်ကျီစင်းနှင့် ရှောင်ချွေတို့က ဓားများကို ပြိုင်တူဆွဲထုတ်
လိုက်ကြ၏။

ဓားနှစ်လက်မှာ နေခြည်ထွင် ဝင်းလက်တောက်ပသွားရ
၏။ ရှန်ကျီစင်းက ဓားကို ရွှေ့သို့ ညှန်လိုက်သလို ရှောင်ချွေ
က ဓားကို ဝပ်စေ့စေ့ချကာ ကိုင်ထားလိုက်၏။

'ယား'
'ဟိုင်း'
'ထန်း'

လျှင်စချင်းပင် ရှောင်ချွေက လှေပွေခားချက်ဖြင့် စတင်
တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

ရှန်ကျီစင်းက မိုးကြိုးဓားချက်ဖြင့် တုန်ပြန်လိုက်ရာ ရှောင်
ချွေ၏ လှေပွေခားချက်မှာ နောက်သို့ ပြန်ကန်ထွက်သွားရ၏။

'ယား'
ရှန်ကျီစင်းက ခုန်ပျံ ဝင်ရောက်လာပြီး ဘီလူးခေါင်းဖြုတ်
ဓားချက်နှင့် တိုက်ခိုက်လိုက်ရာ ရှောင်ချွေက နတ်သမီးရေ
ဆင်းဓားချက်ဖြင့် တန်ပြန်တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

ထို့နောက် နှစ်ယောက်စလုံး အထက်သို့သွားတက်ကာ ပျံ
လွှာဓားများဖြင့် တိုက်ခိုက်လိုက်ကြ၏။

‘ထန်း၊ ထန်း၊ ထန်း၊ ထန်း’
‘ချမ်း၊ ချမ်း၊ ချမ်း’
လေထဲတွင် ချမ်းရောင်လူရိပ်နှင့် ပန်းရောင်လူရိပ်က ချာ
ချာလည်ထွက်သွားရ၏။

သူမတို့နှစ်ယောက်ဆီမှ အော်ဟစ်မာန်သွင်းသံ၊ တိုက်ခိုက်
သံများနှင့်အတူ ဓားစက်ဝိုင်းကြီးများက ထစ်ရပြီးတစ်ခု ဖြစ်
ပေါ်လျက်ရှိနေ၏။

‘ဝှံ ဝှံ ဝှံ’
‘ဝှံ ဝှံ ဝှံ’

ဓားစက်ဝိုင်းကြီးများအတွင်း နှစ်ယောက်သား လည်ပတ်
တိုက်ခိုက်လျက်ရှိနေကြ၏။

ရှောင်ချွေက ရှန်ကျီစင်း၏ မျက်နှာဆီသို့ ဓားကို ချွတ်တ
ရက်သွင်းပစ်လိုက်၏။

‘ဟူး’

ဓားလေတိုးသံကြားလိုက်ရသည်နှင့် ရှန်ကျီစင်းက ဦးခေါင်း
ကို ဖျပ်ခနဲယိမ်းကာ ရှောင်တိမ်းပေးလိုက်ရ၏။

ပြီးနောက် ရှန်ကျီစင်းက သူမ၏ဓားဖြင့် ရှောင်ချွေ၏ဓား
ကိုဝဲလက်ဆီသို့ ဖြတ်ခုတ်ပစ်လိုက်၏။

‘ဝှီး’

ရှောင်ချွေက ကိုယ်ကိုနောက်သို့လှန်ချကာ ရှောင်တိမ်း
ပေးလိုက်ပြီး ဟင်္သာခြေကွက်ဖြင့် ရှန်ကျီစင်း၏ရင်ဝကို အန်
ထုတ်ပစ်လိုက်၏။

‘ဝှံ’

ရှန်ကျီစင်းမှာ နောက်သို့ ကပျာကယာခုန်ပျံ ဆုတ်ရင်း
ရှောင်စပေးလိုက်ရ၏။

ဟင်္သာခြေကွက်ချက်နှင့်သာ ထိထိမိမိကြိုး ရင်ဝတွင် အကန်
ခံလိုက်ရပါက ရှစ်ပွင့်ထွက်သွားရမည်မှာ သေချာလှပေတော့
၏...။

သူမတို့နှစ်ယောက်တိုက်ခိုက်ပုံမှာ အထူးပင် မြန်ဆန်လှပြီး
ကြည့်ကောင်လှပေ၏။

‘ဝှီး’

နှစ်ယောက်သား ခုန်ထလာကာ လက်ဝါးချင်း ဆိုင်ရိုက်မိ
လိုက်ကြ၏။ လက်ဝါးပြင်များဆီမှ အစိမ်းရောင် အခိုးအငွေ့
များက ဝင်းခနဲ ထွက်ပေါ်သွားရ၏။

‘ယား’

ရှောင်ချွေက ရုတ်တရက် ကိုယ်ကိုဝပ်ချလိုက်ရင်း ကြမ်းပြင်
မှဓားကိုရှုပ်ကာ နဂါးမြေလူးဓားချွန်နှင့် တိုက်ခိုက်ပစ်လိုက်
၏...။

ဓားချွန်များက ရှန်ကျီစင်း၏ ခြေထောက်နှစ်ဖက်ဆီသို့
ဟူးခနဲ တိုးဝင်သွား၏။

ရှန်ကျီစင်းက ရှောင်ချွေ၏ နဂါးမြေလူးဓားချွန်ကို ထွေ
ပြင်လိုက်ရသည်နှင့် ခြေနှစ်ဖက်ကို အမြန်ဆုံးရုတ်ကာ အထက်
သို့ လွှားထက်လိုက်၏။

ရှောင်ချွေ၏ ဓားချွန်များက သူမ ခြေထောက်အစုံ
အောက်မှ ပွတ်ကာသိကာကစား ပြေးထွက်သွားသည်ကို ဓား
လေတိုးသံများကြည့်၍ သိသာနိုင်ပေသည်။

မိုးဆမ်းပန်းစာပေ

'ဟာ'
'ဟယ်'
'ဟင်'

ကြည့်နေကြသော ပရိသတ်များမှာ မိန်းမပျိုနှစ်ယောက် အထိုးအခုတ်အရှောင်အတိမ်းကိုကြည့်ကာ အံ့ဩမင်တက်မိရင်း တဟာဟာ တဟင်ဟင် ဖြစ်သွားကြရ၏။

'ယား'

ရှန်ကျီစင်းက အပေါ်သို့ ခုန်တက် ရှောင်တိမ်းပေးရင်း အောက်သို့ဖြန်ကျလာသည်နှင့် နတ်သမီး ပန်းကြစားချက်ဖြင့် ကိုက်ခိုက်ပစ်လိုက်၏။

ရှန်ကျီစင်း၏ ဓားချက်များက ရှောင်ချွေ၏ကိုယ်ပေါ်သို့ ပန်းများ ကြဲချလိုက်သည့်အလား တပွဲဖွဲကျရောက်သွားကြ၏။ ရှောင်ချွေက ကိုယ်ကိုကျုံ့ကာ ဓားကို အထက်သို့ မြှောက်လိုက်ပြီး မုန်တိုင်းဓားချက်ဖြင့် တိုက်ခိုက်ပစ်လိုက်ရာ ပန်းကြစားချက်များမှာ မုန်တိုင်းနှင့် တွေ့လိုက်ရသကဲ့သို့ ဖြစ်ပွားကာ လွင့်စဉ် ထွက်သွားရတော့၏။

တစ်ဆက်တည်းမှာပင် ရှောင်ချွေက ဓားကွက်ကို ပြောင်းလိုက်ပြီး ဓားကို ဝဲယာနှစ်ချက်ခွဲကာ ဝှေ့ ယမ်းပစ်လိုက်၏။

လိပ်ပြာနှစ်ကောင် တူပြိုင်ဓားချက်ပင် ဖြစ်၏။ လိပ်ပြာ နှစ်ကောင် တူပြိုင်ဓားချက်ကြောင့် ရှောင်ချွေ၏ဓားမှာ တစ်လက်တည်းမှ နှစ်လက်အလား ဖြစ်ပေါ် ပြောင်းလဲသွားကာ ရှန်ကျီစင်းအား ညှစ်ပွားညှစ်ပိတ် ခုတ်ပိုင်းပစ်လိုက်၏။

'ဝို ဝို ဝို'

'ဝှစ် ဝှစ် ဝှစ်'

ရှန်ကျီစင်းက ဓားနှစ်လက်ကြားမှ ရှောင်တိမ်း ထွက်သွားရာ ရှောင်ချွေ၏ ရင်ကို ဓားဦးဖြင့် ထိုးသွင်းပစ်လိုက်၏။ 'ဟင်'

ရှောင်ချွေမှာ တိုက်ခိုက်နေသည့်ကြားမှ ရှန်ကျီစင်း၏ ဓားက သူ့ရင်ဝဆီသို့ တစ်ဟုန်ထိုး ဝင်ရောက်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် မျက်လုံးအစုံ ပြူးကျယ်ခိုင်းစက်သွားမိရ၏။

'ဝှစ်'
'ထန်း'

ရှောင်ချွေက ဓားရိပ်နှစ်ရိပ်ကို တစ်ရိပ်တည်း ဝေါင်းကာ ရင်ဝရှေ့တွင် ကန်လန် ဖြတ်ကာ ဟန်တားစားလိုက်တော့မှ ရှန်ကျီစင်း၏ ဓားမှာ ထန်းခနဲ မြည်ဟည်းကာ ရင်ဝခန္ဓာမှ ပွတ်ကာသိကာကလေး လွဲချော်ထွက်သွားရ၏။

'ယား'

ရှောင်ချွေက အံ့ကလေး ကြိတ်လိုက်ပြီး လက်နက်ပုန်းများ ပစ်လွှတ်လိုက်၏။

'ခါ ခါ ခါ'

လက်နက်ပုန်း လေတိုးသံများ ကွက်ပေါ် လာသည်နှင့် ရှန်ကျီစင်းက ဓားကို စက်ခိုင်းသဏ္ဍာန် ဝှေ့ ယမ်းပစ်လိုက်၏။ လက်နက်ပုန်းကလေးများမှာ ရှန်ကျီစင်း၏ ဓားချက်ကြောင့် လွင့်စဉ်ထွက်သွားကြရ၏။ 'ဟိုင်း'

ရှန်ကျီစင်းက မာန်သွင်းလိုက်ပြီး ရှောင်ချွေကို ခါးလယ်
မူ ဖြတ်ကာ ဓားချက်ကို ဖြတ်ခတ်ပစ်လိုက်၏။

ရှောင်ချွေက အဆက်သို့ ထိုးတက်သွားရင်း လက်နက်ပုန်း
များကို ပစ်လွှတ်လိုက်ပြန်၏။

ဝှစ် ဝှစ် ဝှစ်

ရှန်ကျီစင်းက လက်နက်ပုန်းများကြားမှ အပေါ်သို့ ထိုး
တက်ရင်း ထောင်ဖောက်ခွေးချက်ဖြင့် ရှောင်ချွေကို ထိုးသွင်း
ပစ်လိုက်၏။

ရှောင်ချွေက လေထဲမှာပင် နောက်တစ်ဆင့် ခုန်လိုက်ပြန်
၏။ ရှန်ကျီစင်းက နောက်တစ်ဆင့်လုပ်ခုန်ကာ မိလ္လာခင် ဖြစ်
နေသော ရှောင်ချွေကို ဓားဖြင့် ဝှေ့ယမ်း ဖိုက်ခိုက် ပစ်
လိုက်၏။

ရှောင်ချွေက ဓားကို အောက်သို့ နှိမ့်ချကာ ကာကွယ်ပေး
လိုက်ရင်း အောက်သို့ ကျမ်းပစ် ပြန်ဆင်းလိုက်၏။

ဝှန်း

ပြန်ဆင်းချိန်တွင် ရှောင်ချွေက ကြိုးကြာ ခြေကွက်ဖြင့်
ရှန်ကျီစင်းကို ကန်ပစ်လိုက်၏။

ရှန်ကျီစင်းက ရင်ဝသို့ ကန်ထုတ်လာသည့် ရှောင်ချွေ၏
ကန်ချက်ကို ဓားနှင့်ဖြတ်ပိုင်းပစ်လိုက်ရာ ရှောင်ချွေက ခြေကွက်
ကို ပြန်သိမ်းပြီး အောက်သို့ ခုန်လွှား ဆင်းသွားတော့၏။

ရှန်ကျီစင်းက ရှောင်ချွေနောက်ကို ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်
ပါသွား၏။

ယား

‘ထန်း’

အောက်သို့ ပြန်ရောက်သည်နှင့် ရှောင်ချွေက လှည့်ပြီး
ပြင်းထန်သော ဓားချက်နှင့် တိုက်ခိုက်ပစ်လိုက်ရာ ရှန်ကျီစင်း
က ဓားခွေးချင်း ခတ်ထုတ်ပစ်လိုက်ရ၏။

‘ချွမ်း’

မကြာမီ ဓားနှစ်လက်က ချွမ်းခနဲ မြည်ဟည်းကာ ဂဟေ
ဆော်သည့်အလား ပူးကပ်သွားကြ၏။

နှစ်ယောက်သား ဓားသွားများတစ်လျှောက် အတွင်းအား
ထည့်ကာ တရဲရဲ ပွတ်တိုက်ရင်း ယှဉ်တုန်းထားမိကြ၏။

ဓားနှစ်လက်မှာ မည်သည့်ဖက်မှ မယိမ်းယိုင်ဘဲ အလယ်
ခေါင်တွင် တန် ရင်လျက် ရှိနေ၏။

ဓားနှစ်လက်မှာဖြူပေးလာကာ အခိုးအငွေ့ များတထောင်း
ထောင်း ထွက်ပေါ်လာ၏။

‘ဝှစ်....’

ရှုတ်တရက် ရှောင်ချွေက ပါးဝပ်ထဲမှ ငုံ့ထားသော အဆိပ်
အပ်တစ်ချောင်းကို ရှေ့သို့ ပူးခနဲ မှုတ်ထုတ်လိုက်၏။

လူချင်း အလွန်နီးအပ်နေသဖြင့် လက်နက်ပုန်းကို ရှောင်
ထိမ်းရန် မလွယ်ကူလှပါချေ။

ဓားချင်းပူးအပ်ကာ အတွင်းအားချင်း ယှဉ်ပြိုင်နေသော
အချိန် ဖြစ်သဖြင့်လည်း ပိုမိုအကြပ်တွေ့နေသော အချိန်ပင်
ဖြစ်၏။

ရှန်ကျီစင်းမှာ မည်သို့မျှ မတတ်နိုင်တော့ပါချေ၊ သူမက ရှောင်တိမ်း၍လည်းမှရ၊ ခားကလည်း ဖြန့်ခွာ၍မရ လက်နက်ပုန်း အမှန်ခံရရုံသာ ရှိပေတော့မည်။

‘ဝှစ်’
‘ထောက်’

ယင်းအချိန်မှာပင် လက်နက်ပုန်းတစ်ခုက လေထဲမှ လွင့်ပျံလာပြီး ရှောင်ချွေ၏လက်နက်ပုန်းကို ထိခတ်ပစ်လိုက်၏။ လက်နက်ပုန်း လက်နက်ပုန်းချင်း ထိခတ်ကာ ရှောင်ချွေ၏ အဆိပ်အပိကလေးမှာ ရှန်ကျီစင်း၏ လည်မျိုနား၊ ရောက်ကာမှ လွင့်စဉ်ထွက်သွားရ၏။

ထိုဖြစ်ရပ်ကို စင်အောက်မှရှိနေကြသော တောက်ရသေ့ကြီးများနှင့် ပရိသတ်များ လုံးဝမရိပ်မိလိုက်ကြပါချေ။

ရှောင်ချွေ၊ ရှန်ကျီစင်းနှင့် ရှန်ကျီစင်းကို ကယ်တင်ပေးလိုက်သူ စုစုပေါင်း သုံးယောက်သာ သိရှိကြ၏။

‘ဟင်...’

ရှောင်ချွေမှာ သူမပစ်လွှတ်လိုက်သော အဆိပ်အပိ လက်နက်ပုန်းကို ကြားမှဖြတ်ကာ အခြား လက်နက်ပုန်းတစ်ခုက တိုက်ခိုက်ခြင်းခံလိုက်ရသည့်အတွက် အလွန်အံ့ဩ ချောက်ချားသွားမိရ၏။

ရှန်ကျီစင်းမှာလည်း လက်နက်ပုန်းထိမှန်ခံရတော့မည့်ဆဲဆဲ အချိန်ကလေးမှာပင် အမည်မသိ လူတစ်ယောက်၏ကယ်တင်ပေးမှုကြောင့် အသက်ချမ်းသာရာ ရသွားသဖြင့် တအံ့တဩ ဖြစ်သွားရ၏။

မိုးဆင်းစန်းစာပေး

မိမိ၏အသက်ကို ကယ်တင်ပေးသွားသူမှာ မည်သူဖြစ်ပါသနည်း။

ရှန်ကျီစင်းမှာ အကြံပက်စက်စွာ တိုက်ခိုက်လိုက်သည့် ရှောင်ချွေကိုကြည့်ရင်း မျက်နှာတစ်ခုလုံး တင်းမာခက်ထန်သွားရ၏။

ရှောင်ချွေမှာ ရှန်ကျီစင်း၏မျက်နှာအမူအရာကို ကြည့်ကာ တိတ်တခိုးလေး ချောက်ချားသွားရရင်း မျက်နှာမှာ ဖြူဖပ်ဖြူရော် ဖြစ်သွားရလေတော့သည်။

‘ပုန်း’
‘အား’

ရှန်ကျီစင်းမှာ ထောင်းခနဲ ဒေါသဖြစ်သွားရပြီး သွေးများ ဆူပွက်လာကာ ကြီးမားပြင်းထန်သော အတွင်းအား တစ်ရပ်ကို မမျှော်လင့်ဘဲ စုစည်းမိလိုက်ပြီး သူမ၏ခားဖြင့် ရှောင်ချွေ၏ခားကို တွန်းထုတ်ပစ်လိုက်ရာ ရှောင်ချွေမှာ နောက်သို့ ယိုင်ထွက်သွားရ၏။

‘ဝှစ် ဝှစ် ဝှစ် ဝှစ်’
‘အား’

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ရှန်ကျီစင်းက ခားကို ဝေ ယမ်းတိုက်ခိုက်ပစ်လိုက်ရာ ရှောင်ချွေမှာ ခားကိုလက်တွင် ရှန်ကျီစင်း၏ ခားချက်ထိကာ သွေးများပန်းထွက်သွားရ၏။

ရှောင်ချွေက အရှောင်မြန်လိုက်သဖြင့်သာ ခားကိုလက်ပြတ်ထွက်မသွားရခြင်းပင်ဖြစ်၏။

မိုးဆင်းစန်းစာပေး

ရွှေောင်ချွေမှာ လက်မောင်းမှသွေးများ ပန်းထွက်ဆာပြီ
နောက် ဘေးမှာလည်း လွင့်စဉ်ထွက်သွားရ၏။

ရွှေောင်ချွေမှာ ရှန်ကျီစင်းကြည့်ကာ မျက်နှာတစ်ခုလုံး
ပြုစေ့ကာ သွေးမရှိတော့သလို ဖြူဖမ်းဖြူရော် ဖြစ်သွားရ၏။

ရွှေောင်ချွေမှာ ဒဏ်ရာလည်း ရ၊ ဘေးလည်း လွတ်ထွက်သွား
ပြုဖြစ်ရာ ရှုံးနိုင်သွားရလေတော့၏။

'ဟေး ဟေး ဟေး ဟေး'

'ဖြောင်း ဖြောင်း ဖြောင်း ဖြောင်း'

'ရှန်ကျီစင်းကွ'

'ရှန်ကျီစင်းကွ'

'ခြင်္သေ့ အားမာန် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးရဲ့သမီးကွ'

ပရိသတ်များက တခဲနက် အားပေးအော်ဟစ်လိုက်ကြ၏။
ရွှေောင်ချွေမှာ ရှုံးနိုင်သွားပြီဖြစ်ရာ ရှက်ရှက်နှင့် စင်အောက်
သို့ လွှားဆပ်သွားတော့၏။

တောက်ရသေ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဆုကြွင်းက စင်ပေါ်
တက်လာကာ...

'ကိုင်း ကျောက်စိမ်းမယ်ရွှေချွယ်ပဲ့မှာ ခြင်္သေ့ အားမာန်
ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးရဲ့သမီး ရှန်ကျီစင်းက နောက်ဆုံး ဗိုလ်လှပဲ့မှတ်ဆက် ညစာစားပွဲကြီးတစ်ရပ်နဲ့ တည့်ခင်းညှိခံမှာ ဖြစ်ပါ
အနိုင်ရရှိသွားပါပြီ။ မိတော့ ရှန်ကျီစင်းကို ကျောက်စိမ်းမယ် အားလုံး တက်ရောက်လာကြပါလို့ ဖိတ်ခေါ်ပါတယ်။
အပြစ် ကျွန်ုပ်တို့ အိုမေစန်တောင် သိုင်းပြိုင်ပွဲ ကြီးကြပဲ့အပြိုင်ပွဲဝိတ်တဲအထိမ်းအမှတ်အနေနဲ့ သိုင်းသမားနှစ်ယောက်
များက ဂုဏ်ထူးဆွဲ ပေးအပ်လိုက်ပါတယ်'

မိုးဆန်းစာပေ

ထို နောက် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကိုယ်စား ရသေ့ မကြီး ယုရိက
ဂုဏ်ထူးပန်းကိုးကို ရှန်ကျီစင်းအားစွပ်ပေးလိုက်ပြီး ကျောက်
စိမ်းမယ် တံဆိပ်ကိုပါ ပေးအပ်လိုက်၏။

ကျောက်စိမ်းမယ်အဖြစ် အရွေးချွယ်ခံရသူကို ပေးအပ်ရန်
ဆတ်မှတ်ထားသော ဆုပစ္စည်းများကိုလည်း ရသေ့ မကြီးယုရိ
က ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကိုယ်စား ရှန်ကျီစင်းအား ပေးအပ်ချီးမြှင့်
လိုက်၏။

'ဟေး'

'ရှန်ကျီစင်းကွ'

ပရိသတ်များ၏ အော်ဟစ်အားပေးသံများမှာ ဆူညံ ပွက်
လောရိုက်သွားရ၏။

ရှန်ကျီစင်းက ပရိသတ်များကို ဦးညွတ်ဂါရဝပြုလိုက်ပြီး
စင်အောက်သို့ လွှားဆင်းသွား၏။

တောက်ရသေ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဆုကြွင်းက ဝတ်ရုံလွှာကြီး
ဝှံ့ ယမ်းကာ မတ်တတ်ရပ်လိုက်ပြီ။

'နောင်ငါ့နှစ်ကြာတဲ့အခါမှာလဲ သိုင်းပြိုင်ပွဲကြီး တစ်ရပ်
ပို့ ကျင်းပပါဦးမယ်။ သိုင်းလောဏသားများ လာခဲ့ကြပါဦး။
နေ့ညမှာ ကျွန်ုပ်တို့က ကြာရောက်လာတဲ့ ညှိပရိသတ်ကြီးကို
ညစာစားပွဲကြီးတစ်ရပ်နဲ့ တည့်ခင်းညှိခံမှာ ဖြစ်ပါ
အနိုင်ရရှိသွားပါပြီ။ မိတော့ ရှန်ကျီစင်းကို ကျောက်စိမ်းမယ် အားလုံး တက်ရောက်လာကြပါလို့ ဖိတ်ခေါ်ပါတယ်။
အပြစ် ကျွန်ုပ်တို့ အိုမေစန်တောင် သိုင်းပြိုင်ပွဲ ကြီးကြပဲ့အပြိုင်ပွဲဝိတ်တဲအထိမ်းအမှတ်အနေနဲ့ သိုင်းသမားနှစ်ယောက်
များက ဂုဏ်ထူးဆွဲ ပေးအပ်လိုက်ပါတယ်'

မိုးဆန်းစာပေ

ကြီး လျှောင်ရင်နဲ့ ဝတ်ရုံနီလာမာဂိုဏ်း လက်ထောက်ဂိုဏ်းချုပ်
ကြီး ယဲပိုစူးထို့ပဲ ဖြစ်ကြပါတယ်။

ဟေး

‘ဖြောင်း ဖြောင်း ဖြောင်း’

ပရိသတ်များက ဝမ်းသာအားရ အော်ဟစ်လိုက်ကြ၏။
ဂိုဏ်းချုပ်ရသေ့ကြီး ဆူကြွင်းက လက်တစ်ဖက် မြှောက်
လိုက်ပြီး—

‘ဒီပုဂ္ဂိုလ်ကြီးနှစ်ယောက်ဟာ ပရိသတ်များကို ဂုဏ်ပြု ခံ
မြှင့်တဲ့ အနေနဲ့ သိုင်းကွက်အချို့ကို ထုတ်ဖော် ပြသပေးမှု
ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီပညာရှင်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးနှစ်ယောက်ရဲ့ ယှဉ်ပြိုင်
ကို ဒီနှစ်ပွဲထောင်မှာ နောက်ဆုံးပွဲအဖြစ်အားပေးကြပါ။ ဒီပုဂ္ဂိုလ်
ကြီး နှစ်ယောက်ဟာ ကြုံရခဲ ဆိုရခဲ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများလဲဖြစ်
ပါတယ်။’

ထောက်ရသေ့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဆူကြွင်းက စကားဆုံးသည့်
နဲ့ လက်တစ်ဖက်ကို ဝှေ့ယမ်းပြုလိုက်၏။

‘ဒို ဒို ဒို’

‘မောင်းသံသုံးချက်ထွက်ပေါ်လာပြီးနောက် စင်မြင့်ပေါ်
လူရိပ်ကြီးနှစ်ရိပ် ထိုးဆင်းကျဆက်လာကြ၏။’

တစ်ယောက်မှာ ရှောင်လင်ကျောင်း လက်ထောက် ဂိုဏ်း
ချုပ်ကြီး လျှောင်ရင်ဖြစ်ကာ တစ်ယောက်မှာ ဝတ်ရုံနီလာမာ
ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ယဲပိုစူး ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ထိုက်ကြရ
သည်။

‘ဖြောင်း ဖြောင်း ဖြောင်း’

‘ဖြောင်း ဖြောင်း ဖြောင်း’

ပရိသတ်များက အော်ဟစ် အားပေးလိုက်ကြ၏။ အလွန်
ကြည့်ရခဲသော ပွဲကြီးပွဲကောင်းတစ်ပွဲဖြစ်ကာ ရှောင်လင်ဂိုဏ်းမှ
ထိပ်ဆုံးပညာရှင်တစ်ယောက်နှင့် ဝတ်ရုံနီလာမာကျောင်းတော်
မှ ထိပ်ဆုံးပညာရှင်တို့သည် ယခုလို စင်မြင့်ထက်တွင် တွေ့ရခဲ
သည် မဟုတ်ပါလား။

ရှောင်လင်လက်ထောက်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး လျှောင်ရင်နှင့် ဝတ်
ရုံနီ ကျောင်းတော် လက်ထောက် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ယဲပိုစူးတို့က
ညွှန်ပညာသတ်များကို လက်များ ဝှေ့ယမ်းကာ နှုတ်ဆက်လိုက်
ကြ၏။

‘ဒို ဒို ဒို’

စတင်ယှဉ်ပြိုင်ရန် အချက်ပေး မောင်းသံများ ထွက်ပေါ်
လာပြီးနောက် ရှောင်လင်လက်ထောက် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးလျှောင်
ရင်က ဝတ်ရုံလွှာကြီးကို ဝှေ့ယမ်းကာ လက်ဝါးနှစ်
ဖက်ကို ရှေ့ဆို့ဆန့်ထုတ်ပစ်လိုက်၏။

‘ဝေါ’

လေလုံးကြီးတစ်လုံးက ရှေ့ဆို့ပြေးထွက်သွား၏။ သေ မုန်
တိုင်းကြီးတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာ သကဲ့သို့ တွေ့မြင် လိုက်ရလေ
သည်။

စင်အောက်မှကြည့်နေသော ပရိသတ်များပင် လေအဟုန်
အားကြောင့် လှင့်စဉ်လှမတတ် ဖြစ်သွားကြရ၏။

‘ဖူး’

ယင်းအချိန်မှစ၍ ဝတ်ရုံနီလာမာကြီးက ဗိုက်ကြီးလှန်ကာ မျက်နှာကို အထက်သို့မော့ပြီး လေများကို ဝမ်းဗိုက်ကြီးထဲသို့ စုပ်သွင်းနေ၏။

တစ်ခဏ အတွင်းမှာပင် ဝတ်ရုံနီ လာမာကြီး၏ ဝမ်းဗိုက် ဖောင်းဖောင်းကြီးမှာ ပိုမိုဖောင်းကားလာရ၏။

‘ယား’

‘ဟိုင်း’

ရှစ်ယောက်သား မာန်သွင်းသံကာ တိုက်ခိုက်လိုက်ကြ၏။ သူတို့နှစ်ယောက်၏ မာန်သွင်း အော်ဟစ်သံများမှာ ထိပ်ဘန်း သိုင်းပညာရှင်များကိုပင် နားများအူထွက်သွားစေသည်။

ဝတ်ရုံနီ လာမာကြီးယဲ့ပိုစူးက တောလုံးကြီးပမာ ရှေ့သို့ စူထွက်နေသော ဝမ်းဗိုက်ကြီးကို လှန်ကာ လေများကို ပြန်မှတီ ထုတ်လိုက်သည်။

‘ဝေ’

‘ဝုန်း’

ဝတ်ရုံနီလာမာကြီး မှုတ်ထုတ်လိုက်သော လေလုံးကြီးသည် လမ်းတစ်ဝက်မှာပင် နှစ်ခြမ်းကွဲသွားကာ တစ်ခြမ်းက မီးလျှံ ဖြစ်သွားပြီး တစ်ခြမ်းက အစက်အပျောက်များသဏ္ဍာန် လက် နက်ပုန်းများ ဖြစ်သွားကြ၏။

‘ဖြန်း ဖြန်း’

‘ဝုန်း ဝုန်း’

ရွှောင်လင် လက်ထောက်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး လျှောင်ရင်က အင်္ကျီလက်စနှစ်ဖက်ကို ဝေ ယမ်းခတ်ထုတ်ပစ်လိုက်ရာ ဝတ်ရုံနီ

လာမာကြီး ယဲ့ပိုစူး ဖန်တီးထုတ်လွှတ်လိုက်ကာ မီးလျှံများနှင့် လက်နက်ပုန်းများမှာ တစ်စီ ပေါက်ကွဲကာ လွင့်စဉ်ထွက် သွားကြရ၏။

ကြည့်နေကြသော ပရိသတ်များပင် အလွန်ပင် ကျေနပ် အားရသွားကြရ၏။ ကြည့်ရပြင်ခဲသော သိုင်းကွက်များပင် မဟုတ်ပါလား။

‘ယား’

ဝတ်ရုံနီလာမာကြီးက လက်ဝါးတစ်ဖက်ကို ဧရ ယမ်းပစ် လိုက်ရာ လက်ထဲတွင် ကြီးမားသော သံတူကြီးတစ်လက်က ထွက် ပေါ်လာခဲ့၏။

‘ဟိုင်း’

‘ဝုန်း’

‘ဝုန်း...’

ဝတ်ရုံနီလာမာကြီးက သံတူကြီးကို ဝေ ယမ်း ရိုက်ချလိုက် ရာ ဘုန်းဇော်ကြီး လျှောင်ရင်က ခုန်ယှံ ရွှောင်ထွက်ပေးသွား သည်။

သံတူကြီးက လူကို မရိုက်မိဘဲ ကြမ်းပြင်ကို ရိုက်ချမိလိုက်ရာ ပြိုင်ပွဲစင်မြင့်ကြီးတစ်ခုလုံး ဝုန်းခနဲ မြည်ဟည်းပြီး ဝလျှင်လျှစ် ဆည့်အလား သိမ့်သိမ့်တုန် ခါထွက်သွားရ၏။

‘ပြောင်း’

‘ချမ်း’

ဘုန်းတော်ကြီး လျှောင်ရင်က ခေါင်းပေါ်သို့ ရိုက်ချလာ
သည့် သံတူကြီးကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ဖမ်းဆုပ်ကာ ရိုက်ချိုးပစ်
လိုက်ရာ သံတူကြီးမှာ ဖြောင်းခနဲ ကျိုးထွက်သွားရသည်။

သံတူကြီး ကျိုးထွက်သွားပြီးနောက် ဘုန်းတော်ကြီး
ဧည့်လျှောင်ရင်က ဓားတစ်လက်ဆွဲထုတ်သလို ဝတ်ရုံနီလာမာကြီး
ယဲ ပိုစူးကလည်း ဓားတစ်လက် ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

‘ဝှစ် ဝှစ် ဝှစ်’
နှစ်ယောက်စလုံးက ဓားများကို အထက်သို့ ပစ်လွှတ်လိုက်
ကြ၏။

ဓားနှစ်လက်က အထက်တွင် လည်ပတ်ရင်း အဆက်မပြတ်
တိုက်ခိုက်လျက် ရှိနေကြ၏။

နှစ်ယောက်စလုံးကမူ မတိုက်ခိုက်ဘဲ ဓားဆီသို့ အတွင်းအား
သာ ပို့လှူငင်လာလိုက်၏။

‘ထန်း ထန်း ထန်း’
‘ချမ်း ချမ်း ချမ်း’

ဓားနှစ်လက်က အပေါ်မှ ကျလာလိုက် အထက်သို့ ထိုး
တက်သွားလိုက်နှင့် လည်ပတ်တိုက်ခိုက်လျက်ရှိနေ၏။

ကြီးမားသော ဓားစက်ဝိုင်းကြီးများက တစ်ထပ်ပြီးတစ်
ထပ် ဖြစ်ပေါ်လျက် ရှိနေ၏။

ဓားလှိုင်းများက တုန်ခါနေကာ အဖြူရောင် အပြာရောင်
အနီရောင် ဓားစက်ဝိုင်းကြီးများက ပြေးလွှားတိုက်ခိုက်လျက်
ရှိနေ၏။

အထက်မှ ဓားနှစ်လက်မှာ တရှဲ့ရှဲ့ ပွတ်တိုက်ကာ မီးများ
ပွင့်ထွက်လျက်ရှိနေ၏။

‘ဖြောင်း’

မကြာမီ ဓားနှစ်လက်စလုံး မီးခိုးများ အူထွက်ကာ အပိုင်း
စိုင်းကျိုးပြတ်ထွက်သွားကြရ၏။

‘ဟေး ဟေး ဟေး’

‘ဖြောင်း ဖြောင်း ဖြောင်း’

ပရိသတ်များက တစ်ခဲနက် အော်ဟစ် အားပေးလိုက်ကြ
၏။ သို့သော် ဓားနှစ်လက်စလုံးက ကျိုးပြတ်ထွက်သွားပြီဖြစ်ရာ
ပြိုင်ပွဲမှာ ပြီးဆုံးသွားပြီဖြစ်၏။

ဘုန်းတော်ကြီး လျှောင်ရင်နှင့် ဝတ်ရုံနီလာမာကြီး ယဲ ပိုစူး
တို့က ပရိသတ်ကို ဦးညွှတ်လိုက်ကြပြီး စင်ပေါ်မှ လွှားဆင်း
သွားကြလေတော့၏။

အိုမေစန်တောင်တောက် ရသေ့ကြီးများ၏ သိုင်းပြိုင်ပွဲကြီး
မှာလည်း ပြီးဆုံးသွားရလေပြီ။

ရွှေသူငယ်နှင့် ကျောက်စိမ်းမယ်ရွေးချယ်ပွဲတွင် ရွှေသူငယ်
အဖြစ် စင်းပိလုံက ရွေးချယ်ခြင်းခံရကာ ကျောက်စိမ်းမယ်
အဖြစ် ရှန်ကျီစင်းက ရွေးချယ်ခံရ၏။

ယနေ့ညတွင် ပရိသတ်များကို အိုမေစန်တောင် ရသေ့ကြီး
များက ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော ညှစ်စားပွဲကြီးတစ်ရပ်ဖြင့်
တည်းခင်းညှစ်ခံစေသည်ဖြစ်၏။

စင်းပိလုံနှင့် ရှန်ကျီစင်းတို့မှာ မမျှော်လင့်သောအောင်ပွဲ
ကြောင့် အထူးပင် ပျော်ရွှင်နေမိကြလေတော့၏။

ရသေ့ကြီး ကြင်လိုဟန်မှာ တိမ်မှီးစွန့်သိုင်းကျောင်းတော်
ရှိ ဘုန်းတော်ကြီးဟံစန်ချိုကို သွားရောက်တောင်းပန်ရန် ကြိုး
ကြာတောင်မှ အလျင်အမြန် ထွက်ခွာသွားတော့၏။

စင်းပိလုံသည် ကြိုးကြာတောင်မှ ထွက်ခွာလာပြီးနောက်
ရှန်ကျီစင်းရွှေရာ ခိုလှန်တောင်ဆီသို့ သွက်ခွာလာခဲ့၏။

ခိုလှန်တောင်တွင် ခြင်္သေ့ အားမာန်ဂိုဏ်းကြီးက တည်ရှိ
နေ၏။

ခြင်္သေ့ အားမာန်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးမှာလည်း သမီးဖြစ်သူ ရှန်
ကျီစင်းက အိုမေစန်တောင် သိုင်းမြိုင်ကြီးတွင် အနိုင်ရရှိလာ
သဖြင့် အထူးပင် ဝမ်းသာကျေနပ်လျက်နေ၏။

စင်းပိလုံသည် ခိုလှန်တောင်သို့ အမြန်သုံးလိုက်လာခဲ့၏။
သူက မိန်းမချောလေး ရှန်ကျီစင်းနှင့် ဆုံတွေ့လိုနေပြီ
မှဟုတ်ပါသား။

တိမ်ပြာပြာများကို မိုးကောင်းကင်ထက်တွင် တရွေ့ရွေ့
သွားလျက်ရှိနေကြ၏။

ခိုလှန်တောင်ကြီးမှာ အလွန်မြင့်မားကာ တောင်ထိပ်သည်
မိုးကောင်းကင်ကို ခားတစ်လက်ထိုးပောက်နေသကဲ့ တွေ့မြင်
နေရ၏။

ခိုလှန်တောင်ထိပ်တွင် ခြင်္သေ့ အားမာန်ဂိုဏ်း၏ နဂါးတစ်
ထောင်စံအိမ်ကြီးက တည်ရှိနေ၏။

မိုးဆင်းပန်းစာပေ

(၃၃)

သိုင်းမြိုင်ပွဲကြီး ပြီးဆုံးပြီးနောက် စင်းပိလုံနှင့် ရှန်ကျီစင်း
တို့သည် မိမိတို့၏ ဌာနေအသီးသီးသို့ ပြန်ခဲ့ကြ၏။

စင်းပိလုံက နေ့စကြာဂိုဏ်းသို့ ပြန်ခဲ့ပြီး ရှန်ကျီစင်းက
ခြင်္သေ့ အားမာန်ဂိုဏ်းသို့ ပြန်ခဲ့၏။

နေ့စကြာပိုဏ်းချုပ်ကြီး စင်းဟန်ကျဲမှာ သားဖြစ်သူ၏
အောင်မြင်မှုအတွက် အထူးပင် ဝမ်းသာကျေနပ်သွားရ၏။

ကြိုးကြာတောင်ရှိ ရသေ့ကြီး ကြင်လိုဟန်ထံသွားရောက်
တာ အကျိုးအကြောင်းများ ပြောပြလိုက်ရ၏။

ရသေ့ကြီး ကြင်လိုဟန်မှာ သူ့မိတ်ဆွေ ဘုန်းတော်ကြီး
ဟံစန်ချို၏တပည့် ယန်စန်လန် မမျှော်လင့်ဘဲ သေဆုံးသွားရ
သည်အတွက် အထူးပင် စိတ်မဆောင်းဖြစ်သွားရ၏။

မိုးဆင်းပန်းစာပေ

နဂါးတစ်ထောင်စံအိမ်ကြီးမှာ ကြီးကျယ်ခမ်းနားလှကာ ကျောက်ဖြူသားဖြင့် ပကတိတည်ဆောက်ထားသော စံအိမ်ကြီးလည်း ဖြစ်ပေ၏။

စံအိမ်ကြီး၏ပတ်ပတ်လည်တွင် ခြင်္သေ့အားမာန်ဂိုဏ်းသားများ နေထိုင်ရာ အဆောက်အဦငယ်များက ဝိုင်းရံတည်ရှိနေ၏...။

ခြင်္သေ့အားမာန်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးမှာ ယောင်ရှန်ဖြစ်ကာ စိတ်သဘောထားပြည့်ဝသော အဖြူရောင် သိုင်းပညာရှင်ကြီးတစ်ယောက်တည်းဖြစ်ပေ၏။

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးတွင် သားသမီးဟူ၍ ဤသမီးကလေး ရှန်ကျီစင်းတစ်ယောက်သာ ထွန်းကားခဲ့၏။

ရှန်ကျီစင်း၏မိခင်မှာ ရှန်ကျီစင်း အသက်ရှစ်နှစ်အရွယ်ခန့်မှာပင် ဆုံးသွားခဲ့၏။

ထို့ကြောင့် ခြင်္သေ့အားမာန်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ယောင်ရှန်မှာ သမီးကလေး ရှန်ကျီစင်းကို အတိုးချချစ်ခဲ့ရ၏။

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးသည် အိမ်ထောင်လည်း ထပ်မံပြုခဲ့ပေ။ စင်းပိလုံသည် ခိုလှုံစောစောခြေသို့ ရောက်ရှိလာသည့်နှင့်

ခြင်္သေ့အားမာန်ဂိုဏ်းသားများနှင့် ဆုံတွေ့လိုက်ရ၏။ ခြင်္သေ့အားမာန်ဂိုဏ်းသားများကစင်းပိလုံ ကိုကြိုဆိုကာ

တောင်ပေါ်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားကြ၏။ နဂါးတစ်ထောင်စံအိမ်ကြီး၏ ခန့်ထည်ဝင့်ကြားမှုကို စင်းပိလုံ တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။

လက်ရာမြောက်စွာ တည်ဆောက်ထားသောစံအိမ်ကြီးပင် ဖြစ်၏။

ခြင်္သေ့အားမာန်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ယောင်ရှန်နှင့် သမီးဖြစ်သူ ရှန်ကျီစင်းတို့က စင်းပိလုံကို ထွက်ကာ ကြိုဆိုလိုက်ကြ၏...။

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက သမီးဖြစ်သူနှင့် စင်းပိလုံတို့ မေတ္တာရှိနေကြပြီကို ရိပ်စားမိလိုက်၏။

ညှော်ခန်းမဆောင်အတွင်း ခြင်္သေ့အားမာန်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက စင်းပိလုံကို အရက်၊ စားစရာများနှင့် ညှော်ခန်းကျွေးမွေးလိုက်၏။

လက်ထောက်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးများ၊ ဂိုဏ်းခွဲမှူးများနှင့် စင်းပိလုံကို မိတ်ဆက်ပေးလိုက်၏။

မိန်းမချောလေးရှန်ကျီစင်းမှာ စင်းပိလုံ ရောက်ရှိလာသည့်အတွက် အထူးပင် ဝမ်းမြောက်လျက်ရှိနေ၏။

ယင်းအချိန်မှာပင် ညှော်ခန်းများ ထပ်မံရောက်ရှိလာပြန်၏။

ရောက်ရှိလာသော ညှော်ခန်းများမှာ မီးစကြာ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးနှင့် သူ၏သားဖြစ်သူ စန်ကွမ်ပုန်တို့ပင် ဖြစ်ကြ၏။

သူတို့နှင့်အတူ အခြေအရံသိုင်းသမားများလည်း ရောက်ရှိလာကြ၏။

ခြင်္သေ့အားမာန်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ယောင်ရှန်က မီးစကြာ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး စန်ကွမ်ပုန်ကို တွေ့လိုက်ရလျှင် ဝမ်းသာအားရ ကြိုဆိုလိုက်၏။

မီးစကြာဂိုဏ်းချုပ်ကြီး စန်ကွမ်ဖုန် ရောက်ရှိလာခြင်းမှာ သူ့သားနှင့် ခြင်္သေ့အားမာန်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ယောင်ရှန်၏ သမီး ရှန်ကျီစင်းနှင့် လာရောက်စေ့စပ်ခြင်းပင်ဖြစ်၏။

မီးစကြာဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၏သား စန်ကွမ်ယွန်က ရှန်ကျီစင်းကို တစ်ဖက်သတ် ချစ်ကြိုက်နေသူဖြစ်၏။

ရှန်ကျီစင်းကမူ စန်ကွမ်ယွန်ကို လုံးဝကြည့်မရပေ။ စန်ကွမ်ယွန်က ဖခင်၏အဂ္ဂိန်ဆဝါဖြင့် မောက်မာဝင့်ကြားနေသူ ဖြစ်၏။

မီးစကြာဂိုဏ်းချုပ်ကြီး စန်ကွမ်ဖုန်က တဟဲဟဲ ရယ်မောလိုက်ပြီး...

ကျုပ်တို့ အခုရောက်လာရတဲ့အကြောင်းအတော့ သားရေးသမီးရေးအတွက်ပါပဲ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး

မီးစကြာဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၏စကား ကြားလိုက်ရလျှင် ခြင်္သေ့အားမာန်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ယောင်ရှန်မှာ ကဲအားသင့်သွားရ၏။

‘ဒီကိစ္စကို ကျုပ်သမီးကလေးနဲ့ တိုင်ပင်ပါဦးမယ်’

ထို့နောက် ခိုဏ်းချုပ်ကြီးက သမီးဖြစ်သူနှင့် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း တိုင်ပင်ဆွေးနွေးလိုက်၏။

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက ရှန်ကျီစင်း ကို...

‘သမီး ပြဿနာအတော့ ပေါ်နေပြီ။ အခု သမီးကြားရမြင်ရတဲ့အတိုင်းပဲ။ မီးစကြာဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက သူ့သားနဲ့ သမီးကို လာရောက်စေ့စပ်ကြောင်းထမ်းနေကြတယ်။ ဒီကိစ္စကို တစ်ချိန်အဖေဖေနဲ့ မီးစကြာဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက အမှတ်မှတ် သဘောတူခဲ့ကြတယ်။ အခု သမီးမှာထည့် ချစ်သူ

စင်းပီလုံ ချိနေတော့ ဒီပြဿနာကို ပေပေ တယ်လိုပြေရှင်းရမလဲ’

ရှန်ကျီစင်းက တစ်ချက်စဉ်းစားလိုက်ပြီး...

‘သမီးက မီးစကြာဂိုဏ်းချုပ်ရဲ့သားကို အယ်လိုမှ ကြည့်လို့ မရဘူး။ ဒီတော့ ပေပေက ပွင့်ပွင့်လင်းသား ပြောလိုက်ပါ။ အစ်ကိုစင်းပီလုံနဲ့ မီးစကြာဂိုဏ်းချုပ်ရဲ့သား စန်ကွမ်ယွန်တို့ကို သိုင်းပညာချင်း ပြိုင်ပါစေ။ နိုင်တဲ့လူကို သမီးနဲ့လက်ထပ်ပေးမယ်လို့ ပြောလိုက်ပါ။ ဒီပွဲမှာ အစ်ကိုစင်းပီလုံ အနိုင်ရမှာပေချာတယ်။ အစ်ကိုစင်းပီလုံရဲ့ သိုင်းပညာကို စန်ကွမ်ယွန် အယ်လိုမှ ယှဉ်ပြိုင်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး’

သမီးဖြစ်သူ၏အကြံပေးချက်ကို ကြားရလျှင် ခြင်္သေ့အားမာန်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ယောင်ရှန်မှာ အနည်းငယ် အသက်ရှူချောင်သွားရ၏။

ထို့နောက် ခြင်္သေ့အားမာန် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက စကြာဂိုဏ်းချုပ်ကြီး စန်ကွမ်ဖုန်နှင့်တွေ့ဆုံကာ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောကြားလိုက်၏။

‘ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကို ပြောရမှာတော့ အားနာပါတယ်။ ကျွန်တော် သမီးက ချစ်သူရှိနေပါတယ်’

‘ဘာ...သူ့မှာ ချစ်သူရှိနေတယ် ဟုတ်သား။ သူ့ချစ်သူက ဘယ်သူလဲ’

‘သူ့ချစ်သူက နေစကြာဂိုဏ်းချုပ်ကြီးရဲ့သား စင်းပီလုံပါပဲ။ အခုလဲ သူက ဒီမှာရောက်နေပြီ’

မီးစကြာဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက မျက်မှောင်ကြွတ်လိုက်ပြီး...

ဒါဆို ကျုပ်တို့ကိုစွဲကို ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ၊ စေ့စပ်တာ ကို ဖျက်သိမ်းရတော့မှာလား'

ခြင်္သေ့အားမာန် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက သက်ပြင်းတစ်ချက် ရှိုက်လှိုက်ကာ....

'အင်း...ကျုပ်က စီလိုလုပ်ချင်တယ်၊ စင်းပိလုံနဲ့ စန်ကွမ် ယူနီတို့ကို သိုင်းပညာချင်း ပြိုင်ခိုင်းမယ်၊ နိုင်တဲ့လူကို ကျုပ် သမီးနဲ့ထက်ထပ်ပေးမယ်'

မီးစကြာဂိုဏ်းချုပ်ကြီး စန်ကွမ်ဖုန်က တစ်ချက်စဉ်းစား လိုက်ရင်း....

'ခင်ဗျားက သူတို့နှစ်ယောက်ကို ဘယ်လိုယှဉ်ပြိုင်ခိုင်းမလို့ လဲ'

ခြင်္သေ့အားမာန်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ယောင်ရွန်က....

'ကျုပ်တို့ဂိုဏ်းရဲ့ မြောက်ဘက်တောင်ကြောမှာ ကျောက်ဂူ ကြီးစွပ်ခုရှိတယ်၊ ကျောက်ဂူကြီးနှစ်ခုထဲမှာ တောင်ပိုကြီး တွေ ရှိတယ်၊ တောင်ပိုကြီးတစ်ခုပေါ်မှာ ဓားတစ်လက်စီ စိုက်ထားတယ်၊ ကျောက်ဂူတစ်ခုထဲမှာ ဓားတစ်လက်ပေါ့၊ ဒါပေမယ့် ဇီကျောက်ဂူကြီးတွေထဲမှာ မြွေနဂါးကြီးတွေ ရှိ တယ်လို့ ပုံပြင်ဆန့်ကျင်ဖူးတယ်၊ ဒီဓားတွေက ကျုပ်တို့ရဲ့ အဘိုးအဘွားတွေ လက်ထက်က စိုက်ပစ်ခဲ့တာပဲ၊ ကျုပ်တို့ လက်ထက်မှာ ဘယ်သူမှ ဝင်ပြီးမယူရဲကြဘူး၊ ယှဉ်ပြိုင်မှုပထမ အဆင့်အနေနဲ့ သူတို့နှစ်ယောက်ကို ကျောက်ဂူတစ်ခုစီဝင်ပြီး တောင်ပိုပေါ်က စိုက်ထားတဲ့ ဓားတစ်လက်စီ ယူဆောင်ခိုင်း

ရမယ်၊ ဓားရတုလူကို အနိုင်ပေးမယ်၊ နှစ်ယောက်စလုံးက ဓား ရရင် ဒုတိယအဆင့် ပြိုင်ခိုင်းရမယ်'

မီးစကြာဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်ကာ.... 'ဒုတိယအဆင့်က ဘယ်လိုပြိုင်မှာလဲ'

'ဒုတိယအဆင့်ကတော့ သူတို့နှစ်ယောက်ကို ခိုင်းပညာ ချင်း ပြိုင်ဆိုင်ဖို့ပါပဲ၊ ကြိုက်ရာလက်နက်နဲ့ ယှဉ်ပြိုင်ခွင့်ရှိပါ တယ်၊ နေရာကတော့ ဘောင်ထိပ်က သမားခိကျောက်ဖျားကြီး ပေါ်မှာပဲ ဖြစ်ပါတယ်'

မီးစကြာဂိုဏ်းချုပ်ကြီးစန်ကွမ်ဖုန်က တစ်ချက် စဉ်းစား လိုက်ပြီး....

'ပထမအဆင့် ကျောက်ဂူဝင်ရမှာက အန္တရာယ်မများ လား၊ အထဲမှာမြွေနဂါးကြီးတွေရှိနေရင် ကလေးနှစ်ယောက် စလုံး အသက်ပျောက်သွားမှာ သေချာတယ်'

ခြင်္သေ့အားမာန်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက တဟဲ့ဟဲ့ရယ်မောလိုက် ရင်း....

'သိုင်းပညာထက်မြက်တဲ့ သိုင်းသမားဆိုရင် မြွေနဂါး တောင်လောက်တော့ အသာအလေး နှိမ်နှင်းနိုင်မှာပါဗျာ၊ ဒါမှသာ တကယ့်လူစွမ်းကောင်အစစ်အပုန် ရွာစေ့နိုင်မယ် မဟုတ်လား'

မီးစကြာဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက မကျေမနပ်ဖြင့်....

'ခင်ဗျားတောင် မဝင်ရဲဘဲနဲ့ ကလေးတွေကို ဝင်ခိုင်းရ သလား၊ ကလေးတွေက ခင်ဗျားလောက် အစွမ်းထက်ပါ မလား'

'လူဆေးတွေက ကျုပ်တို့ထက်တောင် အစွမ်းထက်နေပါ
တယ်ဗျာ၊ ခုနေ ကျုပ်နဲ့စင်းပိလုံတို့ သိုင်းပညာချင်းယှဉ်ပြိုင်
ရင်တောင် ကျုပ်ရှုံးမှာ သေချာတယ်'

မီးကြော့ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက...

'ကောင်းပြီ၊ သူတို့ကို ကျောက်ဂူထဲ ဝင်မခိုင်းခင်မှာ သူတို့
ခွဲအတွင်းအားကို စစ်ဆေးကြည့်ချင်တယ်'

ခြင်္သေ့ အားမာန်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက မျက်ခုံးနှစ်ဖက် မြင့်
လိုက်ရင်း...

'ခင်ဗျားက ဘယ်လိုများ စမ်းသပ်စစ်ဆေးချင်လို့လဲ'

'ကျုပ်က စင်းပိလုံကို လက်ဝါးသုံးကွက်လောက် စမ်း
ကြည့်ချင်တယ်၊ ခင်ဗျားက ကျုပ်သား စန်ကွမ်ယွန်ကို လက်
ဝါးသုံးကွက် စမ်းကြည့်ပါ၊ တကယ်လို့ သူတို့က ကျုပ်တို့
လက်ဝါးသုံးကွက်ကို ခံနိုင်မယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားအစီအစဉ်
အတိုင်း ဆက်လုပ်ပါ'

ခြင်္သေ့ အားမာန် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက ခေါင်းညိတ်လိုက်
ရင်း...

'ဆောင်းပြီ၊ ခင်ဗျားအစီအစဉ်က ကောင်းပါတယ်၊
ကျုပ်တို့ သွားကြရအောင်လား'

ထို့နောက် နှစ်ယောက်သား တိုင်ပင်ဆွေးနွေးလိုက်ကြပြီး
ခန်းမဆောင်ကြီးအတွင်း ထွက်လာခဲ့ကြ၏။

ခန်းမဆောင်ကြီးအတွင်းတွင် ရှန်ကျီစမ်း၊ စင်းပိလုံနှင့်
စန်ကွမ်ယွန်တို့က စကားများ ပြောကာ အရက်များ အတူ
တကွ သောက်စားလျက်ရှိနေကြ၏။

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး နှစ်ယောက် ခန်းမဆောင်ကြီးအတွင်း ဝင်
ရောက်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရလျှင် လူငယ်များက ထိုင်ရာမှ
ထကာ လက်များဆုပ်၍ အရှိအသေ ပြုလိုက်ကြ၏။

ယင်းအချိန်မှာပင် အပြင်ဖက်မှ သံတောင်ဝှေးကြီး တခုနီး
ခုနီး ထောက်လာသံ ကြားလိုက်ရသဖြင့် ကြည့်လိုက်ကြရာ
ကြီးကြာတောင်မှ ရသေ့ ကြီးကြင်လိုဟန် ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့
ရှုလိုက်ရ၏။

ရသေ့ ကြီး ကြင်လိုဟန်ကို တွေ့လိုက်ရလျှင် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး
နှစ်ယောက်က ထိုင်ရာမှထကာ အရှိအသေ ပြုလိုက်ကြ၏။

ခြင်္သေ့ အားမာန် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက ရသေ့ ကြီးကြင်လိုဟန်
ကို နေရာထိုင်ခင်းများ ပေးလိုက်ပြီး....

'ရသေ့ ကြီးပါလား၊ ဘယ်လေနေ့တိုက်ပြီး ရောက်လာရတာ
ပါလဲ'

ရသေ့ ကြီးကြင်လိုဟန်က တဟစဟား ရယ်မောလိုက်ပြီး....

'ကျုပ်က ဘယ်လေနေ့ တိုက်လို့မှ ရောက်လာတာ မဟုတ်
ပါဘူး၊ မိမိမှာ ကျုပ်တပည့် စင်းပိလုံ ရောက်နေတယ် သတင်း
ကြားလို့ လိုက်လာတာပါ။'

စင်းပိလုံက ထိုင်ရာမှထကာ ရသေ့ ကြီးကြင်လိုဟန်ကို အရှိ
အသေ ပြုလိုက်ပြီး....

'အရှင်ဘုရား၊ ဘယ်လိုကဘယ်လို မိနေရာကို ရောက်ရှိလစ
ရတာပါလဲ'

ရသေ့ ကြီး ကြင်လိုဟန်က ရယ်မောရင်း....

ငါက မင်းကို သတိရလို့ပေါ့ကွာ၊ မင်းပေပေ နေကြော
ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး စင်းဟန်ကျဆီကို ငါ့ရောက်ပြီးပြီ၊ မင်း ဒီကဲ့
ထွက်သွားတယ်ဆိုတာ သိရလို့ ငါ့ချက်ချင်း လိုက်လာတာ'

'အကြောင်းထူးများ ရှိပါသလား ဘုရား'

'အကြောင်းထူးကတော့ မရှိပါဘူး၊ မင်းနဲ့ တွေ့ချင်လို့ လာခဲ့
တာပါပဲ၊ ကိုင်း အခု ဘာတွေ ဖြစ်နေသလဲ ပြောစမ်း'

ခြင်္သေ့ အားမာန်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးနှင့် မီးစကြာဂိုဏ်းချုပ်ကြီး
တို့က ရသေ့ ကြီးကြင်လိုဟန်အား အကျိုးအကြောင်းများ ရှမ်း
လင်း ပြောပြလိုက်ကြ၏။

ရသေ့ ကြီးကြင်လိုဟန်က ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညိတ်လိုက်
ပြီး....

'ဧင်း ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးတွေ့ရဲ့ အစီအစဉ်က အကောင်းမွန်ပါ
တယ်၊ ဒါမှလဲ လူငယ်နှစ်ယောက်ရဲ့ ပင်ကို အရည်အချင်းကို
ပေးထုတ် တွေ့ရှိနိုင်ရတော့မှာပေါ့'

ထို့နောက် ခန်းမအောင်ကြီးအတွင်း စက်ဝိုင်းကြီး အတွင်း
တွင် ပထမဆုံး စမ်းသပ်မည့်သူ နှစ်ယောက်ဖြစ်သည့် မီးစကြာ
ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး စန်ကွမ်ပုန်နှင့် စင်းပိလုံတို့က မျက်နှာချင်းဆိုင်
ရုပ်လိုက်ကြ၏။

မီးစကြာဂိုဏ်းချုပ်ကြီး စန်ကွမ်ပုန်က စင်းပိလုံအား....

'ကိုင်း မင်းကို ငါ့ လက်ဝါးသုံးချက် ရိုက်မယ်၊ ဒီ လက်
ဝါး သုံးချက်ကို ခံနိုင်ရင် မင်းဟာ မြေနှုန်းဂူထဲကို ဝင်နိုင်
ပါပြီ'

'ဟား'

'ဝုန်း'

စကားဆုံးသည်နှင့် မီးစကြာ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက လက်ဝါး
တစ်ဖက်ကွေးမြောက်ကာ စင်းပိလုံအား ရိုက်ချပစ်လိုက်၏။

စင်းပိလုံကလည်း လက်ဝါးတစ်ဖက်ဖြင့် ပြန်သည်ရိုက်လိုက်
ရာ လက်ဝါးနှစ်ဖက်မှာ လေထဲတွင် ဆိုတော့ကာ ဝုန်းခနဲ မြည်
ဟည်းသွားရ၏။

မီးစကြာဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက လက်ဝါးကို ပြန်ရုပ်လိုက်ပြီး....

'ကိုင်း ပထမလက်ဝါး ရိုက်ချက်တော့ ပြီးသွားပြီ၊ နုတ်ယ
လက်ဝါးရိုက်ချက်ကို ခံနိုင်ရင် ခံပေတော့'

မီးစကြာဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက စကားဆုံးသည်နှင့် အတွင်းအား
ကို စုစည်းလိုက်၏။

ပြီးနောက် မီးစကြာ လက်ဝါးရိုက်ချက်ဖြင့် လက်ဝါး နှစ်
ဖက်ကို ရှေ့သို့ နှစ်ထုတ်ပစ်လိုက်၏။

'ဟား'

'ဝုန်း'

စင်းပိလုံကလည်း အတွင်းအားစုစည်းကာ လက်ဝါးနှစ်ဖက်
ကို ဆန့်ထုတ်လိုက်ရာ ဝုန်းခနဲ မြည်ဟည်းသွားရ၏။

မီးစကြာ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက သူ၏ အပြင်းအထန် အထက်
မြက်ဆုံးဖြစ်သည့် မီးစကြာ လက်ဝါးရိုက်ချက်ဖြင့် တိုက်ခိုက်
လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်၏။

စင်းပိလုံက အတွင်းအားကို စုစည်းကာ ခုခံပေးလိုက်သဖြင့်
ကြီးမားပြင်းထန်သော အတွင်းအားချင်း ဆိုတော့လိုက်ခြင်း
ပင် ဖြစ်ပေ၏။

လက်ဝါးနှစ်ခု ပြင်းထန်စွာဆုံတွေ့လိုက်သော်လည်း စင်းပိ
လိုက နောက်သို့ ယိမ်းယိုင်လွင့်စဉ်သွားခြင်း မဖြစ်ပေ။

မီးစကြာဂိုဏ်းချုပ်ကြီး စန်ကွမ်ဖုန်မှာ စင်းပိလိုကို ကြည့်
အာ တအံ့တဩ ဖြစ်သွားရ၏။

‘ဟင် ဝိကောင်လေးရှဲ့ အတွင်းအားက ကြီးမားလှချည်
လား’

မီးစကြာဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက လက်ဝါးနှစ်ဖက်ကို ပြန်ရှုပ်လိုက်
ပြီး စင်းပိလိုက....

‘ကိုင်း လက်ဝါးနှစ်ကွက်တော့ ပြီးသွားပြီ၊ နောက်ဆုံး
တတိယလက်ဝါးကွက်ပဲ ကျန်တော့တယ်’

မီးစကြာဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကပြောရင်း လက်ဝါး နှစ်ဖက်ကို
စေ့ ယမ်းလိုက်၏။

‘ဝေါ’

‘ဝိုး’

တစ်ခဏချင်းမှာပင် လက်ဝါး နှစ်ဖက်မှာ အပြာရောင်
အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားရပြီး လေလုံးကြီးများ ထိုးထွက်သွား

အာ ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးမှာ လေမုန်တိုင်းကျသည့်အလား ဖြစ်
ပေါ်လာရ၏။

မီးစကြာဂိုဏ်းချုပ်ကြီး အသုံးပြုလိုက်သည့် လက်ဝါးသိုင်း
ကွက်မှာ မုန်တိုင်းလက်ဝါးရိုက်ချက်ဖြစ်၍ အလွန်ပြင်းထန်လှ

ပေ၏။

‘ယား’

‘ဝုန်း’

မီးစကြာဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက မာန်သွင်းကာ မုန်တိုင်း လက်
ဝါးရိုက်ချက်ဖြင့် စင်းပိလိုအားရိုက်ချပစ်လိုက်၏။

စင်းပိလို၏ အတွင်းအားစုစည်းကာ မိုးဖြူ လက်ဝါးရိုက်
ချက်ဖြင့် တန်ပြန်တိုက်ခိုက်ပစ်လိုက်၏။

လက်ဝါးချင်းရိုက်လိုက်သံကြီးက ကျယ်လောင်မြည်ဟည်း
ပေါက်ကွဲထွက်ပေါ်လာ၏။

‘ဝုန်း’

‘ဝုန်း’

နှစ်ယောက်စလုံး ပြင်းထန်သော အရှိန် အဟုန်ကြောင့်
နောက်သို့ယိုင်ဆင်းသွားကြရ၏။

လက်ဝါးချင်းပူးကပ်ကာ ယှဉ်တွန်းထားမိကြ၏၊ တစ်ခဏ
မျှ ကြာလျှင် နှစ်ယောက်စလုံး၏ ငယ်ထိပ်များမှ အဖြူရောင်မီးခိုး

အငွေ့များက တထောင်းထောင်းထွက်ပေါ်လာကာ လက်
ဝါးပြင်များဆီမှလည်း အခိုးအငွေ့များ ထွက်ပေါ်လာကြ

သည်။

အတန်ကြာသည်အထိ မီးစကြာဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက အားစိုက်
တွန်းလိုက်သော်လည်း သူ့လက်ဝါးအစုံ၏ ကျေခက်တောင်

ကြီး တစ်တောင်ကို တွန်းနေရသကဲ့သို့ ရှိနေ၏။
နောက်ဆုံးတွင် မီးစကြာဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက လက်ဝါးအစုံ

ကို ပြန်ရှုပ်ကာ နောက်သို့ခုန်ဆုတ်လိုက်၏။
ပြီးနောက် ကိုယ်ကို ကင်းမြီးကောက်ထောင်ကာ လေးဝါး

ပတ်၍ လှည့်ပတ်ပစ်လိုက်၏။

ထိုသို့ ပြုလုပ်လိုက်ခြင်းမှာ သူက ပျံ့လွင့်သွားသော အတွင်းအားများကို ပြန်လည် စုစည်းလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

ယခု သူ၏လက်ဝါးခိုက်ချက်သုံးချက်စလုံးကို စင်းပိလုံက ကောင်းကောင်းကြီး ကာကွယ်လိုက်နိုင်ပေပြီ။

မီးစကြာဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက စင်းပိလုံအား တအံ့တဩနှင့် ကြည့်လိုက်ရင်း...

အင်း မောင်ရင့်ကြည့်ရတာ တကယ်ကို အတွင်းအားနဲ့ ပြည့်စုံပါပေတယ်။ ဒီနေရာမှာ မောင်ရင့် မဟုတ်ဘဲ တခြား သိုင်းသင်းတစ်ယောက် ဖြစ်နေမယ် ဆိုရင် လဲကျသွားမှာ သေချာတယ်။

ထို့နောက် ခြင်္သေ့ အားမာန်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးနှင့် မီးစကြာဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၏သား စန်ကွမ်ယွန်တို့က အလယ်ခေါင် စက်ဝိုင်းပွင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ရပ်လိုက်ကြ၏။

ခြင်္သေ့ အားမာန်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက စိတ်ထဲမှ...

စန်ကွမ်ယွန်ကို ငါက အပြင်းအထန်တိုက်ခိုက်လိုက်ရင် မီးစကြာဂိုဏ်းချုပ်က ငါ့ကို တစ်ဖက်သတ်တိုက်ခိုက်တယ် ဆိုပြီး အထင်မှာမှာ သေချာတယ်။ ဒီတော့ ငါ ဒီကောင်လေးကို လျှော့တိုက်မူပဲ။

ထို့နောက် ခြင်္သေ့ အားမာန် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက အတွင်းအားကို လက်ဝါးနှစ်ဖက်တွင်စုစည်းကာ လက်ဝါးနှစ်ဖက်ကို ရွှေ့သို့ဆန့်ထုတ်ပစ်လိုက်၏။

‘ဝုန်း’

‘ဝုန်း’

မီးစကြာဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၏သား စန်ကွမ်ယွန်ကလည်း လက်ဝါးနှစ်ဖက်ကို ဆန့်ထုတ်ပစ်လိုက်ရာ လက်ဝါးချင်း တွေ့ဆုံကာ ဝုန်းခနဲ မြည်ဟည်းသွားရ၏။

ခြင်္သေ့ အားမာန်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက လျှော့ပေ့! တိုက်ခိုက်လိုက်သဖြင့် စန်ကွမ်ယွန်မှာ ဘာမှဖြစ်မသွားချေ။

လက်ဝါးခိုက်သုံးချက်စလုံးကို ခြင်္သေ့ အားမာန် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက လျှော့ပေ့! တိုက်ခိုက်လိုက်သဖြင့် စန်ကွမ်ယွန်မှာတာမှ မဖြစ်ဘဲ စပ်သပ်မှုကို စင်းပိလုံနည်းတူ အောင်မြင်သွားရလေတော့၏။

ထို့နောက် သူတို့နှစ်ယောက်က တောင်ကြောမြောက်ဖက်ရှိ ကျောက်ဂူကြီးနှစ်ဂူဆီသို့ ခေါ်ဆောင်သွား၏။

ကျောက်ဂူကြီးနှစ်ဂူမှာ မကောင်းဆိုးဝါးကောင်ကြီးများ ပါးစပ်ကြီးများ ဖြတ်သွားသကဲ့သို့ရှိနေကာ ဂူဝတွင် ချိုနှွယ်စိတ်ပေါင်းများစွာ ပျံ့လွှမ်းလျက် ရှိနေကြ၏။

ခြင်္သေ့ အားမာန် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး မီးစကြာဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ရသေ့ကြီး ကျပ်လိုယန်၊ ရှန်ကျီစင်း၊ စင်းပိလုံနှင့် စန်ကွမ်ယွန် တို့က ကျောက်ဂူကြီးများရှေ့တွင် ရပ်လိုက်ကြ၏။

ခြင်္သေ့ အားမာန် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက စင်းပိလုံနှင့် စန်ကွမ်ယွန်တို့အား...

‘ကျောက်ဂူထဲမှာ တောင်ပို့ကြီးတွေရှိတယ်။ ကျောက်ဂူတစ်ခုမှာ ခားတစ်လက်ရှိနေတယ်။ တောင်ပို့မှာ ခားစိုက်ထား

တယ်။ ဒီခါးကို အရယူဆောင်လာခဲ့ကြရမယ်။ ခါးပျါလစတဲ့
လူကို အနိုင်ပေးမယ်’

‘ကောင်းပါပြီ၊ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး’

‘ကောင်းပါပြီ၊ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး’

စင်းပိလုံနှင့် စန်ကွမ်ယွန်တို့က ခြင်္သေ့အားမာန် ဂိုဏ်းချုပ်
ကြီးကို အရိုအသေပြုကာ ပြောကြားလိုက်ကြ၏။

ရှန်ကျီစင်းက စင်းပိလုံကို စိုးရိမ်သော အကြည့်စာလေးနှင့်
လှမ်းကြည့်လိုက်၏။

စင်းပိလုံက မစိုးရိမ်ရန် အချက်ပြလိုက်၏။

‘ကိုင်း သွားကြပေတော့၊ နှစ်ယောက်စလုံး အောင်မြင်ပါ
စေလို့ ငါ ဆုတောင်းပေးလိုက်ပါ့တယ်’

ထို့နောက် စင်းပိလုံနှင့် စန်ကွမ်ယွန်တို့က ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး
များကို အရိုအသေပြုကာ ကျောက်ဂူကြီးများအတွင်းသို့ ဝင်
ရောက်ပျောက်ကွယ်သွားကြလေတော့၏။

ကျောက်ဂူကြီးတစ်ခုလုံးသည် မှောင်မည်းတိတ်ဆိတ်လျက်
ရှိနေ၏။

ဂူကြီးအတွင်း မှောင်မည်းနေသော်လည်း စင်းပိလုံက ထိပ်
တန်းသိုင်းသမားတစ်ယောက် ဖြစ်သည့်အတိုင်း ညကြည့်မျက်
လုံးအားနှင့် စူးစိုက်ကြည့်လိုက်ရာ အားလုံးကို လင်းချင်းစွာ
တွေ့မြင်နေရ၏။

ကျောက်စုအထွင်းပိုင်းမှာ ကျယ်ဝန်းလှပြီး မြေလိပ်မြေ
ကောက်သမယ် ကေ့၊ ကေ့၊ စောက်ကောက်နှင့် တည်ရှိနေစေ
သည်။

ကျောက်ဂူကြီးမှာ ချော့ကဲချားစရာ ကေခင်၊ ဓလောက်
အောင် တိတ်ဆိတ်ဖြစ်သက်လျက် ရှိနေ၏။

စင်းပိလုံက ကျောက်ဂူအတွင်းပိုင်းသို့ ဆက်လျှောက်လာခဲ့၏။

ကျောက်ဂူကြီးအဆုံးတွင် လူတစ်ရပ်ကျော်ကျော် ကြီးမားသော တောင်ပို့ကြီးများကို တွေ့လိုက်ရ၏။

တောင်ပို့ကြီးတစ်ခုထွက်တွင် ဓားတစ်လက် စိုက်ထားသည်ကို တွေ့ရှိလိုက်ရ၏။

သူက ဓားကို သွားပြီးယူမည် ဟန်ပြင်လိုက်စဉ်မှာပင်....

စုန်း....

ရှူး

ရှူး

ရုတ်တရက် ဘောင်ကြီးနှစ်ခုသည် ကျယ်လောင်သော အသံများနှင့်အတူ ပွင့်ထွက်သွားပြီး အတွင်းမှ မည်းနက်ရွာလျှားသော သတ္တဝါကောင်ကြီးနှစ်ကောင် ထွက်ပေါ်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

ရှူး

ရှူး

ဟာ

စင်းပိလုံမှာ ချင်ပင်ကျန်ခားကို ရွမ်းခနဲ ဆွဲထုတ်ပြီး နောက်သို့ ဆုတ်ပေးလိုက်ရ၏။

တောင်ပို့ကြီးများအတွင်းမှ ထွက်ပေါ်လာ သတ္တဝါကောင်ကြီးနှစ်ကောင်မှာ အလွန်တရာမှ ကြီးမားလှသော မြွေကြီးကောင်ပင် ဖြစ်၏။

မြွေကြီးနှစ်ကောင်က ပါးစပ်များ ဖြဟထားသောကြောင့် ပြုပေးချွန်ထက်သော အစွယ်များကို တွေ့မြင်နေရ၏။

စင်းပိလုံက ချင်ပင်ကျန်ခားကို ကျစ်ကျစ်ပါးအောင် ဆုပ်ကိုင်ထားရင်း မြွေကြီးနှစ်ကောင်ကို စူးစိုက်ကြည့်နေမိလေသည်။

ရှူး

ရှူး

မကြာမီ မြွေကြီးနှစ်ကောင်က စင်းပိလုံထံသို့ တစ်ဟုန်ထိုး ခုန်ပျံဝင်ထောက်လာကြ၏။

စင်စစ် မြွေကြီးနှစ်ကောင်က မြေပြင်တွင် အပြုံးကိုထောက်ကာ ခုန်ပျံဝင်ထောက်လာကြခြင်းပင် ဖြစ်ပေ၏။

စွပ်

စွပ်

စွပ်

စွပ်

စွပ်

စင်းပိလုံ၏ ဘီလူးခေါင်းဖြူတ် ဓားချက်ကြောင့် မြွေကြီးတစ်ကောင်၏ ဦးခေါင်းမှာ ပြတ်ထွက်သွားပြီး ဓားများက ပန်းထွက်သွား၏။

ဘုန်း

ခေါင်းမရှိတော့သည့် မြွေကြီးမှာ တွန်လိမ်ထွက်သွားကာ မြေပေါ်သို့ ဘုန်းခနဲ ပြုတ်ကျသွားရ၏။

ခွီး

ကျန်မြွေကြီးတစ်ကောင် စင်းပိလုံကို ချွန်ထက်သော အစွယ်များနှင့် ပေါက်ချလိုက်၏။

'ယား'
စင်းပိလုံက အထက်သို့ ခုန်ပျံ့ရှောင်တက်ရင်း ကျောက်စက်
ကြီးထစ်ခုကို အချိန်မီ လှမ်းဆွဲထားလိုက်ရ၏။

'ရှူး'
'ခူး'

အောက်မှ မြေကြီးက အမြီးကို တစ်ချက်ထောက်ဆောင်
လိုက်သည်နှင့် အထက်သို့ မြားပစ်သလို ထိုးတက်လာ၏။

ပါးစပ်ခြူး ဖြဟထားသည်မှာ ကြောက်စရာ စောင်းလှ
ပေတော့၏။

'ရှူး ရှူး ရှူး'

စင်းပိလုံက မြေကြီး၏ ဖြဟထား ပါးစပ်ပေါက်အတွင်းသို့
လက်နှက်ပုန်းများကို ပစ်သွင်းပေးလိုက်၏။

လက်နှက်ပုန်းနှစ်ခုက မြေကြီး၏ မျက်လုံးကို စိုက်ဝင်သွား
သလို လက်နှက်ပုန်း အဆိပ်အင်များစွာက မြေကြီး၏ ပါးစပ်
ထဲသို့ နှစ်မြှုပ်ဝင်ရောက်သွားကြ၏။

'ခူး'
'ဝုန်း'

စင်းပိလုံက ကျောက်စက်ကို လွှတ်ကာ တစ်ဘက်သို့ ကျွမ်း
ပစ် လွှားထွက်သွားသည်နှင့် မြေကြီးမှာ ချွန်ထက်သော
ကျောက်စက်ကြီးနှင့် ဝင်ဆောင်မိလိုက်၏။

မြေကြီးတစ်ကိုယ်လုံး ချွန်ထက်သော ကျောက်စက်ကြီး၏
ထိုးပောက်ခြင်း ခံလိုက်ရကာ တံကျင်လျှိုပြီးသား ဖြစ်သွားရ
လေတော့၏။

မြေကြီးသည် ကျောက်စက်ကြီးတွင် ငြိတုယ်ကာ တွန့်လိမ်
နေ၏။

တခွိုးခွိုးတရှူးရှူး အော်မြည်ရင်း နောက်ဆုံးတွင် ငြိမ့်
သက်သွားရလေတော့၏။

'ဝှစ်'
'ဟူး'

စင်းပိလုံက တောင်ပိုအပေါ်သို့ ခုန်ဆင်းလာကာ ထောင်
ပိုထက်တွင် စိုက်ထားသော ဇားကို ဆွဲနှုတ်ယူလိုက်၏။

'ဝေါ'
'ဝုန်း'

ဇားကို နှုတ်ယူလိုက်သည်နှင့် အထက်မှ ကြီးမားလေးလံ
သော ကျောက်ပြားတံခါးကြီးတစ်ချပ်က အောက်သို့ ဝုန်းခနဲ
အရှိန်ပြင်းစွာ ကျဆင်းလာကာ ထွက်ပေါက်ကို မိတ်ဆို့ထား
လိုက်လေတော့၏။

စင်စစ် ဇားစိုက်ထားသော နေရာနှင့် ကျောက်ပြားတံခါး
ကို ဆက်နွယ်ထားဟန် တူပေသည်။

'ရှူး ရှူး ရှူး'
'ဝှစ် ဝှစ် ဝှစ်'

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ကျောက်ဂူနံရံများဆီမှ ချွန်ထူ
ဆော ဓားသွား၊ လှံသွားများက တစ်ဟုန်ထိုး ပစ်လွှင့်ပစ်ပျံ
ကြ၏။

‘ထန်း၊ ထန်း၊ ထန်း’

‘ချမ်း၊ ချမ်း၊ ချမ်း’

စင်းပိလုံက တစ်ဟုန်ထိုး ဝဲပျံလာသည့် ဓားသွား၊ လှံသွား
များကို ချင်ပင်ကျန်ဓားဖြင့် ဝှေ့ယမ်းခတ်ထုတ်ပစ်လိုက်၏။

ချင်ပင်ကျန် ဓားစွမ်းကြောင့် ချွန်ထက် များပြားလှစွာ
ဓားသွား၊ လှံသွားများမှာ အဝေးသို့ လွင့်စဉ် ထက်သွား
ရ၏။

ဓားသွား၊ လှံသွားများ လွင့်စဉ်ထွက်သွားပြီးနောက်
ပစ္စည်းများ၊ ရုပ်ဆိုင်သွားသံများကို ကြားလိုက်ရ၏။

စင်းပိလုံက တောင်ပို့ချားထက်မှ လွှားဆင်းကာ ပိတ်
နေသည့် ကျောက်ပြား တံခါးချပ်ကြီးကို စစ်ဆေးပြ
လိုက်၏။

ကျောက်ပြား တံခါးချပ်ကြီးမှာ ထူသည် ကြီးမားစွာ
အခိုင်အမာ ပြုလုပ်ထားခြင်းပင်ဖြစ်၏။

ယင်းအချိန်မှာပင် ကျောက်စက်ကြီးဆီမှ မြေသွေးများ
အောက်သို့ ကျလာ၏။

စင်းပိလုံက မြေသွေးတစ်စက်ကို လျှာဖြင့် တို့ကြည့်
ရာ အရသာတစ်မျိုး ထူးခြားနေကြောင်းကို တွေ့မြင်
ရ၏။

မြေသွေးများကို လက်ခုပ်ဖြင့် ခံပြီး သောက်လိုက်ရာ
ခွန်အားများ အဆမတန် တိုးပွားလာသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်
ရ၏။

စင်စစ် မြေကြီးများသည် ရိုးရိုးမြေကြီးများ မဟုတ်ဘဲ
အလွန်အစွမ်းထက်သော မြေနဂါးမျိုးနွယ်များပင် ဖြစ်ကြ၏။
သူတို့၏သွေးများမှာ အလွန်အဖိုးတန်ကာ ခွန်အားကို တိုး
ပွားစေ၏။

ထို့ကြောင့် စင်းပိလုံမှာ အချိန်မဆိုင်တော့ဘဲ မြေကြီး
နှစ်ကောင်၏ သွေးများကို အမြန်ဆုံး စုပ်ယူ သောက်ဖွစ်လိုက်
၏။

မြေနဂါးကြီးများ၏ သွေးများကို သောက်သုံး လိုက်ရ
သဖြင့် စင်းပိလုံမှာ အတွင်းအားများ အဆမတန် တိုးပွားလာ
ရ၏။

သူက အတွင်းအားကြီးမားလာသည်နှင့် လက်ဝါးနှစ်ဖက်
တွင် အတွင်းအား စုစည်းကာ ကျောက်တံခါးကြီးကို ချိတ်ချ
ပစ်လိုက်၏။

‘ဝုန်း’

‘ဖြောင်း’

စင်းပိလုံ၏ အတွင်းအား လက်ဝါး ချိတ်ချက်ကြောင့်
ကျောက်တံခါးကြီးမှာ အက်ကြောင်းကြီးများ ဖြစ်စေကာ
နက်ရှိုင်းသော လက်ဝါးထုကြီးနှစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာ၏။

ကျောက်မှုန်သဲမှုန်များမှာ တဖွားဖွား လွင့်စဉ်ထွက်သွား
ရ၏။

စင်းပိလုံက လက်ဝါးနှစ်ဖက်တွင် အတွင်းအားစုစည်းကာ ထပ်မံ ချိတ်ပစ်လိုက်ပြန်၏။

‘ယခး’
‘ရုန်း’
‘ဝေါ’

ကြီးမားသော အတွင်းအား လက်ဝါး ချိတ်ချက်ကြောင့် ကျောက်တံခါးကြီးမှာ အစိပ်စိပ်အမြွှာမြွှာ ကွဲအက် လွင့်စဉ် ထွက်သွားရ၏။

ကျောက်တံခါးကြီး ပွင့်ထွက်သွားသည်နှင့် စင်းပိလုံက ဘေးကို ယူကာ အပြင်သို့ အမြန်ဆုံး ပြန်ထွက်လာခဲ့လေ၏။

‘ဟေး’
‘စင်းပိလုံ’

အပြင်သို့ ထောက်သည်နှင့် ရသေ့ကြီးကြင်လိုဟန်က စင်းပိလုံအား ဝမ်းသာအားရ ဆီးကြိုလိုက်၏။

‘အစ်ကို’

ရုန်ကျီစင်းကလည်း စင်းပိလုံဆီသို့ ပြေးလာကာ စိုးရိမ်စာကြီး ခေါ်လိုက်၏။

‘အစ်ကို ဘာဖြစ်သွားသေးလဲ ဟင်’

ရုန်ကျီစင်းက မေးလိုက်၏။ စင်းပိလုံက....

‘အစ်ကို ဘာမှမဖြစ်ပါဘူးကွယ်၊ ဒါနဲ့ စန်ကွမ်ယွန်တစ်

ယောက်ကော’

‘သူ့ ခုထိ ထွက်မလာသေးဘူး၊ အစ်ကို’

‘ဟင်’

စင်းပိလုံမှာ အံ့ဩထိတ်လန့်သွားရပြီး တောင်ပိုမူ ယူရာစသော ဘေးကို ရုန်ကျီစင်းထံ ပေးအပ်ခဲ့ကာ စန်ကွမ်ယွန် ဝင်သွားသော ကျောက်ဂူကြီးအတွင်းသို့ ပြေးလိုက်ဝင်သွားတော့သည်။

ကျန်သူများကလည်း နောက်မှ ပြေးဝင်လာကြသည်။ ကျောက်ဂူကြီးအတွင်းဘက်တွင် တရူးရှူး၊ တခူးခူး၊ အသံများနှင့်အတူ စန်ကွမ်ယွန်၏ ‘မာန်သွင်းတိုက်ခိုက်သံများကို ကြားလိုက်ရ၏။

‘ဟင်’
‘ဟာ’
‘ဟယ်’

မြင်လိုက်ရသော မြင်ကွင်းကြောင့် အားလုံးမှာ အံ့အားဆင့်သွားကြရ၏။ စန်ကွမ်ယွန်က ကြီးမားသော မြွေကြီးနှစ်ကောင်နှင့် လုံးထွေးသတ်ပုတ်နေခြင်းပင် ဖြစ်၏။

စန်ကွမ်ယွန်၏ ဘေးချက်ကြောင့် မြွေနဂါးကြီးနှစ်ကောင်မှာ အတော်ကလေး အထိနာနေပြီ ဖြစ်သလို စန်ကွမ်ယွန်မှာလည်း အတော်ကလေး မောဟိုက်လျက် ရှိနေ၏။

‘ရှူး’

မြွေနဂါးတစ်ကောင်၏ ပေါက်ချက်ကို စန်ကွမ်ယွန်က ရှောင်တိမ်းပေးလိုက်ပြီး မြွေနဂါး၏ ခေါင်းကို ဘေးဖြင့် ခုတ်ပိုင်းချလိုက်သည်။

‘ဒုတ်’
‘ရှူး’

ခားက မြွေနဂါး၏ ဦးခေါင်းတွင် စိုက်ဝင်နှစ်မြုပ်သွားကာ ချက်ချင်း နှုတ်ယူမရဘဲ ဖြစ်နေ၏။

‘ဝေ’
‘အား’

ယင်းအချိန်မှာ ကျန်မြွေတစ်ကောင်က စန်ကွမ်ယွန်ကို အမြီးနှင့် ရိုက်ပစ်လိုက်ရာ စန်ကွမ်ယွန်မှာ မြေပေါ်တွင် လိမ့်ဆင်းသွားရသည်။

သူ့လက်ထဲတွင် ခားလည်းရှိနေတော့ပေ။ သူ့ခားက သူ့ခုတ်ပိုင်းခဲ့သော မြွေ၏ ဦးခေါင်းတွင် စိုက်ဝင်ကျန်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

‘ရှါ’

မြွေနဂါးက ခုန်ပျံဝင်ရောက်လာကာ မက်သက်လန်လဲကျသွားသော စန်ကွမ်ယွန်အား အပေါ်မှ မှီးကာ ချွန်ထက်သော အစွယ်များဖြင့် ဖာအားကျန် ပေါက်ချလိုက်သည်။

စန်ကွမ်ယွန်မှာ ဘာမှ မတတ်နိုင်တော့ဘဲ မျက်လုံးအစုံကိုသာ မှိတ်ထားလိုက်ရမိသည်။

‘ဝုန်း’
‘ဖြောင်း’
‘ခွီး’

ရုတ်တရက် လူရိပ်ဘစ်ရိပ်က ခုန်ပျံဝင်ရောက်လာကာ အချိန်ပြင်းစွာ ကျဆင်းလာသည့် မြွေ၏ ဦးခေါင်းကို ခြေထောက်ဖြင့် ကန်ထုတ်ပစ်လိုက်သည်။

ထိုသူ၏ မိုးကြိုးပစ်လိုက်သည့်အလား ပြင်းထန်သော ခြေကန်ချက်ကြောင့် မြွေကြီးမှာ အစေးသို့ လှင့်စဉ်ထွက်သွားရသည်။

‘ယား’

ထိုလူရိပ်ကလည်း မြွေကြီး လှင့်ထွက်သွားရာဘက်သို့ ခုန်ပျံကာ ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်ပါသွားသည်။

မြွေကြီးက ချက်ချင်းပင် ခေထဲသို့ ပြန်လာည်ထိုးတက်လာပြီး ထိုလူရိပ်ဆီသို့ တစ်ဟုန်ထိုး ဝင်ရောက် ကိုက်ခဲလိုက်သည်။

‘ရှါ’
‘ဝုတ်’
‘ခွီး’

နှာမူတ်သံ၊ ခားဝေ ယမ်းသံ၊ မာန်ဖီအော်ဟစ်သံများနှင့်အတူ ထုခွန်းဝုန်း လိမ့်ဆင်းသွားသော မြွေကိုယ်လုံးကြီးကို အားလုံးက ကြောက်ခမန်းလိလိ တွေ့မြင်လိုက်ကြရ၏။

စန်ကွမ်ယွန်က ခုန်ထကြည့်လိုက်ရာ မြွေနဂါးကြီးမှာ ခေါင်းပြတ်ထွက်သွားရသလို စင်းပိလုံက သွေးများပေကျနေသော ခားကို ကိုင်ဆောင်ထားရင်း ရပ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်သည်။

စန်ကွမ်ယွန်က စင်းပိလုံကို လက်နှစ်ဖက်ဆုပ်ကာ အချိအသေပို့လိုက်ပြီး....

စင်းပိလုံ၊ ကျုပ်အထက်ဟာ ခင်ဗျားပေးတဲ့ အသက်ပဲ
ရှိပါတော့တယ်ဗျာ၊ ခင်ဗျားကို ကျုပ် အထူးပဲ ကျေးဇူးတင်
ပါတယ်'

'ကျုပ်ကို ကျေးဇူးအထူးတင်နေစရာ မလိုပါဘူးဗျာ၊ သိုင်း
လောကသား အချင်းချင်း ကူညီရတာပဲ၊ ကူညီရမယ့် တာဝန်
ရှိလို့ ကူညီရတာပါ'

စန်ကွန်ယွန်မှာ စင်းပိလုံ၏ သိုင်းသမားကောင်းစိတ်ဓာတ်
ကို အထူးပင် လေးစားသွားမိရသည်။

စန်ကွန်ယွန်က ခေါင်းကို တဆတ်ဆတ်ညိတ်လိုက်ရင်း...
'အင်း ခင်ဗျားရဲ့ စိတ်ဓာတ်ကတော့ တကယ်ကို ချီးကျူး
လေးစားထိုက်ပါပေတယ်၊ ခင်ဗျားဟာ တကယ်ကို စိတ်ထား
ဖြူစင်တဲ့ သိုင်းသမားကောင်းတစ်ယောက်ပါပဲ'

စင်းပိလုံ ကို အားလုံးက ဝိုင်းဝန်း ချီးကျူးစကားများ
ပြောကြားလိုက်ကြသည်။

မီးစကြာဂိုဏ်းချုပ်ကြီး စန်ကွန်ဖုန်က စင်းပိလုံအား...

'ကျုပ်သားအထက်ကို ကယ်တင်ပေးလိုက်တဲ့အတွက် မောင်
ရင့်ကို ကျုပ်က အထူးပဲ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ မောင်ရင့်ကို
ကျုပ် အထင်အမြင်လွှဲမှားမိခဲ့တာကို ခွင့်လွှတ်ပါ'

'ရပါတယ် ဦးရယ်၊ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် မသိကြ
လို့ဖြစ်ရတာပဲ ကိစ္စမရှိပါဘူး'

ထို့နောက် သူတို့အားလုံးက ကျောက်ဂူကြီးအပြင်သို့ ဖြို
ထွက်ခဲ့ကြသည်။

စင်းပိလုံနှင့် ရှန်ကျီစင်းတို့၏ မင်္ဂလာပွဲမှာ အထူးပင် ကြီး
ကျယ်ခမ်းနားကာ စည်ကားလှပေသည်။

သိုင်းလောကမှ ညွှန်ပရိသတ်များ စုံလင်စွာတက်ရောက်
လာကြသည်။

သိုင်းဂိုဏ်းကြီးများမှ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးများပါ တက်ရောက်
လာကြသည်။

စင်းပိလုံနှင့် ရှန်ကျီစင်းတို့မှာ ဖျော်မဆုံးအောင် ရှိခဲ့ကြ
သည်။

မင်္ဂလာပွဲတွင် ရသေ့ကြီးကြင်လိုဟန်က ဩဝါဒစကား
များ ပြောကြားပေးလိုက်သည်။

စင်းပိလုံနှင့် ရှန်ကျီစင်းတို့သည် နေစကြာဂိုဏ်းတွင် နေထိုင်
ခဲ့ကြသည်။

သူတို့လက်ထပ်ယူပြီး နောက်တစ်နှစ်မှာပင် နေစကြာဂိုဏ်း
ချုပ်ကြီး စင်းဟန်ကျီမှာ ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်ခဲ့ရသည်။

နေစကြာဂိုဏ်းချုပ်ကြီး နေရာတွင် စင်းပိလုံက ဆက်ခံခဲ့
သည်။

စင်းပိလုံ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဖြစ်လာသောအခါ လက်ထောက်
ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးမှာ မုရှန်ကွန်းဖြစ်သည်။

မုရှန်ကွန်းက နေစကြာဂိုဏ်းတွင် ဂိုဏ်းချုပ်နေရာရရှိရန်
တိတ်တဆိတ် ကြံစည်အားထုတ်လာခဲ့သည်။

မုရှန်ကွန်း၏ ယုတ်မာသောအကြံအစည်များကို စင်းပိလုံ
နှင့် ရှန်ကျီစင်းတို့က မရိပ်မိခဲ့ကြပေ။

ရှန်ကျီစင်း သားယောကျ်ားလေးတစ်ယောက် မွေးဖွားပြီး
နောက် သားကလေးကို စင်းပိလျံ ဟု အမည်ပေးလိုက်သည်။

စင်းပိလျံ ဇာန်နှစ်သုံးဆယ့်မှတ်ပတ် စင်းပိလျံနှင့် ရှန်ကျီ
စင်းထို့မှာ ရန်သူများ၏ တိုက်ခိုက်ခြင်း ခံခဲ့ကြရသည်။

အဆိပ်ငွေ့များမိကာ နှစ်ယောက်စလုံးမှာ မေ့မျော
သွားကြရသည်။

နှစ်ယောက်စလုံး ပျော်ပျက်ဆင်းပျက် ဖြစ်သွားကြပြီး
ကလေးပါ ပျောက်ဆုံးသွားရသည်။

ရှန်ကျီစင်းမှာ ရှေးသူပိသလိုဖြစ်သွား၏။ ဆူးကို ကယ်တစ်
ရှင် သိုင်းသမားတစ်ယောက်က ကယ်တစ်ကားက မျက်နှာ
ပေါ်မှ ဇစ်ရာများကို ကုသပေးခဲ့သည်။

စင်းပိလျံမှာလည်း ဝတ်ရုံအိုးအိုးနှင့်တွေ့ဆုံရကာ ရောဂါကြီး
များ ပျောက်သွားရသည်။

စင်းပိလျံသည် နေစကြာဂိုဏ်းသို့ မပြန်တော့ဘဲ ရှန်ကျီ
စင်းနှင့် သားငယ်ကို လိုက်၍ ရှာဖွေခဲ့သည်။

ရှန်ကျီစင်းမှာ သီလရှင်ကျောင်းတွင် သီလရှင်ဝတ်နေခဲ့၏။
ယခု စင်းပိလျံက နေစကြာဂိုဏ်းသို့ ရောက်လာကာ မုရှန်
ကွန်းကို ချေမှုန်းခဲ့ရာတွင် စင်းပိလျံက ကူညီပေးခဲ့သည်။

• • •

စင်းပိလျံက သူ့အဖြစ်အပျက်များကို သားဖြစ်သူ စင်းပိ
လျံအား ပြောပြလိုက်သည်။

ယစ်ထုတ်သိုင်းသမားကြီးက ခေါင်းကို ဆတ်ဆတ်ညှိတ်
လိုက်ပြီး...

‘အင်း ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးရှဲ့ အဖြစ်အပျက်ကတော့ တကယ် ကို
စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းပါပေတယ်၊ ကိုင်း ရှန်ကျီစင်းဆီကို
သွားကြရအောင်’

သူတို့က ရှန်ကျီစင်းရှိရာ သီလရှင်ကျောင်းသို့ သွားရောက်
ကြသည်။

ရှန်ကျီစင်းမှာ တရားဘောင်တွင် ပျော် မွေ့နေ ပြီဖြစ်
ကြောင်း ပြောပြလိုက်သည်။

စင်းပိလျံမှာ ရှန်ကျီစင်းကိုကြည့်ကာ ဝမ်းဇာဝမ်းနည်း
မျက်ရည်များပင် ကျဆင်းလာမိရသည်။

စင်းပိလျံက မိခင်ကြီးကို ကန်တော့လိုက်၏။ ထို့နောက်
သူတို့သည် နေစကြာဂိုဏ်းသို့ ပြန်လာခဲ့ကြလေတော့သည်။

• • •

• • •

• • •

• • •

• • •

• • •

စင်း
အ
သား

(၃၅)

တောင်ပင်လယ်တွင် လေသည် တဟူးဟူးတိုက်ခတ်နေ၏။
 စန်းချယ်အား တောင်ပင်လယ်မင်းသားလေးနှင့်အတူ ရှိနေ
 သည့် သိုင်းသမားကြီးက သံမဏိငှက်နှင့် ပတ်သက်သည့်
 အကြောင်းအရာများကို ပြောပြခဲ့၏။
 စန်းချယ်က....
 'ဗီသံမဏိငှက်က ဘာကယ်ပဲရှိနေတာပေါ့?'
 'ဟုတ်တယ်၊ စင်းပိလျံဟာ သံမဏိငှက်ကို စားခဲ့ရလို့
 အတွင်းအားတွေဟာ အံ့မခန်းလောက်အောင် ကြီးထွားလာ
 ခဲ့တာပဲ'
 တောင်ပင်လယ် မင်းသားလေးက စန်းချယ်အား
 သေတ္တာကလေးတစ်လုံး ပေးအပ်လိုက်ရင်း...

မိုးဆင်းစန်းစာစေ

'ဗီအထဲမှာ ရှောင်လင်ကျောင်းတော်အနေ ရှောင်ဟန်
 ချူး ခိုးယူသွားခဲ့တဲ့ စကြာဝဠာသိုင်းကျမ်း ရှိပါတယ်'
 စန်းချယ်က သေတ္တာကလေးကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်ရာ
 အတွင်းတွင် အမှန်တကယ်ပင် စကြာဝဠာသိုင်းကျမ်း ရှိနေ
 သည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။
 စန်းချယ်မှာ အံ့အားသင့်သွားရတာ....
 'စကြာဝဠာသိုင်းပဲ၊ ခင်ဗျား ဘယ်လိုလုပ် ရထားတာလဲ'
 'ရှောင်ဟန်ချူးက ကျုပ်ဆီမှာလာပြီး သိမ်းထားပို့ ပေး
 ထားတာ ဒါပေမယ့် ကျုပ်က စုံစမ်းကြည့် လိုက်တော့ ရှောင်
 လင်ကျောင်းတော်က သိုင်းကျမ်းဖြစ်နေတယ်၊ ပုထမတွေ
 ကျုပ်ကိုယ်တိုင် လာပေးမလို့ဘဲ၊ နောက်တော့ ခင်ဗျား လာ
 မယ်ဆိုတာသိရလို့ စောင့်နေခဲ့တာပါ၊ ဗီသိုင်းကျမ်းကို ခင်ဗျား
 ယူသွားပြီး ရှောင်လင်ကျောင်းတော်ကို ဧပးလိုက်ပါ၊
 'ကောင်းပါပြီ၊ အခုလို ကူညီတာ အထူးပဲကျေးဇူးတင်ပါ
 တယ်'
 စန်းချယ်ကပြောရင်း သိုင်းကျမ်းကို အင်္ကျီအတွင်းအိတ်
 ထဲတွင် သေချာ သိမ်းဆည်းထားလိုက်၏။
 ထိုနေ့မှာပင် စန်းချယ်သည် ထောင်ပင်လယ်မှနေ၍ ရှောင်
 လင်ကျောင်းတော်သို့ အပြန်လာခဲ့တာ၏။
 ● ● ●
 ရှောင်လင်ကျောင်းတော်သို့ ရောက်လျှင် စန်းချယ်က
 သိုင်းကျမ်းအား ရှောင်လင်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးထံ ဆက်သလိုက်
 သည်။

မိုးဆင်းစန်းစာစေ

ရွှေငင်လင်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးမှာ ပျောက်ဆုံးသွားသော သို့
ကျမ်းကို တွေ့မြင်လိုက်ရလျှင် အလွန်အားရစမ်းသောဖြစ်သွား
ပြီး....

‘စန်းချယ်ယဲ မင်းရွဲအစွမ်းတတော့ အံ့မခန်းလောက်
ပါပဲ၊ မင်းကို တစ်ခုပြောရဦးမယ်၊ အခုတစ်လော သို့
လောကမှာ မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးဆိုတာ ပေါ်နေတယ်၊ သို့
ကို တယ်သူမှ မမြင်ဖူးကြဘူးဖြစ်နေတယ်၊ မဟူရာ သိုင်းနတ်
သမီးဟာ အဖြူရောင်သိုင်းသမားတစ်ယောက် မဟုတ်ဘဲ
အနက်ရောင်သိုင်းသမားတစ်ယောက်လဲ မဟုတ်ဘူးလို့ အ
မျိုးပြောနေကြတယ်၊ တချို့က မဟူရာ သိုင်းနတ်သမီး
အဘွားကြီးလွှဲပြောနေပြီး၊ အချို့က မဟူရာ သိုင်းနတ်သ
မီးဟာ မိန်းမပျိုတစ်ယောက်လို့ ပြောနေတယ်၊ မဟူရာ သို
နတ်သမီးရွဲလက်ချက်ကြောင့် နာမည်ကြီး သိုင်းပညာ
အတော်များ သေဆုံးခဲ့ကြရပြီ၊ သေသွားကြတဲ့ သိုင်းသမီး
တွေအားလုံးဟာ အနက်ရောင်ဒုစရိုက်သမားတွေချည်း
နေတယ်၊ မင်းကို တာဝန်တစ်ခုပေးလိုက်မယ်’

‘တပည့်တော် ထမ်းဆောင်ပါ့မယ်ဘုရား’
‘အိမ်း...မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးကို မင်း စုံစမ်းကြည့်ပါ
မင်းမှာ နဂါးစားနဲ့ နဂါးသိုင်းကျမ်းလဲ ရှိနေတယ် မဟူ
လား၊ ခရီးမထွက်ခင် နဂါးစားနဲ့ နဂါးသိုင်းကျမ်းကို အ
အချာ လေ့ကျင့်သွားပါ၊ ခရီးမထွက်ခင် နဂါးစားနဲ့
နဂါးသိုင်းကျမ်းကို အသေအချာ လေ့ကျင့်သွားပါ’

ရာ သိုင်းနတ်သမီးကို ရင်ဆိုင်ဖို့ဆိုတာ တော်ရုံတန်ခိုး သိုင်း
ပညာအဆင့်နဲ့ ရမူမဟုတ်ဘူး

‘ကောင်းပါပြီဘုရား’
ထို့နောက် စန်းချယ်ယဲက ရွှေငင်လင်ကျောင်းတော်ထဲ
အကျဉ်းခံနေရသည့် ရွှေငင်ဟန်ချူးကို သွားရောက်
လိုက်ရ၏။

ရွှေငင်ဟန်ချူးမှာ ပိန်ချူးကော လူရှုပ်ပင် မပေ
မည်ကို တွေ့ရှိလိုက်ရ၏။

စန်းချယ်ယဲကို တွေ့လိုက်ရလျှင် ရွှေငင်ဟန်ချူးမှာ
ရည်များမင် ကျဆင်းလာရကာ...

‘စန်းချယ်ယဲ ငါ နောင်တရပါပြီကွာ၊ ငါ့ကို အကျဉ်
နေ လွှတ်ပေးဖို့ ဆရာတော်ကြီးတွေကို မင်း လျှောက်
ပါ၊ စန်းချယ်ယဲ ငါ့ကို ကူညီပါကွာ’

ရွှေငင်ဟန်ချူးမှာ ပြောရင်းက မျက်ရည်များ ကျနေ
သည်။

စန်းချယ်ယဲပင် ရွှေငင်ဟန်ချူးကို အတော်ကလေးသနား
သွားမိရ၏။

စန်းချယ်ယဲက သူယူလာသော အစားအသောက်များကို
ရွှေငင်ဟန်ချူးအား ကျွေးမွေးလိုက်ရင်း...

‘ရွှေငင်ဟန်ချူး မင်းအပြစ်ကျတာတွေပွားရင် မင်းကို ပြန်
လွှတ်ပေးလိုက်မှာပါကွာ၊ ဘာမှ အားငယ်မနေပါနဲ့၊ ငါ
တတ်နိုင်တာကတော့ မင်းကို အပြစ်ရက်တွေ အတော်များ
များ လျော့ပေါ့ပေးဖို့ တောင်းပန်ပေးခဲ့ပါ့မယ်’

'စန်းချိုယဲ မင်း ဘယ်သွားဦးမလို့လဲ၊ ငါ့ကို ဒီမှာ တစ်ယောက်တည်း မထားခဲ့ပါနဲ့ကွာ'

'ရှောင်ဟန်ချူ၊ ငါ့မှာ ခရီးထွက်စရာတွေ ရှိနေတယ်၊ ငါ အမြန်ဆုံး ပြန်ခဲ့ပါ့မယ်ကွ'

ထို့နောက် စန်းချိုယဲက အပေါ်ထပ်သို့ ပြန်တက်လာခဲ့ တော့၏။

စန်းချိုယဲ သည် မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးကို စုံစမ်းရှာဖွေရန် မှတ် နဂါးဝေးနှင့် နဂါးသိုင်းကျမ်းကို ခြောက်လမျှ လေ့ ကျင့်ခဲ့ရ၏။

အားလုံး အစစအရာရာ ပြင်ဆင်ပြီးသည်နှင့် စန်းချိုယဲ သည် ရှောင်လင် ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော်ကြီးနှင့် ဆရာတော်များ ပုဂါရဝပြုကာ ရှောင်လင် ကျောင်းတော်မှ ထွက်ခွာလာခဲ့ လေတော့၏။

သူ၏ တောင်းပန် လျှောက်ထားမှုကြောင့် ရှောင်လင် ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော်ကြီးက ရှောင်ဟန်ချူအား ပြစ်ဒဏ် ငါး နှစ် သတ်မှတ်ထားရာမှ လေးနှစ်သို့ လျှော့ချပေးလိုက်၏။

မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး။
သူမကို မည်သူမျှ မမြင်ဖူးကြပါချေ။ မြင်ဖူးသူများက ထည်း မျက်နှာပုံး စွပ်ထားဆော သူမကို ချောသည်လှသည် ရုပ်ဆိုးသည်ကို မဆိုရပါချေ။

မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးဆိုသူ၏ လက်ချက်ကြောင့် သိုင်းလော ကမှ နာမည်ကြီးအနက်ရောင်ဒုစရိုက်သမားအချို့ ကျဆုံးခဲ့ကြ ရ၏။

လူကောင်းဟန်ဆောင်ကာ မင်းသားခေါင်း ဆောင်းထား သည့် မြို့မျက်နှာပုံး သူဌေးကြီး အတော်များများမှာ မဟူရာ သိုင်းနတ်သမီး၏ လက်ချက်ကြောင့် မရှုမလှ သေဆုံးခဲ့ကြ ရ၏။

ထိုသူဌေးကြီးများမှာ သူတော်ကောင်းဟန် ဆောင်ထား ကြသော ဒုစရိုက်သမားကြီးများသာ ဖြစ်ကြပေ၏။

မဟူရာ သိုင်းနတ်သမီးသည် သူမ လာလျှင် ကြိုတင် အကြောင်းကြားထားတတ်ပြီး လူသတ်မှု ကျူးလွန်ပြီးတိုင်း စက္ကူပန်း အနက်ရောင် တစ်ပွင့်ကို အိပ်ရာထက်တွင် ထားရစ်ခဲ့ တတ်၏။

ညဉ့်နက်ပြီဖြစ်၏။
သူဌေးကြီး ဖန်းမှာ အိပ်မပျော်သေးပါချေ၊ သူသည် အခန်းထဲရှိ ကုလားထိုင်တစ်လုံးထက်တွင် ထိုင်နေ၏။

သူ၏ စားပွဲပေါ်တွင် အနက်ရောင်စက္ကူပန်းတစ်ပွင့်က ရှိ နေ၏။

သူဌေးကြီးဖန်းသည် စက္ကူပန်းပွင့်ကို စူးစိုက်ကြည့်လျက် ရှိ နေ၏။

စက္ကူပန်းပွင့်သည် မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး၏ အထိုမ်းဆုတ် ပန် မဟုတ်ပါလော့။

ဤအနက်ရောင်စက္ကူပန်းပွင့်ပါရှိသော စက္ကူတူးငယ်တစ်ခုသည် နံနက်စောစောကပင် အိမ်ရှေ့တွင် ကျဆောက်နေခဲ့၏။

အိမ်တော်အမှုထမ်းများက တွေ့ရှိကာ သူဌေးကြီးဖန်းထံလာရောက် ပေးအပ်ခဲ့ကြ၏။

သူဌေးကြီးဖန်းသည် အနက်ရောင် စက္ကူပန်းပွင့်ကို တွေ့ရှိရသောအခါ လုံးဝ တုန်လှုပ်ချောက်ချားခြင်း မဖြစ်မိခဲ့ရပါချေ။

သူ့ မိတ်ဆွေ အတော်များများသည် မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး၏ လက်ချက်ဖြင့် ကျဆုံးခဲ့ရပြီ မဟုတ်ပါလော။

သူဌေးကြီးဖန်းသည် ဒုစရိုက် လုပ်ငန်းများဖြင့် ကြီးပွားချမ်းသာလာခဲ့သူ တစ်ယောက် ဖြစ်သလို သေဆုံးသွားရသော သူ့ မိတ်ဆွေများမှာလည်း ဒုစရိုက်လုပ်ငန်းနှင့် ကြီးပွား ချမ်းသာနေသော သူများပင် ဖြစ်ကြ၏။

သူဌေးကြီးဖန်း၏ မီးအိမ်ကို မြင့်ကာ ခါးတစ်ချက် ဆန့်လိုက်၏။

ယနေ့ညအဖို့ သူ့ထံသို့ မဟူရာ သိုင်းနတ်သမီး လာမည်မှာ သေချာလှပေတော့၏။

သူဌေးကြီးဖန်း၏လည်း ဒုစရိုက်သမားကြီးတစ်ယောက်ပီပီသိုင်းပညာအတိကျမ်းသူ ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် သူက မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးကို လုံးဝ ဂရုမစိုက်ပါချေ။

မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး လာလျှင် သိရှိနိုင်ရန် အစီအစဉ်များကို သူက လုပ်ဆောင်ထားပြီး ဖြစ်၏။

သူ့ အိပ်ခန်းနှင့် ကပ်လျက် အခန်းတွင် သိုင်းသမားများက အသင့် စောင့်ဆိုင်းနေကြ၏။

ခြံဝင်းထဲတွင်လည်း သိုင်းသမားများ စောင့်ကြပ်နေကြ၏။ ယုတ်စွအဆုံး အိမ်ခေါင်မိုးထက်တွင်ပင် အစောင့်များ ချထား၏။

မဟူရာ သိုင်းနတ်သမီးက သူဌေးကြီးဖန်းထံသို့ ခြေလျှိုးမိုးပျံလာမှ ရောက်ရှိမည်ဖြစ်ပေ၏။

သူဌေးကြီးဖန်းက ပြတင်းပေါက်မှနေ၍ အပြင်ဖက်သို့ တစ်ချက် လှမ်းကြည့်လိုက်၏။

ခြံဝင်းထဲတွင် သူ၏ သိုင်းသမားများ လှည့်ပတ်စင်စောင့်နေသည်ကို တွေ့လိုက်သောအခါ ကျေနပ်အားရစွာ ပြုံးလိုက်မိ၏။

သူက နှုတ်ခမ်းထောင့်ကို အသာတုန်ကာ ပြုံးလိုက်ရင်း... 'ဟင်း ဟင်း မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးတော့လာရင် သူ့ ဓာတ်တိုင်း သူ့တူးသလို ဖြစ်သွားရမှာပဲ။ ဒင်းကို အပီအရမ်းပြီးမှ သက်ဆိုင်ရာမှာ ဆုငွေထုတ်ရမယ်'

တုက်ရေးကတော့ စက်သူဌေးပင်ဖြစ်၏။ မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးကို သူက လျှော့တုက်ထားလိုက်မိလေပြီ။

ယင်းအချိန်မှာပင် အပြင်ဘက်မှ ခြေသံကို ကြားလိုက်ရ၏။ 'ဘယ်သူလဲ'

သူဌေးကြီးဖန်းက လှမ်းမေးလိုက်၏။ အပြင်ဘက်မှ... 'ကျွန်မပါ။ သူဌေးကြီးအတွက် နို့ကြက်ဥနဲ့ ကြက်ဥ လာပို့တာပါ'

အပြင်ဘက်မှ စံအိမ်တာဝန်ခံ အမျိုးသမီးကြီး စုရိ၏အသံ ထွက်ပေါ်လာ၏။

‘စုရိလား ဝင်ခဲ့ပါ’

သူဌေးကြီးဖန်းက အမိန့်ပေးလိုက်၏။ ခန်းစီးလိုက်ကာ လှုပ်ရှားသွားပြီးနောက် အတွင်းသို့ စံအိမ်တာဝန်ခံအမျိုးသမီးကြီး စုရိ ဝင်ရောက်လာ၏။

စုရိလှ လင်ပန်းတစ်ချပ်ကို ကိုင်ဆောင်ထား၏။ လင်ပန်းအပေါ်တွင် နို့စားနှင့် ကြက်ဥများထည့်ထားသော ရေခဲခွက်ကြီးတစ်လုံး၊ ဆားခရာ၊ ဇွန်းနှင့်ဖန်ခွက်၊ ရေခရာတစ်လုံးက ပါရှိလာ၏။

စုရိက ပစ္စည်းများကို စားပွဲကြီးအပေါ်သို့ စနစ်တကျထင်လိုက်၏။

သူဌေးကြီးဖန်းက စံအိမ်တာဝန်ခံ အမျိုးသမီးကြီး စုရိ၏ လှုပ်ရှားမှုများကို မျက်ခြေမပြတ် ကြည့်နေ၏။

စုရိက ပစ္စည်းများကို တင်ထားလိုက်ပြီးနောက် အပြင်သို့ ပြန်ထွက်သွားမည်အပြုတွင် သူဌေးကြီးဖန်းက လက်ကာပြုလိုက်ပြီ...

‘ခဏနေဦး’

‘ဘာများ ခိုင်းစရာရှိနေလို့ပါလဲ သူဌေးကြီး’

‘ခိုင်းစရာရှိလို့ မဟုတ်ပါဘူး။ မှာစရာရှိလို့ပါ’

‘ဟယ်ကဲ အမိန့်ရှိပါ့ရှင်’

‘စံအိမ်ထဲမှာ အထူးသတိထားပါ။ လူရိပ်လူရောင်မြင်တာနဲ့ တပ်ဆင်ထားတဲ့ကြီးစေ့ကို သွေလိုက်ပါ’

‘ကောင်းပါပြီရှင်’

‘အေး သွားပေတော့’

စုရိ အပြင်သို့ ပြန်လည်ထွက်ခွာသွား၏။ စုရိထွက်သွားပြီးနောက် သူဌေးကြီးဖန်းက နွားနို့ခရားထဲမှ နို့ပျားကို ခွက်ထဲသို့ လောင်းငွေ့လိုက်၏။

သူဌေးကြီးဖန်းက နွားနို့ခွက်ထဲမှ နွားနို့ပျားကို တစ်ချက် စူးစိုက်ကြည့်၏။

ပြီးနောက် အကျီအတွင်းအိတ်ထဲမှ ဓားပါးတစ်လက် ထုတ်ယူလိုက်၏။

ထိုဓားမှာ ဖြူဝင်းနေပြီး အဆိပ်အတောက်နှင့် ထိတွေ့လိုက်ပါက အရောင်ပြောင်းကာ မည်းနက်သွားလေ့ရှိ၏။

သူဌေးကြီးဖန်းက နို့ခွက်ထဲသို့ ဓားသွားကိုစိုက်ထုတ်၏။

ဖြူဝင်းသောဓားမှာ အရောင်ပြောင်းမသွားပါချေ။ နွားနို့ထဲတွင် အဆိပ်များ မပါရှိပါချေ။

သူဌေးကြီးဖန်းက တစ်ချက်ပြီးလိုက်ပြီး ကြက်ဥများဖောက်ကာ ပန်းကန်ပြားတစ်ချပ်ထဲသို့ ထည့်လိုက်၏။ ဆေးမှုန်တစ်မျိုးကိုပါ ကြက်ဥအနှစ်များပေါ်သို့ လောင်းချပေးလိုက်၏။

သူဌေးကြီးဖန်းက နွားနို့နှင့်ကြက်ဥများကို အေးဆေးစွာ စားသောက်နေလိုက်၏။

အချိန်မှာ အတော်ကလေး ညဉ့်နက်နေပြီဖြစ်၏။ အပြင်ဘက်ခြံဝင်းကြီးတစ်ခုလုံး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက်ရှိ၏။

လေတိုက်သဖြင့် သစ်ရွက်လှုပ်ခတ်သံပွတ်တိုက်သံကလေးများ
 ကသာ တစ်ခါတစ်ခါတွင် ထွက်ပေါ်လျက်ရှိနေ၏။
 မကြာမီ သူဌေးကြီးဖန်းသည် စားသောက်ပြီးစီးသွားလေ
 ပြီ။ သူက ခါးတစ်ချက်ဆန့်လိုက်ရင်း အိပ်ရာအောက်မှ ချွေညှိ
 မျောမျောအရာတစ်ခု ဆွဲထုတ်လိုက်၏။
 ထိုချွေညှိမျောမျောအရာမှာ အနီရောင်ကတ္တီပါစဖြစ်၍ ရစ်
 ပတ်ထားသောအရာတစ်ခုပင်ဖြစ်၏။
 သူဌေးကြီးဖန်းက ထိုအရာကို အိပ်ရာထက်တွင်တင်လိုက်ပြီး
 အပေါ်မှရစ်ပတ်ထားသော ကတ္တီပါစကို ခွာလိုက်၏။
 ကတ္တီပါစကို ဆွဲခွာလိုက်သောအခါ အထဲတွင် ရွှေရောင်
 တောက်ပနေသော ဓားစာစ်လက် ထွက်ပေါ်လာ၏။
 သူဌေးကြီးဖန်းက ရွှေရောင်တောက်ပနေသော ဓားကို
 ဆပြင်သို့ ရွမ်းခနဲ ဆွဲထုတ်ပစ်လိုက်၏။
 အိပ်ခန်းတင်ခန်းလုံး၊ ရွှေရောင် ဓားရိပ်ဓားငွေ့များနှင့်
 ပုံလွမ်းသွားသယောင် ထင်မှတ်လိုက်ရ၏။
 ထိုရွှေဓားမှာ သူ့ကိုင်ဆောင်ခြင်းမပြုဘဲ သိမ်းထားခဲ့သည်
 မှာ ဆယ်နှစ်ပင် ကျော်ရှိသွားပြီဖြစ်၏။
 ဓားမှာ ဆယ်နှစ်ကျော်ကြာကြာမျှ သိမ်းဆည်းထားခဲ့
 သော်လည်း ပုန်တစ်စက်မှ ပေကျွဲခြင်းမရှိသည့်အပြင် သံချေး
 လည်းတက်ခြင်း မရှိပါချေ။
 သူဌေးကြီးဖန်းက ဓားကို ဓားအိမ်ထဲ ပြန်မထည့်ထား
 တော့ဘဲ စားပွဲပေါ်တွင် အသင့်တင်ထားလိုက်၏။
 'တုံ တုံ တုံ'

'တုံ တုံ တုံ'
 အဝေးမှ သန်းခေါင်ယံအချိန် ရောက်ပြီဖြစ်ကြောင်းကို
 တင်းသမားများ၏ တုံ့ခေါက်သံများ ကြားလိုက်ရ၏။
 လေအေးများက တစ်မိမိတို့ တိုက်ခတ်လာ၏။ ခန်းစီးလိုက်
 ကာစသည် လေမတိုက်ဘဲ လှုပ်ရှားနေသည်ဟု သူဌေးကြီး
 ဖန်းက စိတ်ထဲမှ ထင်မှတ်လိုက်မိ၏။
 သူဌေးကြီးဖန်းက ထိုင်ရာမှ ထကာ ခန်းစီးလိုက်ကာစဆီ
 သို့ လျှောက်သွားကြည့်လိုက်၏။
 ခန်းစီးလိုက်ကာစမှာ အဖြူရောင်ဖြစ်၏။ ခန်းစီးလိုက်ကာ
 အဖြူရောင်ကြားတွင် အဖြူရောင်ပိုးသားဝတ်စုံနှင့် မိန်းမပျို
 တစ်ယောက်သဏ္ဍာန် ရပ်နေသည်ကို ဝိုးတဝါး တွေ့မြင်လိုက်ရ
 သည်။
 'ဟင်'
 သူဌေးကြီးဖန်းသည် ထိတ်လန့်ချောက်ချားကာ နောက်သို့
 ခုန်ဆုတ်သွားပြီး စားပွဲပေါ်မှ ရွှေဓားကို လှမ်းယူလိုက်လေ
 သည်။
 သူ ရွှေဓားလက်ထဲရောက်လာသည်နှင့် ခန်းစီးလိုက်ကာစီ
 သို့ ပြန်စူးစိုက်ကြည့်လိုက်သည်။
 ခန်းစီးလိုက်ကာစသည် လေတိုက်သဖြင့် လွင့်မျောသွား
 ကာ စောစောထ သူတွေ့ခဲ့ရသော အဖြူရောင်ဝတ်စုံရှင်
 သဏ္ဍာန်ကို မတွေ့ရတော့ပေ။
 'ဟင် ငါများ မျက်စိအကြည့် မှားနေသလား'

သူဌေးကြီးဖန်းက ခေးကို ဆုပ်ကိုင်ထားရင်း မျက်မှောင်
ကြုတ်ကာ တွေးလိုက်မိ၏။

‘အင်း ငါများ အိပ်ချင်နေပြီလား’
သူက ခေါင်းကို တစ်ချက်ခါယမ်းလိုက်၏။
‘ဟင်’

သူက ခေါင်းကိုခါယမ်းလိုက်ပြီးနောက် ခန်းစီးလိုက်ကာ
ကြားသို့ လမ်းကြည့်လိုက်ရင်း မျက်လုံးအစုံမှာ ပြူးကျယ်ပိုင်း
စက်သွားရပြန်၏။

ခန်းစီးလိုက်ကာမှာ ငြိမ်သက်နေကာ လိုက်စာစကြားတွင်
အပြူရောင်ဝတ်စုံရှင်သဏ္ဍာန် ရပ်နေသည်ကိုပါ ဝိုးတဝါး တွေ့
မြင်လိုက်ရသောကြောင့်ပင်တည်း။

‘ခစ်’
ခန်းစီးလိုက်ကာစကြားမှ ခစ်ခနဲ ရယ်မောသံတစ်ချက်ပါ
ကြားလိုက်ရ၏။

‘ဟိတ်’
‘ဟား’

သူဌေးကြီးဖန်းက ခန်းစီးဆီသို့ ခုန်ပျံကာ ခေးနှင့် ပိုင်းချ
လိုက်၏။

ယမ်းအချိန်မှာပင် ခန်းစီးလိုက်ကာစက သူဌေးကြီးဖန်း၏
ကိုယ်ပေါ်သို့ ပြုတ်ကျလာ၏။

‘ဝုန်း’
သူဌေးကြီးဖန်းက မျက်နှာပေါ်သို့ ဆုပ်ကျလာသည့် ခန်း
စီးလိုက်ကာစကို ဖယ်ရှားရန် ဟန်ပြင်လိုက်စဉ်မှာပင် ချန်ထက်

သေခေးတစ်လက်က သူ၏ ရင်ဝကို ဖောက်ထွင်း ဝင်ရောက်
သွားတော့၏။

‘ဝှစ်’
‘အား’

ခေးသွားက အဆုံးတိုင်ဝင်ရောက်သွား၏။ သူဌေးကြီးဖန်း
၏ ဒဿနက်ကြီးနှင့် အော်ဟစ်လိုက်သံကြောင့် တစ်ဘက်ခန်း
မှ စောင့်နေကြသော သူဌေးကြီးဖန်း၏ ကိုယ်ရံတော်သိုင်း
သမားများ အခန်းထဲသို့ ပြေးဝင်လာကြ၏။

‘ဟာ’
‘ဟင်’
‘ဟယ်’

သိုင်းသမားများမှာ တွေ့လိုက်သော မြင်ကွင်းကြောင့်
အားလုံး ကြက်သေ သေသွားကြရ၏။

သူဌေးကြီးဖန်းသည် ခေးတစ်လက် ရင်ဝတွင် စိုက်ဝင်ကာ
သွေးအိုင်ထဲ ပက်လက်လန် လဲကျနေ၏။

သူဌေးကြီးဖန်း၏ မျက်လုံးအစုံမှာ ပြူးကျယ်နေကာ
မသေဆုံးမီက ချောက်ချားစရာကောင်းသော ဖြစ်ရပ်တစ်ခု
နှင့် ကြုံတွေ့သွားခဲ့ရဟန်တူပေ၏။

ထို့ပြင် စက္ကူပန်းအနက်တစ်ပွင့်။ ထိုအပြင် အနက်ရောင်
ပန်းပွင့်က သူဌေးကြီးဖန်း၏ ရင်ပတ်တစ်ဖက်တွင် စိုက်ထား
သည်။

‘မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး’
‘မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး’

သိုင်းသမားများက ကုန်လုပ်ချောက်ချားစွာ ရေရွတ်
လိုက်ကြ၏။ အားလုံးမှာ သူဌေးကြီးဖန်း မရှုမလှ အသက်
ပျောက်နေပုံကိုကြည့်ကာ ထိတ်လန့် ချောက်ချားသွားမိကြ
ရသည်။

‘ဟိတ်...ခြံထဲ လိုက်ရှာကြစမ်း’

‘တချို့က စံအိမ်ကြီးထဲမှာ နေရာအနှံ့ လိုက်ရှာကြ’
ချက်ချင်းပင် သိုင်းသမားများက နေရာအနှံ့ လူခွဲကာ
လိုက်ရှာကြ၏။

ခြံပင်းကြီးအတွင်းရော စံအိမ်ကြီးအတွင်းမှာပါ နေရာ
အနှံ့ လိုက်ရှာကြသော်လည်း ရန်သူ၏အရိပ်အရောင်ကို လုံးဝ
မတွေ့လိုက်ကြပါချေ။

ကြင်ချွမ်မြို့။

ခရီးလမ်းဆုံကျရာ မြို့ဖြစ်သည့်အတိုင်း စည်ကားသော
မြို့တစ်မြို့ပင် ဖြစ်၏။

မြို့ထဲတွင် စားသေခက်ဆိုင်၊ တည်းခိုဆောင်၊ ပိုးထည်
တိုက်၊ အာမခံဌာနများ၊ ကဇာတ်ရုံများနှင့် ပြည့်နှက်လျက်
ရှိနေ၏။

ခရီးလမ်းဆုံကျသည့်အတိုင်း ခရီးသွားသော သိုင်းလော
သားများ၊ ကုန်သည်များနှင့် ခြေချင်းလိမ်လျက်ရှိနေ၏။

ဤမြို့သို့ ဖြတ်သန်းသွားသော သိုင်းလောကသားများမှစ
လည်း မနည်းလှပေ။

တည်းခိုဆောင်များ၊ အရက်ဆိုင်များ၊ စားသောက်ဆိုင်
များတွင်လည်း သိုင်းလောကသားများ ပြည့်နှက်လျက်ရှိနေ
သည်။

စန်းချလှဲသည် မြင်းတစ်စီးဖြင့် ကြင်ချွမ်မြို့သို့ ရောက်
ရှိလာခဲ့၏။

ကြင်ချွမ်မြို့နှင့် နတ်မီးတောင်မှာ ခရီး သိပ်မဝေးတော့
ပေ။ နတ်မီးတောင်သိုင်းပြိုင်ပွဲတွင် မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး
ရောက်လာလိမ့်မည်ဟု သတင်းရထားခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

ယခု ကြင်ချွမ်မြို့သို့ ရောက်ရှိနေကြသည့် သိုင်းလောက
သားများမှာလည်း နတ်မီးတောင်သို့ သွားရောက်ကြမည့်
များပြားလှဟော သိုင်းလောကသားများပင် ဖြစ်ကြ၏။

သိုင်းလောကသားများမှာ အဖြူရောင်သိုင်းလောကသား
များရော အနက်ရောင် သိုင်းလောကသားများပါ ရောနှော
ပါရှိနေ၏။

အဖြူရောင် သိုင်းလောကသားများကလည်း တည်းခို
ဆောင်အချို့တွင် သီးသန့် တည်းခိုနေကြပြီး အနက်ရောင်
သိုင်းလောကသားများက တည်းခိုဆောင်အချို့တွင် သီးသန့်
တည်းခိုနေကြ၏။

အဖြူရောင် သိုင်းသမားများက နတ်မီးတောင် သိုင်းပြိုင်
ပွဲသို့ လာရောက်ကြခြင်းဖြစ်ပြီး အနက်ရောင်သိုင်းသမားများ
က နတ်မီးတောင် သိုင်းပြိုင်ပွဲတွင် မဟူရာ သိုင်းနတ်သမီးဆိုသူ
ကို အမိအရ ဖမ်းရန်လာခဲ့ကြခြင်းပင်ဖြစ်၏။

သိုင်းလောအတွက် သတင်းပျံ့နှံ့နေသည်မှာ မဟူရာ သိုင်း
နတ်သမီးက နတ်မီးတောင် သိုင်းပြိုင်ပွဲသို့ လာရောက်မည် ဟူ
သော သတင်းပင်ဖြစ်၏။

ထိုသတင်းကြောင့်လည်း အခဲမကျသော အနက်ဆရာ
သိုင်းဂိုဏ်းကြီးများမှ သိုင်းဂိုဏ်းချုပ်ကြီးများနှင့် သိုင်းသမား
များ စုံလင်စွာ ရောက်ရှိနေကြခြင်းပင် ဖြစ်ပေတော့၏။

စန်းချယ်က တည်းခိုဆောင်တစ်ဆောင်တွင် အခန်းငှား
အာ တည်းခိုနေလိုက်၏။

ညနေစောင်းလျှင် သူက အရက်သောက်ရန် သောက်ဝေ
အရက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်သို့ ထွက်ခွာလာခဲ့၏။

သောက်မဝ အရက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်လုံးမှာ သိုင်းလောအ
သားများနှင့် ပြည့်နှက်လျက်ရှိနေ၏။

စန်းချယ်က သောက်မဝအရက်ဆိုင်အတွင်း ရောက်အည်
နှင့် အရက်နှင့် စားစရာများ မှာယူလိုက်ပြီး စားပွဲတစ်လုံး
တွင် စင်ထိုင်လိုက်၏။

သူက ရောက်လာသော အရက်နှင့်စားစရာများကို အေး
ဆေးစွာ စားသောက်နေလိုက်၏။

ယင်းအချိန်မှာပင် သူ့စားပွဲရှေ့သို့ လူတစ်ယောက် လာ
ရပ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသောကြောင့် မော့ကြည့်လိုက်ရာ
ပုံပြင်ဘိုးဘိုး ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

‘တာ...ပုံပြင်ဘိုးဘိုးပါလား၊ ထိုင်လေ၊ ဒီကို ဘယ်လို
လုပ်ရောက်လာတာလဲ’

စန်းချယ်မှာ ဤလိုနေရာမျိုးတွင် ပုံပြင်ဘိုးဘိုးကိုမမျှော်
လင့်ဘဲ တွေ့လိုက်လေရာ အလွန်အံ့အားသင့်ကာ မေးလိုက်မိ
သည်။

ပုံပြင်ဘိုးဘိုးက တယ်ဟဲရယ်မောရင်း ထိုင်ခုံတစ်လုံးတွင်
ဝင်ထိုင်လိုက်ကာ...

‘ဟဲ သဲ ဟဲ ငါလဲ မင်းလိုပဲ သိုင်းလောအသား တစ်
ယောက်ပဲကွာ၊ ဒီနေရာကို ဘာကြောင့် ရောက်လာရသလဲဆို
တာ ပြောရာ လိုသေးသလား’

စန်းချယ်က ပုံပြင်ဘိုးဘိုးအတွက် အရက်နှင့်စားစရာများ
မှကြားပေးလိုက်ပြီး...

ပြောစရာလိုတာပေါ့ ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော်က ပုံပြင်ဘိုးဘိုး
ဒီနေရာကို ဘာကြောင့် ရောက်လာရသလဲဆိုတာ တယ်ပြော
နိုင်ပါ့မလဲ၊ ဘယ်သိနိုင်ပါ့မလဲ ခင်ဗျာ’

ပုံပြင်ဘိုးဘိုးက ဟက်ခနဲ ရယ်မောလိုက်ရင်း....
‘မင်းကလဲ သိလျက်သားနဲ့ မေးနေတာပါကွာ၊ နတ် မီး
တောင်ကို သိုင်းသမားတွေ အစုလိုက် အပြုံလိုက် သွားနေတဲ့
ကိုစု၊ မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးက နတ်မီးတောင် သိုင်းပြိုင်ပွဲကို
စွာမယ်လို့ သတင်းကြီးနေတာပဲ၊ ငါလဲ မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး
ကို မမြင်ဖူးလို့ သွားကြည့်မလို့ကွ’

ယင်းအချိန်မှာပင် ပုံပြင်ဘိုးဘိုးအတွက် အရက်နှင့်စားစရာ
များ ရောက်ရှိလာ၏။

စန်းချယ်က ပုံပြင်ဘိုးဘိုးအတွက် အရက်များ ငဲ့ပေးလိုက်
ရင်း....

မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးက နတ်မီးတောင်ကိုလစမှာသေချာ
လို့လား

ပုံပြင်ဘိုးဘိုးက အရက်ကိုမော့သောက်လိုက်ရင်း...
အို သိပ် သေချာတာပေါ့ကွာ၊ သတင်းဆိုတာ မဟုတ်
ဘဲနဲ့ ထွက်လာပါ့မလား၊ သေချာလို့သာ သတင်း ထွက်လာ
တာပေါ့၊ ဒါကြောင့်လဲ သိုင်းသမားတွေ သွားနေကြတာပဲ
ဟာ၊ အခုတောင်ကြည့်လေ၊ ကြင်ချမ်းမြို့ တစ်မြို့လုံး သိုင်း
လောကသားတွေနဲ့ ပြည့်နှက်နေတာပဲ

စန်းချယ်က အရက်တစ်ခွက် မော့သောက်လိုက်ရင်း...
'မဟူရာ သိုင်းနတ်သမီးက ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်တောင်
နာမည်ကြီးနေရတာလဲ'

ပုံပြင်ဘိုးဘိုးက မျက်ခုံးနှစ်ဖက်မြင့်လိုက်ကာ ခြောက်ကပ်
အက်ကဲ့သော အသံကြီးဖြင့်....

'အို ဒီကောင်လေးနွယ် ခက်နေပြန်ပါပြီ၊ မဟူရာ ခိုင်း
နတ်သမီးက ဒီလောက်နာမည်ကြီးနေတာ ဘာဖြစ်လို့နာမည်
ကြီးနေတယ် ဆိုတာကိုတောင် မရိပ်မိဘူးလား၊ မင်းကြည့်ရ
တာ အခုမှ သိုင်းလောကထဲဝင်လာတဲ့ကောင်လေးတစ်ယောက်
ထစ်တယ်၊ မင်းကို ငါသနားလို့ပြောရရင် ဒီမြို့ကနေ မင်းနေတဲ့
နေရာကို အမြန်ဆုံးပြန်ရင် အသက်ရှည်နိုင်တယ်'

စန်းချယ်က ပုံပြင်ဘိုးဘိုးအတွက် အရက်များ လောင်း
ပေးလိုက်ရင်း....

'ပြောပါ ပုံပြင်ဘိုးဘိုးရယ်၊ ကျွန်တော်သိချင်လို့ပါ၊ ဖိကီနေ
ည ဘိုးဘိုးကို ကျွန်တော် အရက်တစ်ဝတိုက်ပါ့မယ်၊ ကုန်ချင်
သလောက် ကုန်စမ်းပါစေ'

ပုံပြင်ဘိုးဘိုးက စန်းချယ်ကို အထူးအဆန်းသတ္တဝါ တွစ်
တောင်သဖွယ် ကြည့်လိုက်ရင်း....

'မင်းက အရက်တစ်ဝတိုက်တာကတော့ ဟုတ်ပါပြီ၊ ငါ
အဖြေက တိုတိုနဲ့ရှင်းရှင်းကလေးပါ'

'ကိုင်းပါ ဘိုးဘိုးရယ်၊ အဲဒီတိုတိုနဲ့ရှင်းရှင်းကလေးကိုသာ
ပြောစမ်းပါ'

'အေး ဒါဆိုရင် ငါပြောမယ်၊ မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးဟာ
အနက်ရောင်သိုင်းလောကက ဒုစရိုက်သိုင်းထိပ်သီးဆိုတဲ့နာမည်
ကြီး ဒုစရိုက်သမား အတော်များများကို ရှင်းလင်းသုတ်ဆင်
ဖစ်ခဲ့တယ်၊ ဒီအနက်ရောင်ဒုစရိုက်သမားတွေထဲမှာ သိုင်းလော
ကမှာ သြဇာအာဏာကြီးမားတဲ့သူတွေ ပါဝင်နေတယ်၊ ဒီတော့
သူတို့အသိုင်းအဝိုင်းတွေကလဲ အများကြီးပေါ့ကွာ၊ မဟူရာသိုင်း
နတ်သမီးကို သူတို့က အသေရရ အရှင်ရရ လိုချင်လာကြ
တယ်၊ ဆုငွေတွေ အခမဲ့အမြားကို လျှို့ဝှက်ထုတ်ထား
ကြတယ်၊ ဒုစရိုက်စိုက်ကြီးတွေရဲ့ အင်အားကလဲ သေးတာ
မဟုတ်ဘူး၊ သူတို့က လူအင်အား ငွေအင်အား အမြောက်
အမြား ရှိနေတယ်၊ သူတို့ကို ရင်ဆိုင်ဖို့ဆိုတာ တော်မှ တန်ရှိ
သိုင်းပညာနဲ့ မရဘူး၊ တစ်ယောက်ကောင်း တစ်ဦးကောင်း
နဲ့လဲ ယှဉ်ပြိုင်လို့ မရဘူး၊ ဒါကြောင့် မဟူရာ သိုင်းနတ်သမီး

ဟာ ဒီနတ်မီးတောင်သိုင်းပြိုင်ပွဲကိုသာမယ် ဆိုရင်သော့ ကျိန်း
သေ ကျဆုံးရမှာ သေချာတယ်

စန်းချယ်က တစ်ချက် စဉ်းစားလိုက်ပြီး

‘မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးက ဘာကြောင့် အနက်ရောင်ခုစချိန်
ထိပ်သီးတွေကို လိုက်လံတိုက်ခိုက်သုတ်သင်နေတာလဲ’

ပုံပြင်ဘိုးဘိုးက အရက်တစ်ခွက်ကို ကွပ်ခနဲ မော့သောက်
လိုက်ကာ

‘ဒါကိုတွေ့ ငါလဲ ဘယ် ပြောတတ်ပါ့မလဲကွာ၊ သူလဲ
အကြောင်းရှိလို့နေမှာပေါ့’

စန်းချယ်က

‘သူက လူသတ်ပြီးတိုင်း အနက်ရောင် စက္ကူပန်းတစ်ပွင့်ကို
ထားခဲ့တယ်ဆို၊ အဲဒါက ဘာသဘောလဲ’

ပုံပြင်ဘိုးဘိုးက စန်းချယ်ကို စူးစိုက်ကြည့်လိုက်ရင်း....

‘အမယ် မင်းက ဒါတွေတောင် သိနေတာ ဘယ်ဆိုးလို့လဲ၊
ဟုတ်တယ်၊ သူက လူသတ်ပြီးတိုင်း အနက်ရောင် စက္ကူပန်းကို
ထားရစ်ခဲ့တယ်၊ ဒါပေမယ့် သူ ဘာကြောင့် ထားခဲ့သလဲဆိုတာ
ပြောတတ်ဘူး’

စန်းချယ်က လေသံတိုးတိုးပြင်....

‘ပုံပြင်ဘိုးဘိုးက မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးကို မြင်ဖူးသလား၊
သူက အသက် ဘယ်လောက်ရှိပြီလဲ’

ပုံပြင်ဘိုးဘိုးက ခေါင်းခါယမ်းလိုက်ရင်း....

‘သူ့ကို ငါ မြင်ဖူးရင် မင်းနဲ့ ခုလို အရက်အတူသောက်နေ
နိုင်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး’

ပုံပြင်ဘိုးဘိုးက ပြောရင်း ပခုံးနှစ်ဖက် ကျုံ့ပြလိုက်၏။ ပြီး
နောက် အရက်တစ်ခွက် မော့သောက်လိုက်ရင်း....

‘မင်းက တော်တော် အမေးအမြန်းထူတဲ့ ကောင်ကလေးပေါ့၊
မင်း နောက်ထပ် မေးခွန်း ထုတ်ဦးမယ်ဆိုရင် ငါ စားပွဲ
ပြောင်းလိုက်သော့မှယ်၊ ငါ့မှာလဲ အရက်သောက်ဖို့ ငွေ ပါပါ
တယ်ကွ’

‘ဟာ ကျွန်တော် ထပ်ပြီး မမေးတော့ပါဘူး၊ ကျွန်တော်နဲ့
လဲ အတူ အရက်သောက်ပါ၊ ကျွန်တော် မှာ အဖော်ရွှေလို့ပါ၊
ပုံပြင်ဘိုးဘိုးသာ မရှိရင် ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း ကြောင်
တောင်တောင် ဖြစ်နေမှာ’

‘အေး ငါက အမေးအမြန်းထူတာ မကြိုက်ဘူး၊ အရက်ကို
အေးအေးဆေးဆေး သောက်တာပဲ ကြိုက်တယ်၊ ကျွန်း နောက်
ထပ် မှာဦးကွာ’

ထို့နောက် စန်းချယ်က အရက်နှင့်စားစရာများကို ထပ်မံ
မှာယူ ပေးလိုက်ပြန်၏။

သောက်မဝ အရက်ဆိုင်ကလေး အတွင်းတွင် အဖြူရောင်
သိုင်းသမားများရော အနက်ရောင် သိုင်းသမားများပါ စုံလင်
စွာ ရောက်ရှိလျက် ရှိနေကြ၏။

အားလုံးလိုလိုက နတ်မီးတောင် သိုင်းပြိုင်ပွဲကြီးတွင် မဟူရာ
သိုင်းနတ်သမီးကို မမြင်ဖူး၍ လာရောက် ကြည့်ရှုကြခြင်းပင်
ဖြစ်ကြပေ၏။

အနက်ထောင် သိုင်းသမားများက မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးကို တွေ့သည့်နေရာတွင် အပြတ် ချေမှုန်းသုတ်သင်ရန် ရောက်ရှိနေကြခြင်းပင် ဖြစ်တော့၏။

အပြင်ဖက်တွင် နှင်းများ တဖွဲဖွဲ ကျဆင်းလျက် ရှိနေ၏။ အအေးဓာတ်က စိမ့်ဝင်လျက် ရှိနေသည်။

သောက်မဝ အရက်ဆိုင်အတွင်း သိုင်းလောကသားများက ကိုယ့်အစနှင့်ကိုယ် စားသောက်ကာ ပြောဆိုဆွေးနွေးလျက် ရှိနေကြ၏။

သူတို့ ပြောဆိုနေကြသော အကြောင်းအရာများမှာ များစွာအားဖြင့် မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးနှင့် ဆက်နွယ်လျက် ရှိနေ၏။

‘ကျွန်’

အရက်ဆိုင်တံခါးက ပွင့်သွားပြီးနောက် လေအေးများက အတွင်းသို့ ဝေါခနဲ တိုးဝင်လာပြီးနောက် ဆိုင်တံခါးပိတ်စဉ် မရမ်းစေ့ထောင် ဝတ်စုံနှင့် မိန်းမပျိုတစ်စု ထွက်ပေါ်လာကြ၏။

မိန်းမပျိုများက ဝေးများကို ကျောတွင် ပိုးလွယ်ထားကြသဖြင့် သိုင်းလောကသားများမှန်း သိသာလှပေသည်။

မိန်းမပျိုများမှာ ခြောက်ယောက်ဖြစ်ပြီး အားလုံးလိုလိုပင် ငယ်ရွယ်ချောမောသူများ ဖြစ်ကြ၏။

ထို့ကြောင့် ဆိုစံထဲမှ အရက်သောက်နေကြသူများ၏ ဆူညံသော အသံများသည် မီးကို ရေဖြင့် ပြန်းလိုက်သည့်အသားတိတ်သိတ် ငြိမ်သက်သွားကြလေတော့၏။

မိုးဆမ်းစန်းစာပေ

စန်းချိုယဲနှင့် ပုပြင်ဘိုးဘိုးတို့ပင် မိန်းမပျိုများဖက်သို့ လှည့်ကြည့်မိလိုက်ကြ၏။

မရမ်းစေ့ထောင် ဝတ်စုံနှင့် မိန်းမပျို ခြောက်ယောက်တို့က ခပ်တည်တည်ပင် သောက်မဝ အရက်ဆိုင် အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာကြကာ လွတ်နေသော စားပွဲတစ်လုံးတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်ကြ၏။

မိန်းမပျိုများက အရက်နှင့် စားသောက်စွယ်ရာများကို မှာယူလိုက်ကြ၏။

မိန်းမပျိုများမှာ မည်သည့် သိုင်းဂိုဏ်းကမှန်း မသိကြရသေးပေ။

ဆိုင်အလုပ်သမားကလေးများက အရက်နှင့် စားသောက်စွယ်ရာများကို မိန်းမပျိုများအတွက် ယူဆောင်လာခဲ့ကြ၏။

မိန်းမပျိုများက သူတို့အချင်းချင်း တခစ်ခစ် ရယ်မောပြောဆိုရင်း အရက်နှင့်စားသောက်စွယ်ရာများကို စားသောက်လျက် ရှိနေကြ၏။

မိန်းမပျိုတစ်ယောက်က ပုပြင်ဘိုးဘိုးကို တွေ့လိုက်ရလျှင် ဦးညွတ်ပြလိုက်ပြီး...

‘အို ပုပြင်ဘိုးဘိုးပါလား၊ ဘယ်လေနဲ့တိုက်ပြီး ဒီနေရာကို ရောက်လာတာလဲ’

ပုပြင်ဘိုးဘိုးက တဟဲဟဲရယ်မောလိုက်ရင်း...
‘ဝါလဲ မင်းတို့လိုပေါ့ကွာ၊ ဘယ်လေနဲ့မှ တိုက်လိုရယ် မဟုတ်ပါဘူး၊ မင်းတို့ထင်မကြီး ဓမ္မပုန် တစ်ယောက်အောင် ကျန်းကျန်းမှာမာ ရှိခဲ့လား၊ အခု သူ့ပါလောဘူးလား’

မိုးဆမ်းစန်းစာပေ

ထိုမိန်းမပျိုက တခပ်ခပ် ရယ်မောလိုက်ရင်း...
'ပုံပြင်ဘိုးဘိုးပြောတာ နောက်ကျနေပြီ သခင်မကြီးပေးဖုန်း
က ကျွန်မတို့ရွှေကနေ စောစောထဲပဲ နတ်သမီးတွေခင်ကို ရွှေ
ပြေးတပ်ဖွဲ့တော့နဲ့အတူ ထွက်သွားပြီ ရှင့်'

ပုံပြင်ဘိုးဘိုးက မျက်ခုံးနှစ်ဖက် မြင်လိုက်ရင်း...
အမယ် မင်းတို့သခင်မကြီး ပေးဖုန်းက တယ်လဲ ခြေထွက်
နေပါလား။ ဒါနဲ့ သခင်မကြီးပေးဖုန်းရဲ့ သားနဲ့သမီး မင်းတို့
သခင်လေးနဲ့ သခင်မလေးတို့ဆရာ'

မိန်းမပျိုက...
သခင်လေး ပေးလို့နဲ့ သခင်မလေး ပေးလွှမ်းတို့လဲ သခင်မ
ကြီး ပေးဖုန်းနဲ့အတူ ခြမ်းရထားတော့နဲ့ ပါသွားကြပါပြီ'
တင်း အင်း

ပုံပြင်ဘိုးဘိုးက တအင်းအင်းနှင့် အသံပြုလိုက်ရင်း ခေါင်း
ကိုတခတ်ခတ် ညှိတ်လိုက်၏။

မိန်းမပျိုတစ်ယောက်က ပုံပြင်ဘိုးဘိုးအား...
'ပုံပြင်ဘိုးဘိုးကလဲ နေရာတကာမှာ တွေ့နေရတယ်။ သိပ်
ခြေရွှုပ်နေပါလား'

'ဟဲ ဟဲ ဟဲ...ဒါကြောင့်လဲ ဝါအသက်ရှည်နေတာပေါ့။
မို့ ဆိုရင် ဝါသေတာကြာလှပြီ'

ပုံပြင်ဘိုးဘိုးက ရန်သူရှိလို့လား။ ဒီလောက် လှူချစ်လှူခင်
ပေါ့နေတာ

'ရန်သူမရှိပေမယ့် သိုင်းလောကထဲမှာ ကျပ်လည်ကျက်စား
နေတဲ့သူ မှန်သမျှ သိုင်းလောက အရေးအခင်းတွေကို ဘယ်

မျက်ခြည်ဖြတ်လို့ ရပါမလဲ။ မျက်ခြည်ဖြတ်တဲ့လူတာ မျက်
ကြောသေသွားလိမ့်မယ်'

ပုံပြင်ဘိုးဘိုးစကားကြောင့် မိန်းမပျိုများက တခပ်ခပ်
ရယ်မောလိုက်ကြ၏။

ပါးတွင် မွဲနှစ်လုံးတန်းနေသည့် မိန်းမပျိုက ပုံပြင်ဘိုးဘိုး
အား -

'ပုံပြင်ဘိုးဘိုး ပြောပုံအရဆိုရင် သိုင်းလောကမှာ ဘယ်လို
ရေးအခင်းများ ဖြစ်ပေါ်နေလို့ပါလဲ'

ပုံပြင်ဘိုးဘိုးက အရက်တစ်ခွက်ကို ကွပ်ခနဲ မော့သောက်
လိုက်ရင်း...

'သိုင်းလောက အရေးအခင်းဆိုတာ အမြဲရှိနေတာပဲ။ အခု
ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ သိုင်းလောက အရေးအခင်းကို ငါက ဖွင့်ပြော
လို့ဘယ်ဖြစ်ပါ့မလဲ။ မင်းတို့လဲ သိနေကြမှာပဲ'

ထို့နောက် ပုံပြင်ဘိုးဘိုးနှင့် မိန်းမပျိုများ စကားပြတ်
သွားကြရ၏။

စန်းချယ်က ပုံပြင်ဘိုးဘိုးအား အရက်တစ်ခွက် ငွေပေး
လိုက်ကာ လေသံတိုးတိုးဖြင့်...

'မိမိန်းကလေးတွေက ဘယ်ဂိုဏ်းကလဲ ဘိုးဘိုး'

'မိမိန်းကလေးတွေက ကြယ်နီဂိုဏ်းက မိန်းကလေးတွေပဲ။
ကြယ်နီဂိုဏ်းချုပ်ကတော့ အမျိုးသမီးကြီးတစ်ယောက်ပဲ ပေး
ဖုန်းလို့ခေါ်တယ်။ သိုင်းပညာမှာတော့ ထိပ်တန်းအဆင့်ကို
ကျော်လွန်နေပြီ။ ပေးဖုန်းမှာ သားတစ်ယောက် သမီးတစ်
ယောက်ရှိတယ်။ ပေးလို့နဲ့ ပေးလွှမ်းလို့ခေါ်တယ်။ ပေးလို့နဲ့ ပေး

လွမ်းကလဲ သူတို့မိခင်ဆီက သိုင်းပညာတွေကို အမွေဆက်ခံထား
ကြတာဆိုတော့ သူတို့ကလဲ သိုင်းပညာမှာ ထိပ်တန်းအဆင့်ကို
ရောက်နေကြပြီ။ ဖေးဖုန်းမှာ နောက်ဆုံးတံခါးပိတ် တပည့်မ
တစ်ယောက်ရှိတယ်လို့တော့ ကြားဖူးတယ်။ ဘယ်သူမှန်း မသိရ
ဘူး။ မိတပည့်မဟာ နောက်ဆုံးမှာ ဝိညာဉ်ကိုဖော် သိုင်း
ကျမ်းကို ရသွားတယ်လို့ သိရတယ်။

စောစောက ပုပြင်ဘိုးဘိုးနှင့် မိန်းမပျိုတို့ အပြန်အလှန်
ပြောကြားခဲ့သော စကားများအရ ဤမိန်းမပျိုများမှာ ကြယ်
နီဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဖေးဖုန်း၏ ဂိုဏ်းဝင်မိန်းမပျိုများ ဖြစ်နေသော
ကြောင့် ဆိုင်ထဲမှ သိုင်းသမားများမှာ မည်သူကမှ ရိသဲသဲ
မပြောဝံ့ကြတော့ပေ။

ကြယ်နီဂိုဏ်းချုပ် သခင်ကြီးဖေးဖုန်းမှာ စည်းကမ်း အလွန်
ကြီးပြီး ရက်စက်ပြတ်သားသော အမျိုးသမီးကြီးတစ်ယောက်
ဖြစ်ကြောင်းကို အားလုံးက ကြားဖူးသိရှိထားကြခြင်းကြောင့်
ပင်ဖြစ်၏။

မကြာမီ မိန်းမပျိုများက အစားအသောက်အများကို
စားသောက် ပြီးစီးသွားကြပြီး ပုပြင်ဘိုးဘိုးအား နှုတ်ဆက်
ကာ ဆိုင်ထဲမှ ထွက်ခွာသွားကြတော့၏။

‘တောက် တော်တော်ချောတဲ့ ကောင်မလေးတွေကွာ’
မိန်းမပျိုများ ထွက်ခွာပျောက်ကွယ်သွားတော့မှ အဝါ
ရောင်ဝတ်စုံရှင် သိုင်းသမားတစ်ယောက်က အသံကျယ်ကျယ်
နှင့် ပြောလိုက်၏။

ထိုသူမှာ အတော်မှူးနေဟန် တူပေသည်။

သူ့ အဖော်ဖြစ်သူက ဟင့်ခနဲ နှာခေါင်းရှုံ့ကာ ပြက်ရယ်
ပြုသော လေသံဖြင့်....

‘သွားမလုပ်နဲ့မောင်ရေ၊ တကယ့်မြေပွေ့ဖောက်မ ကလေး
တွေကွာ၊ သူကလှသလောက် အဆိပ်အလွန်ပြင်းတယ် မောင်ရေ’

‘ဟား ဟား ဟား ဟား’
‘ဟား ဟား ဟား ဟား’

ထိုသူ၏စကားကြောင့် ကြားလိုက်သူများက တဟားဟား
ရယ်မောမိလိုက်ကြ၏။

ယင်းအချိန်မှာပင် သိုင်းသမားတစ်ယောက်က ပုံပြင်ဘိုးဘိုး
အား.....

‘ပုံပြင်ဘိုးဘိုး ခင်ဗျား ကျုပ်တို့ကို သိုင်းလောကပုံပြင်
တစ်ပုဒ်လောက် ချီးမြှင့်ပါလို့ ပန်ကြားအပ်ပါတယ် ခင်ဗျား’

‘ဟေး ဟေး ဟေး’
‘ဟုတ်တယ် ဟုတ်တယ်’

‘ပုံပြင်ဘိုးဘိုး ပြောပါခင်ဗျား’

သိုင်းလောကသားများအားလုံးက တောင်းဆိုလိုက်ကြ၏။
ပုံပြင်ဘိုးဘိုးက မတ်တပ်ရပ်လိုက်ပြီး စားပွဲပေါ်တွင် အရက်
အိုးများ၊ ဖန်ခွက်များကို ရှင်းလင်းလိုက်ကာ အကျအန တင်
ပျဉ်ခွေထိုင်လိုက်၏။

ထို့နောက် သိုင်းလောကသားတစ်ယောက် လာပေးသည့်
အရက်တစ်ခွက်ကို မော့သောက်လိုက်ပြီး....

‘ကိုင်း မင်းတို့က မိလောက်နှားထောင်ချင်နေမှာတော့ ငါ
က ပြောပြရတော့မှာပေါ့’

'ဟေး'

'ဖြောင်း ဖြောင်း ဖြောင်း'

အားလုံးက လက်ခုပ်ကြွတာမေးလိုက်ကြ၏။ ပုံပြင်ဘိုးဘိုး ချောရူးတစ်ချက်ဟန်လိုက်ပြီး....

'ဟိုတစ်ချိန်တုန်းက နေဝန်းကျေးရွာဆိုတဲ့ ရွာကလေး တစ်ရွာမှာ မိသားစုတစ်စုရှိကြတယ်။ ဒီမိသားစုဟာ နေဝန်း ကျေးရွာကို ပြောင်းလာတာ မကြာသေးဘူး။ သူတို့ဟာ ရွာ ထဲမှာ ဘယ်သူနဲ့မှလဲ ရောရောနှောနှောမနေဘူး။ သီးသီးသန့် သန့်နေကြတယ်။ ဒီမိသားစုမှာ လင်မယားနှစ်ယောက်ရယ် ခါးကုန်းလူ ယုံတော်ကြီးတစ်ယောက်ရယ်။ လင်မယားနှစ် ယောက်ရဲ့ သားကလေးနှစ်ယောက် ရှိနေကြတယ်။ သားက လေးနှစ်ယောက်ဟာ အမြားပူးညီအစ်ကိုတွေဖြစ်ပြီး ရုပ်ချင်းခွဲ မရအောင်တူကြတယ်။ ခါးကုန်းလူယုံတော်ကြီး၏ နာမည်က ကျောက်ရှန်လို့ခေါ်တယ်။ လင်မယားနှစ်ယောက်ရဲ့ နာမည်က တော့ မော်ကောက်နဲ့ ချင်းချင်းလို့ခေါ်တယ်။ သားကလေး နှစ်ယောက်ရဲ့ နာမည်ကတော့ မော်ချင်းလုံနဲ့ မော်ချင်းယုန် လို့ခေါ်တယ်'

ပုံပြင်ဘိုးဘိုးက အရက်အိုးကြီးကို မော့သောက်လိုက်ပြန် ၏...။

သိုင်လောကသားများက ပုံပြင်ဘိုးဘိုး၏ ပြောပြနေသော သိုင်လောကပုံပြင်ကို စိတ်ဝင်တစား နားစွင့်နေမိကြ၏။

ဆိုင်တစ်ဆိုင်လုံး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက် ရှိနေကြ၏။ စန်း ချယ်မှလာလည်း စိတ်ဝင်တစားစွာ နားထောင်နေမိကြ၏။

ပုံပြင်ဘိုးဘိုးက သူ့ သိုင်းလောကပုံပြင်ကို ဆက်ပြောလိုက် ပြန်၏။

'ကိုင်း သိုင်းလောကပုံပြင်ကို ဆက်ပြောရပြီမှာပေါ့ကွာ၊ ဟို မော်ကောက်နဲ့ ချင်းချင်းဆိုတဲ့ လင်မယားရယ် ခါးကုန်း လူယုံတော်ကြီး ကျောက်ရှန်ရယ်၊ ကလေးနှစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ မော်ချင်းလုံနဲ့ မော်ချင်းယုန်တို့ရယ် ဒီမိသားစု ငါးယောက် ပေါ့ကွာ။ ဒီမိသားစုရဲ့ နောက်ကြောင်းရာဇဝင်ကို ဘယ်သူမှ မသိကြဘူး။ သူတို့ပြောင်းလာတာကတော့ တောင်ပိုင်းကလို့ သိရတယ်။ သူတို့ဟာ အနေအထိုင် ကျစ်လျစ်သိပ်သည်းတယ်။ လျှိုဝှက်ကြတယ်။ ခဗျားထွားဈေးဝယ်ကတော့ ခါးကုန်းလူယုံ စတင်ပြီး ကျောက်ရှန်ကပ်လုပ်တယ်'

'ဒီကလေးနှစ်ယောက်ဟာ ရွာထဲက ကလေးတွေနဲ့လဲ ဆရာ ရောနှောနှောမနေဘူး။ တစ်ညမှာ သူတို့မိသားစုကို ရန်သူတွေ ဖမ်းလာပြီး တိုက်ခိုက်သုတ်သင်ကြတယ်။ တစ်ချိန်က ရန်ညှိုးရန် စတွေ ရှိမှာပေါ့ကွာ။ တစ်ညလုံး တိုက်ခိုက်သံတွေ ဆူညံနေ တယ်။ ရွာထဲကလူတွေကလဲလာပြီ။ မကူညီရဲကြဘူး။ မနက်ကျ တော့ အိမ်ထဲမှာရောအိမ်ပြင်မှာရော အလောင်းတွေပြန်ကျ နေတယ်။ လင်မယားနှစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ မော်ကောက်နဲ့ ချင်း ချင်းတို့လဲ အလောင်းတွေကိုလဲ ဒီအလောင်းတွေကြားမှ ရွာ ပွေ့တွေ့ရှိရတယ်။ တခြားအလောင်းတွေကတော့ သူတို့နဲ့တိုက် ခိုက်ရင်း သေဆုံးခဲ့ကြရတဲ့ လူဆိုးတွေရဲ့ အလောင်းတွေပဲ'

ထူးဆန်းတာက ကလေးနှစ်ယောက်နဲ့ ခါးကုန်းလူယုံ တော်ကြီး ကျောက်ရှန်တို့ဟာ ပျောက်ချင်းမလှပျောက်ဆုံး

နေရတစ်ပါး၊ ရွာသူရွာသားတွေကပဲ မော်ကောက်နဲ့ ချင်းချင်း
တို့လင်မယားနှစ်ယောက်ရှိ အလောင်းနဲ့အတူ ကျန်အလောင်း
တွေကိုပါ သင်္ဂြိုဟ်ကြရတယ်။ အဲဒီအချိန်ကစပြီး စီအိမ်မှာနေ
မှယ်လူ မရှိတော့ဘူး။ သရဲခြောက်တယ်ဆိုပြီး ခြံနားကို
ဘယ်သူမှမကပ်ရဲကြတော့ဘူး။

‘ခါပေမယ် ညဘက်ဆိုရင်လဲ အဲဒီအိမ်ကလေးထဲမှာ မီး
ရောင်ကလေး လင်းလက်နေတာကို တွေ့ရတယ်။ ဘယ်သူမှလဲ
သွားမကြည့်ဝံ့ကြဘူး။ ခြံဝင်းထဲမှာသိုင်းလေ့ ကျင့်နေတဲ့ လူရိပ်
သဏ္ဍာန်နှစ်ခုကို ညဘက်တွေမှာ တွေ့ရတတ်တယ်။ လူရိပ်တစ်
ရိပ်က ခါးကုန်းကြီးဖြစ်ပြီး တစ်ယောက်ကတော့ လူငယ်လေး
တစ်ယောက်ရှိအသွင်မျိုး ဖြစ်တယ်’

‘နှစ်တွေကြာလာတာနဲ့အမျှ စီအိမ်ကြောင်းကို လူတွေ မေ့
လာတယ်။ ဆယ်နှစ် ဆယ်ငါးနှစ်လောက် ကြာသွားတယ်။
မော်ကောက်နဲ့ချင်းချင်းတို့ရှိ အိမ်ကလေးကလဲ စီအိမ်တိုင်ပဲ
ခြံထပ်ခြံလုံး သစ်ပင်ချုံနွယ်တွေ ရှုတ်ခတ်ပြီး အထဲကအိမ်ကို
တောင် မမြင်ရတော့ဘူး။ ညဘက်ဆိုရင် အိမ်ထဲကမီးရောင်
ကလေးကိုတော့ ညထိုင်းမြင်ကြရတုန်းပဲ။ အိမ်ထဲကလူကိုတော့
မမြင်ကြရဘူး’

ခါပေမယ် ရွာထဲမှာ ညဘက်လူခြေတိတ်ပြီဆိုရင် လူရွယ်
တစ်ယောက် ဖြတ်သွားဖြစ်လာ လုပ်နေတတ်တာကို အား
လုံးက သတိပြုမိကြတယ်။ စီလူငယ်မှာ မော်ကောက်နဲ့ ချင်း
ချင်းတို့ရှိ သားကလေးနှစ်ယောက်ထဲက တစ်ယောက်ယောက်နဲ့
ရုပ်ချင်းသိပ်တူနေတယ်။ ဘယ်သူမှန်းကော့ မသိရဘူး။ သူဟာ

မော်ချင်းလုံလား၊ မော်ချင်းယုန်လားဆိုတာ ဘယ်သူမှ အတပ်
မပြောနိုင်ဘူး။ သူဟာ အရိပ်တစ်ခုလို သွားလာလှုပ်ရှားတတ်
တဲ့အတွက် ဘယ်သူနဲ့မှလဲ ဆုံတွေ့လေ့ မရှိဘူး။ မော်ချင်းလုံနဲ့
မော်ချင်းယုန်တို့ဟာ ငယ်ငယ်လေးကတည်းက အမြွှာ ညီ
အစ်ကိုပီပီ ရုပ်ချင်းခွဲမရအောင် တူနေကြတဲ့အတွက် အခုလို
ညဘက်သွားနေတဲ့ ညလူရွယ်ဟာ ဘယ်သူတယ်ဝါဆိုတာ ခွဲ
မရကြဘူး။

ပုံပြင်ဘိုးဘိုးက စကားကိုခဏရပ်ပြီး အရက်အိုးကို မော့
သောက်လိုက်ပြန်၏။

အားလုံးက စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်နေမိကြ၏။ စန်း
ချိုယဲ့မှာလည်း နားစွင့်နေမိ၏။

သိုင်းရှင်နှင့် အလုပ်ထမားများမှာလည်း တိတ်ဆိတ်ငြိမ်
သက်စွာ နားထောင်နေမိကြ၏။

သိုင်းထဲတွင် လူလည်း ထပ်တိုးမလာသလို လျော့လည်း
မသွားပါချေ။

အပြင်ဘက်တွင် အမှောင်ထုက ဖုံးလွှမ်းနေပြီး နှင်းများ
က အဆက်မပြတ် ကျဆင်းလျက်ရှိနေ၏။

‘အဟမ်း
ပုံပြင်ဘိုးဘိုးက ချောင်းတစ်ချက်ဟန်လိုက်ပြီး...

ထကယ်တော့ ခြံဝင်းထဲက အိမ်ကလေးထဲမှာ ရှိနေတဲ့
လူနှစ်ယောက်ကတော့ ခါးကုန်းလူယုန်တော်ကြီး ကျောက်
ဂျန်းနဲ့ အမြွှာညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်ထဲက အကြီးဖြစ်တဲ့ မော်
ချင်းလုံတို့ပဲ ဖြစ်တယ်။ ရန်သူတွေလာတိုက်တုန်းက လူယုန်

တော်ကြီး ကျောက်ရွှန်းက ကလေးနှစ်ယောက်ထဲက တစ်
ယောက်ကို အမိအရကယ်တင်သွားလိုက်နိုင်တယ်။ ကလေး
အငယ်ဖြစ်တဲ့ မော်ချင်းယုန်ဟာ ဘယ်ရောက်သွားမှန်း မသိ
ဘူး။ ရန်သူတွေလက်ထဲပဲ ပါသွားသလား။ ဒါမှမဟုတ် တစ်
ဖောက်ဖောက်ကပဲ ကြားကနေဖြတ်ပြီး လူယူသွားသလား
ဆိုတာ တယ်သူမှ မပြောတတ်ကြဘူး။

ခါးကုန်းလူယုန်ကော်ကြီး ကျောက်ရွှန်းဟာ သူ့အဖေထံ
ထားခဲ့တဲ့ မော်ချင်းလုံကို ငယ်ငယ်ကလေးကတည်းက သိုင်း
ပညာတွေ သင်ကြားပေးခဲ့တယ်။ မော်ချင်းလုံဟာ ခံပြင်း နာ
ကြည်ချက်အပြည့်အဝ နဲ့ဆိုတော့ သိုင်းပညာကို ကြိုးစားဆင်
ယူခဲ့တယ်။ မော်ချင်းလုံဟာ သူ့ရဲ့အမြော်အမြင်ဖြစ်တဲ့ မော်
ချင်းယုန်ကို တစ်ခန့်မှီမမေ့ခဲ့ဘူး။ သူ့ညီကလေး ဝေသလား
ရှင်သလားဆိုတာလဲ မသိရဘူး။

ခါးကုန်းလူယုန်ကော်ကြီးကျောက်ရွှန်းက တစ်ခါတလေ
သိုင်းလောကကို ထွက်ခွာသွားတတ်တယ်။ သူပြန်လာရင်
မော်ချင်းလုံကို သူ့တွေ့ရ ကြားရတဲ့ သိုင်းလောကထဲက
တွေ့ကို ပြန်ပြောပြတတ်တယ်။ မော်ချင်းလုံဟာ အသက်
ဆယ်ရှစ်နှစ်ပြည့်တဲ့အချိန်မှာ သိုင်းပညာမှာလဲ အကော်အဆင့်
ပြည့်စုံနေတဲ့အဆင့်မှာ ရောက်ရှိလာတယ်။ ခါးကုန်း လူယုန်
ကော်ကြီး ကျောက်ရွှန်းဟာ ပျောက်ဆုံးနေတဲ့ မော်ချင်းယုန်
ရဲ့သတင်းကို စုံစမ်းရင်း သိုင်းလောကမှာ နှံ့စပ်တဲ့ သိုင်း
ပညာရှင်ကြီးတစ်ယောက်နဲ့ ဆုံမိတယ်။

‘သိုင်းပညာရှင်ကြီးကို မေးကြည့်တော့ သိုင်းညာရှင်ကြီးက
ဒီမော်ချင်းယုန်ကိုတော့ မသိဘူး။ ဟိုး လွန်ခဲ့တဲ့ ဆယ်နှစ်နှစ်
ကျော်လောက်က ဝူမိန်ဂိုဏ်းချုပ် ရသေ့ကြီး အူဖိန်းဟာ
အသက်ငါးနှစ်ကျော် ဗားရှယ်သာရှိသေးတဲ့ ယောက်ျားလေး
တစ်ယောက် ခေါ်ဆောင်လာတယ်။ ဒီကလေးရဲ့နာမည်ကို
ဂိုဏ်းချုပ်ရသေ့ကြီးအူဖိန်းက ထန်ကျီယန်လို့ အမည်ပေး
ထားတယ်။ ဒီကလေးရဲ့မျက်နှာဟာ အရမော်ချင်းလုံရဲ့ မျက်
နှာနဲ့ တစ်ဖေရာတည်းပဲဖြစ်တယ်။’

‘ခါးပေမယ် ဝူမိန်ဂိုဏ်းချုပ်ရသေ့ကြီး အူဖိန်းဟာ ထန်
ကျီယန်ကို ဘုရင်မင်းပျတ်ရဲ့ လက်အောက်မှာ အမှုထမ်းဖို့ ပို့
ဆောင်ထားလိုက်တယ်။ ထန်ကျီယန်ကို ဘုရင်မင်းမြတ်က
အလွန်သဘောကျပြီး ကိုယ်ရံခေတ် သက်တော်စောင့်စား
သမားအဖြစ် တာဝန်ပေးထားတယ်လို့ သိရတယ်။’

‘ခါးကုန်းကြီးကျောက်ရွှန်းဟာ ဒီအကြောင်းတွေသိရယာ
နဲ့ မော်ချင်းလုံဆီ အမြန်ပြန်လာပြီး ပြောပြလိုက်တယ်။ မော်
ချင်းလုံဟာ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သတင်းအစအနထုတ်ဖို့ နှင်မတန်
ဝမ်းသာအားရဖြစ်သွားမိရတယ်။ မော်ချင်းလုံနဲ့ခါးကုန်းကြီး
ကျောက်ရွှန်းတို့ဟာ သတင်းကြားတာနဲ့ နေပြည်တော်ကို
လိုက်သွားကြတယ်။’

‘သူတို့ဟာ နန်းတော်ထဲကို တိတ်တဆိတ်ဝင်သွားကြတယ်။
ထန်ကျီယန်ဆိုတဲ့ ဝူမိန်ဂိုဏ်းကစားသမား ဘယ်မှာရှိနေတယ်
ဆိုတာ စုံစမ်းပြီး သွားကြည့်ကြတယ်။ ထန်ကျီယန်ရဲ့အဆောင်
ရောက်တော့ အဆောင်ထဲမှာ ဝူမိန်ဂိုဏ်းက ရသေ့တွေနဲ့ ဝူမိန်

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး အဖိန်းပါရောက်နေတာကို တွေ့လိုက်ရဲ့တယ်။ တကယ်တော့ ဘုရင်မင်းမြတ်က ထန်ကျီယန်ကို မွေးစားသား အဖြစ်နဲ့ သဘောထားပြီး အရမ်းကို မြှောက်စားထားနေတာ ကိုး၊ ဒါကြောင့် ထန်ကျီယန်ဟာ အရမ်းကို မိုးမမြင် လေ မမြင် ဖြစ်ပြီး တဝင်တွေ မြင့်နေတယ်။

ထန်ကျီယန်ဟာ မော်ချင်းလုံနဲ့ ရုပ်ချင်း ချွတ်စွပ်တူနေ တယ်။ ထန်ကျီယန်ရဲ့အဆောင်ထဲမှာ ဂူမိန်ဂိုဏ်းအပြင် သိုင်း လောကမှာ အင်မတန်အင်အားကြီးမားတဲ့ အနက်ရောင်သိုင်း ဂိုဏ်းကြီး တစ်ဂိုဏ်းက ထိပ်သီးပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေပါ ရောက်နေ တယ်။ အနက်ရောင် သိုင်းဂိုဏ်းကြီးရဲ့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကို တွေ့ လိုက်ရတော့ ခါးကုန်းကြီး ကျောက်ရှုန်းဟာ အခြေအနေကို ခိုပိစားမိပြီး ထောင်းခနဲ ဒေါသ ထွက်သွားရတယ်။ သူတို့ ခပြာဆို ဆွေးနွေး နေကြတာကို နှစ်ယောက်သား ခြံထဲမှာ ဝစ်ပြီး နားထောင်နေခဲ့ကြတယ်။

သူတို့ရဲ့အကြံအစည်ကတော့ သိုင်းလောကမှာရှိတဲ့ ထိပ် တန်း သိုင်းပညာရှင်ကြီးတွေကို သူတို့ဖက်ပါအောင် စည်းရုံး သိမ်းသွင်းမယ်။ စည်းရုံးသိမ်းသွင်းတာကို လက်မခံရင် အပြတ် ရှင်း သုတ်သင်ပုင်မယ်။ သိုင်း ဂိုဏ်းကြီးတွေကို သူတို့ လက် အောက်ကို ခေါ်ယူမယ်။ နောက်ဆုံး သူတို့က သိုင်းလောက တစ်ခုလုံးကို လက်ခါးကြီးအုပ် စိုးစိုး ချယ်လှယ်ခွဲ ကြံစည်ကြ တာပဲ။

ထန်ကျီယန်ဟာ ပျောက်ဆုံးနေတဲ့ အမြှာ ညီငယ်ဖြစ်တဲ့ မော်ချင်းယုန်ဆိုတာ ခါးကုန်းလူယုံတော်ကြီး ကျောက်ရှုန်းက

ချက်ချင်း ခိုပိစားမိလိုက်တယ်။ မော်ချင်းယုန်ရဲ့မျက်ခုံးနှစ်ဖက် ကြားမှာ မွဲတစ်လုံးရှိတယ်။ နောက်ပြီး ညာဖက်မျက်ခုံးအထက် နားမှာ ငယ်ငယ်လေးလိမ့်ကျပြီး အမာရွတ်တစ်ခု ရှိတယ်။ အခု ထန်ကျီယန်မှာလဲ ဒီအတိုင်းပဲ ရှိနေတယ်။ ဒါကြောင့် ထန် ကျီယန်က အမြှာညီအစ်ကိုထဲက အငယ် မော်ချင်းယုန်ဆိုတာ ကို မော်ချင်းလုံနဲ့ ခါးကုန်းကြီးကျောက်ရှုန်းတို့က ယုံကြည် ယူဆလိုက်ကြတယ်။

ပုံပြင်ဘိုးဘိုးက ခဏနားလိုက်သည်။ စန်းချုံယဲ့က အရက် တစ်အိုး ပစ်ပေးလိုက်၏။

‘ဝှစ်’
ပုံပြင်ဘိုးဘိုးက အရက်အိုးကိုဖမ်းယူကာ တကုပ်ကုပ် မော့ ဆောက်လိုက်ပြီး ခဏအမောဖြေလိုက်၏။

အားလုံးတစ်ဝင်စားစွာ နားထောင်နေကြသလို စန်းချုံ ယဲ့ကလည်း စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်လျက်ရှိနေ၏။

အပြင်ဖက်တွင် အမှောင်ထုထဲပိုမိုနက်ရှိုင်းလာပြီး နှင်းများ ပိုမိုသိပ်သည်းစွာ ကျဆင်းလာနေ၏။

ခိုင်ရှင်နှင့် အလုပ်သမားများက မီးဆိမ်ကြီးများ၏ပိစာ များကို မြင့်ပေးလိုက်ကြ၏။

အဘန်ကြာမှ ပုံပြင်ဘိုးဘိုးက သိုင်းလောကပုံပြင်ကို ဆက် လက် ပြောပြလိုက်ပြန်၏။

ထန်ကျီယန်ဟာ တကယ်တော့ မော်ချင်းလုံနဲ့ ပျောက် ဆုံးခဲ့တဲ့ ညီငယ် မော်ချင်းယုန်ပဲ။ မော်ဇောက်နဲ့ ချင်း ချင်းတို့ အသတ်ခံရတဲ့ညက တလေးနှစ်ဖောက်လုံး ပျောက်

သွားခဲ့တယ် မဟုတ်လား၊ ကလေးတစ်ယောက်ဟာ ခါးကုန်းကြီး ကျောက်ရှန်းလက်ထဲ ပါသွားပြီ၊ ကလေးတစ်ယောက်က လာသတ်တဲ့ ရန်သူ့ဂိုဏ်းချုပ်ရဲ့လက်ထဲကိုပါ သွားခဲ့တယ်၊ ရန်သူ့ဂိုဏ်းချုပ်နဲ့အတူ ဝူမိန်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးအုပ်စိုးပါ အဲဒီညက ပါတယ်၊ အမှန်တော့ မိကိစ္စတွေ ရန်ငြိုး ရန်စတွေကို ဝူမိန်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက စာမမှမသိခဲ့ဘူး၊ ရန်သူ့ အနက်အဆင်သို့လဲ၊ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးပဲသိတယ်၊ မိဂိုဏ်းရဲ့ နာမည်ကို လင်းယုန်ဂိုဏ်းလို့ပဲ ခေါ်ကြပါစို့ကွာ၊ လင်းယုန် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးနဲ့ မော်ကော့ကတို့လင်မယားဟာ တစ်ချိန်က မပြေတဲ့ရန်ကြေးရန်ငြိုးတွေ ရှိခဲ့ကြတယ်

ဒါကြောင့်လဲ လင်းယုန်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဟာ သူ့ကိုယ်တိုင် ဦးစီးပြီး မော်ကော့ကတို့ လင်မယားနဲ့ ကလေးနှစ်ယောက်ကို အပြတ်ရှင်းဖို့ ဆောင်ရွက်ကြတာပဲ၊ မော်ကော့ကနဲ့ချင်းချင်းတို့ တိုက်ခိုက်တဲ့ နေရာမှာ သူ့ဖက်ကလဲ အတော်များများကျဆုံးခဲ့ရတယ်၊ ကလေးနှစ်ယောက်မှာ ကပ်ဖောက်ပဲ သူကရလိုက်တယ်၊ အဲဒီရလျက်ကလေးတို့လတ်မယ်အလုပ်မှာ သူနဲ့ အတူပုလဲလားတဲ့ ဝူမိန် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးအုပ်စိုးက ကလေးကို မသတ်ပြောပြီး ခေါ် သွားတယ်

လင်းယုန်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဟာ ကလေးကြီးပြင်းအရွယ်ရောက်လာတော့ အသုံးချဖို့ ဝူမိန်ဂိုဏ်းချုပ် ရသေ့ ကြီးအုပ်စိုးနဲ့ တိုက်ပင်ထားတာပဲ၊ အခုလဲပဲ မော်ချင်းယုန်ကို ထန်ကျ ယန်နဲ့ နာမည်ပြောင်းပြီး သိုင်းလောကကို အပိုင်ချုပ်ကိုင်ဖို့ ကြိုးစားနေတာပဲ၊ မော်ချင်းယုန်ဟာ သူ့ မိဘတွေကို သတ်ခဲ့တဲ့လင်းယုန်

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကို ရန်သူ့တော်ကြီးလို့ မထင်မှတ်ဘဲ သူ့ဦးရီးတော်လို့ အောက်မေ့နေတယ်

ဒီအကြောင်းတွေကို ခါးကုန်းကြီးကျောက်ရှန်းက ထန်ကျ ယန်နဲ့ မခံတွဲလေ့အောင် ကြိုးစားပြီး ရှင်းပြလိုက်တယ်၊ ထန်ကျ ယန်ဟာ အဲဒီတော့မှ သူဟာ မော်ချင်းယုန်ဖြစ်တယ်၊ သူ့မှာ အမြဲအစစ်ကို မော်ချင်းလို့ ရှိနေတယ်ဆိုတာ သိလိုက်တယ်၊ ခါးကုန်းကြီးကျောက်ရှန်းက မော်ချင်းလို့နဲ့ မော်ချင်းယုန်တို့ကို ထိတ်တဆိတ် တွေ့ဆုံပေးလိုက်တယ်၊ ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်ဟာ ပြန်ဆု ရလို့ ကလေးကိုမီးသားပျော်ရွှင်သွားကြတာပေါ့

သူတို့ မိဘတွေကို ရက်ရက်စက်စက် သတ်ဖြတ်ခဲ့သူအိုးကို ငွေလင်းယုန်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဖြစ်နေတယ် ဆိုတာကို သိလိုက်ပြန်တယ်၊ တယ်၊ မော်ချင်းလုံက မော်ချင်းယုန် ဟန်ဆောင်ပြီး လင်းယုန်နေစေဖို့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဆီကို သွားတယ်၊ သူတို့နှစ်ယောက်က အမြဲ မော်ချင်းအစ်ကိုတွေဆိုတော့ ဘယ်လိုမှ ခွဲလို့မရဘူး

လင်းယုန် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက မော်ချင်းလုံကို မော်ချင်းပတူ ရပြီး ထင်မှတ်ပြီး အတွင်းဆောင်မှာ လက်ခံတွေ့ဆိုတယ်၊ မော်ချင်း တစ်ယုန်က လင်းယုန်ဂိုဏ်းချုပ်ကို သူဟာ မော်ချင်းလုံ မဟုတ်တဲ့ လင်အကြောင်းကို ပြောပြပြီး မိဘနှစ်ပါးအတွက် သွေးကြွေးဆပ်မယ်အကြောင်းတွေ ပြောပြလိုက်တယ်

လင်းယုန်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဟာ ငယ်ထိပ်ပြေပေါက်သလို ဖြစ်ပြီ၊ အပြင်ဖက်ကို အချက်တွေပေး၊ သူ့ကိုယ်တိုင်ကလဲ မော်ချင်းလုံကို တိုက်ခိုက်တယ်၊ အပြင်ဖက်မှာမူ မော်ချင်းယုန်၊ ခါးကုန်း

ကြီး ကျောက်ရှန်းနဲ့အတူ ဘုရင့်သိုင်းသမားတွေ ရောက်နေကြပြီ။ လင်းယုန်ဂိုဏ်းသား အားလုံး အပြုအမူ သိုင်းသမားတွေ လက်ချက်ကြောင့် ကျဆုံးကုန်ကြပြီ။ အထဲမှာတော့ မော်ချင်းလုံနဲ့ လင်းယုန်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဟာ ဝေးချင်း ယှဉ်းကြပြီ။

‘အထဲမှာ ဝေးသံတွေဟာ ပွက်လော့ခိုက်နေတယ်။ တံခါးကြီးကလဲ သံမဏိတံခါးကြီးဆိုတော့ အပြင်ဖက်ကနေ တယ်လီမှ ဗွင့်လို့ မရကြဘူး။ အထဲမှာ အစ်ကိုကြီး မော်ချင်းလုံလင်းယုန် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးတို့ နှစ်ယောက်ရဲ့ တိုက်ခိုက်သံတွေ တွေ့နေရတယ်။ မကြာခင်မှာပဲ အထဲက အော်ညည်းသံကြီး ချက်ကြားလိုက်ရပြီး သံမဏိတံခါးကြီးလဲ တဖြည်းဖြည်း ဦးစီးသွားတယ်’

အဲဒီ ‘သံမဏိတံခါးကြီး ပွင့်သွားတော့ အထဲမှာ လင်းယုန်နဲ့ရင်းချုပ်ကြီးရော အစ်ကို မော်ချင်းလုံပါ သွေးအိုင်ထဲမှာ တစ်တာကို တွေ့ရတယ်။ ညီငယ် မော်ချင်းယုန်က အစ်ကိုကြီး ပမ်းချိန်းလုံကို ပြေးပို့ ကြည့်လိုက်တယ်။ မော်ချင်းလုံဟာ အသက်ပွင့် ငွေ့ပဲ ရှိတော့တယ်။ လင်းယုန် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက တော့ မော်ချင်းလုံလက်ချက်နဲ့ သွေးအိုင်ထဲမှာ အသက်ပျောက်နေပြီ။ မော်ချင်းလုံကလဲ လင်းယုန်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးရဲ့ ဝေးချက်ကြောင့် ဒဏ်ရာပြင်းပြင်းထန်ထန် ရထားတယ်။

လူယုံအတတ် ခါးကုန်းကြီး ကျောက်ရှန်းက မော်ချင်းလုံကို ပို့ ယူပြီး ဝမ်းနည်းပူဆွေးနေမိတယ်။ သူက မော်ချင်းလုံ

ကို ငယ်ငယ်လေးကတည်းက ကျွေးမွေး စောင့်ရှောက် ပြုစုလာခဲ့ရသူ မဟုတ်လား။ မော်ချင်းလုံဟာ သူ့ ညီကလေး မော်ချင်းယုန် လက်ကို လှမ်းပြီး ဧုပ်ကိုင်လိုက်တယ်။ ညီလေး လိမ်လိမ် မာမာ နေမိ။ သိုင်းလော့ကအကျိုး အများအကျိုး ဆောင်ရွက်ပါ။ ဘာတ ကျောက်ရှန်းစကား နားထောင်ပါ။ ဒေါ်တို့ ငယ်ငယ်တုန်းက နေခဲ့တဲ့ အိမ်ကလေးမှာ ညတိုင်း ပေစေ့နဲ့ မေမေတို့ကို ရည်စူးပြီး မီးထွန်းပေးပါလို့ ပြောပြီး သူ့ ညီလေးလက်ပေါ်မှာပဲ အတက်ပျောက်သွားတယ်’

‘မော်ချင်းယုန်ဟာ မော်ချင်းလုံရဲ့ အလောင်းကို တမ်းတနား သင်္ဂြိုဟ်ပေးလိုက်တယ်။ မော်ချင်းလုံရဲ့ အရိုးအိုးကို ငွေချယ်ရီ တောင်ကုန်းပေါ်မှာ ဂူသွင်း မြှုပ်နှံ ပေးလိုက်တယ်။ နေဝန်းကျေးရွာက အိမ်ကလေးမှာ ညတိုင်း မီးလင်းနေစေဖို့ ဝါးကုန်းကြီး ကျောက်ရှန်းက တာဝန်ယူလိုက်တယ်။ မော်ချင်းယုန်ဟာ အလျင်တုန်းကလို ဆောင်ကြားကြား အမူအရာတွေ ပျောက်ကွယ်သွားတယ်။ သူဟာ နောင်တတရားတွေ ရပြီး သစ္စာ၊ သမာဓိ၊ သတ္တိနဲ့ ဖြည့်စုံတဲ့ သိုင်းသမားကောင်း တစ်ယောက် ဖြစ်လာတယ်။ သိုင်းလော့က တစ်ခုလုံးဟာလဲ နောင်တစ်ချိန်မှာ မော်ချင်းယုန် ခေါင်းဆောင်တဲ့ အဖြူရောင်သိုင်းလော့ကသားတွေရဲ့ စုပေါင်း ဆောင်ရွက်မှုကြောင့် အေးချမ်းသာယာသွားခဲ့တယ်။ သူတို့ နေခဲ့တဲ့ အိမ်ကလေးဟာ ညဖက်ဆိုရင် မီးရောင်ကလေး လင်းလက်နေတာ နှစ်ပေါင်း မြောက်မြားစွာ ကြာမြင့်တဲ့တိုင် ရှိနေဆဲပါပဲတဲ့’

ပုပြင်ဘိုးဘိုးက သူ့သိုင်းလောက ပုပြင်ကို အဆိုးသတ်
လိုက်ပြီး ဝေပန်းသွားဟန်ဖြင့် စားပွဲပေါ်တွင် ပက်လက်ကြီး
လှန်နေလိုက်၏။

ပုပြင်ဘိုးဘိုးမှာ ရေချိန်ကိုက်သွားဟန် တူပေ၏။ သိုင်း
လောကသားများမှာ သူ့ပြောသွားခဲ့သော ပုပြင်နှင့်ပတ်သက်
ပြီး တစ်ယောက်တစ်ပဲလက် ဝေဖန်ပြောကြားချက် ရှိနေ
ကြ၏။

စန်းချယ်က သူနှင့် အနီးကပ်ဆုံးရှိနေလည့် ပုပြင်ဘိုးဘိုး
အား....

ပုပြင်ဘိုးဘိုး
ဟေ့ ဘာလဲကွ၊ မင်းက ဘာများ အမေးအဖြန်း ထူဦး
မသွဲ့လဲ

စန်းချယ်က အရက်တစ်ခွက် သောက်လိုက်တာ
ဒါ တကယ် အမြစ် အပျက်လား၊ ပုပြင် ခဏ္ဍာရီလား
ဟ ဒါတော့ ငါ အယ်ပြောတတ်ပါ့မလဲကွ၊ ဒီကိစ္စက ငါ
တစ်ယောက်တည်းပဲ သိတာ၊ ဟုတ်မဟုတ်ဆိုတာ ကိုယ့်ဘာသာ
ကိုယ် ဝေဖန်ချင့်ချိန် စဉ်းစားစေပါ၊ ငါနားမည်ကတယ်လို့လဲ

ပုပြင်ဘိုးဘိုးက
ဟား ဟား ဟား ပုပြင်ဘိုးဘိုးဆိုတာ ပုပြင်တွေပဲ ပြော
တာပေါ့ကွာ၊ ဒီအဖြစ်အပျက်ကလဲ ပုပြင်တစ်ခုလိုပဲ သဘော
ထားလိုက်ပေါ့၊ မဟုတ်ဘူးလား၊ ဟား ဟား ဟား

ပုပြင်ဘိုးဘိုးက တဟားဟား ရယ်မောပြောကြားလိုက်၏။
စန်းချယ်က တစ်ချက် စဉ်းစားလိုက်ပြီး....

မိုးဆင်းပန်းစာပေ

ပုပြင်ဘိုးဘိုးက သူ့သိုင်းလောက ပုပြင်ကို အဆိုးသတ်
လိုက်ပြီး ဝေပန်းသွားဟန်ဖြင့် စားပွဲပေါ်တွင် ပက်လက်ကြီး
လှန်နေလိုက်၏။

ပုပြင်ဘိုးဘိုးက စားပွဲပေါ်တွင် ပက်လက်လှန်အိပ်နေရာမှ
ဆတ်ခနဲ ထလိုက်ရင်း စန်းချယ်ကို မျက်မှောင်ကြုတ်ကြည့်
လိုက်တာ....

ဟေး မင်းက တယ်အမေးအဖြန်း ထူတာပဲ၊ ငါသွား
တော့မယ်၊ မင်းအနားမှာ ငါကြံစည်ဆက်နေရင် ဟယ်က
ရှည်ရှည် နေရတော့မှာ မဟုတ်ဘူး

ပုပြင်ဘိုးဘိုးက စကားဆုံးသည့်နှင့် စားပွဲပေါ်မှ လွှား
ဆင်းကာ အရက်အိုးနှစ်အိုးကို တစ်ဘက်တစ်အိုးစီဆွဲပြီး ဆိုင်
ထဲမှ ထွက်ခွာသွားတော့၏။

စန်းချယ်ကမူ အရက်ကို အေးဆေးစွာသောက်ရင်း ကျနီ
နေခဲ့၏။

သိုင်းလောကသားများကမူ ရာရက် ဆက်လက်သောက်
ရင်း ပုပြင်ကို ဝေဖန်ပြောဆိုလျက် ရှိနေကြ၏။

ကျားသစ်ရေအင်္ကျီ စက်ဆင်ထားသည့် သိုင်းလောကသား
တစ်ယောက်က အသံကျယ်ကျယ်ဖြင့်....

‘မိအဘိုးကြီးပြောတဲ့ ပုပြင်တွေဟာ တကယ်ဖြစ်ရပ်တွေနဲ့
ဆင်မတန်မှ နီးစပ်တယ်၊ ပုဟေ့ ဖြစ်စရာတွေ အများကြီးရှိနေ
တယ်’

အစိမ်းရောင်ဝတ်စုံနှင့် သိုင်းသမားတစ်ယောက်က ထောက်
ခံပြောလိုက်ရင်း....

မိုးဆင်းပန်းစာပေ

'ဟုတ်တယ်၊ ဒီပု'ပြင်ဘိုးဘိုးက နောက်တစ်ခါဆိုရင် မဟူ
ရာသိုင်းနတ်သမီးအကြောင်းများ ပြောမလားမသိဘူး
'ဟား ဟား ဟား
'ဟား ဟား ဟား
ထိုလူ၏ စကားကြောင့် အားလုံးမှာ ရယ်စောမိလိုက်ကြ၏။

(၃၆)

ဖြူဖွေးသော နှင်းပွင့် နှင်းလွှာများက အဆက်မပြတ် ကျ
ဆင်းလျက်ရှိနေ၏။
အေးစိမ့်သော လေက တဟူဟူ တိုက်ခတ်နေသဖြင့် နှင်း
မှုန်များမှာ လေထဲတွင် လွင့်မျောလျက် ရှိနေကြ၏။
နှင်းမှုန်များကြားတွင် လူတစ်ယောက်က ဒယ်ဒယ်နှင့်
လျှောက်လှမ်းလာ၏။
ထိုသူက လက်နှစ်ဖက်တွင် အရက်တစ်ဘိုစီ ဆွဲထားလေ
သည်။
ထိုသူသည်ကား သောက်မဝအရက်ဆိုင်မှ ထွက်လာခဲ့သည့်
ပု'ပြင်ဘိုးဘိုးပင် ဖြစ်ပေတော့၏။

အချိန်မှာ ညဉ့်သန်းခေါင်ကျော်ပြီး ဖြစ်၏။ ဝန်းကျင်တစ်
ခုလုံးမှာ မျှော်မည်း တိတ်ဆိတ်လျက် ရှိနေ၏။

ပုပြင်ဘိုးဘိုးက သူ့ဘည်းခိုနေရာ တည်းခိုဆောင်သို့ ပြန်
လာခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်၏။

တည်းခိုဆောင်သို့ ရောက်ရန် လမ်းချိုးကလေးတစ်ခုကို
ထပ်မံချိုးကွေ့ ရဦးမည် ဖြစ်၏။

ပုပြင်ဘိုးဘိုးသည် အရက်အတော် မူးနေသော်လည်း
လမ်းကတော့ မမှားပေ။ လမ်းလျှောက်ရာတွင်မူ ဖြောင့်နေ
သည်။

လမ်းချိုးကလေးကို ချိုးကွေ့တော့မည် အပြင်ပျံင် သူ့ ရှေ့
မှ ကားဆီးရပ်နေသူကို တွေ့လိုက်ရသောအခါ ခြေလှမ်းများ
တို့ ခနဲ ရပ်တန့်သွားရှိ၏။

ပုပြင်ဘိုးဘိုးက စူးစိုက်ကြည့်လိုက်သောအခါ မိန်းမပျို
တစ်ယောက် ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

မိန်းမပျိုက တဖိတ်ဖိတ် တောက်ပနေသော အနက်အောင်
ဝတ်ရုံလွှာကြီးကို ဝတ်ဆင်ထား၏။

မိန်းမပျိုထံမှ မွေးကြိုင်သော ရနံ့ကို ရှူရှိုက်လိုက်ရလေ
သည်။

မိန်းမပျို၏ မျက်နှာကိုမူ မမြင်ရပေ။ မိန်းမပျိုက သူမ၏
မျက်နှာကို ဇာပဝါဖြင့် ဖုံးကွယ်ထား၏။

အသားအရေမှာ ပြူဝင်းနေကာ မျက်လုံးအစုံမှာ စိန်နှစ်ပွင့်
အသား တဖျပ်ဖျပ် စူးလက်တောက်ပလျက် ရှိနေ၏။

ပုပြင်ဘိုးဘိုးက ခေါင်းကို တစ်ချက်ခါ ယမ်းလိုက်ရင်း...

‘ဘင်း ငါနဲ့တွေ့တာ ဥစ္စာပေခင်မတော့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။
ဥစ္စာပေခင်မဆိုရင် အရက်သောက်ဖို့ ငွေနည်းနည်းတော့
တောင်းထားလိုက်ဦးမူပဲ’

‘ခစ် ခစ်’

မိန်းမပျိုထံမှ ခစ်ခဲနဲ ရယ်သံတစ်ချက် ကြားလိုက်ရ၏။

ပုပြင်ဘိုးဘိုးက ဟက်ခဲနဲ ရယ်မောလိုက်ပြီး...

‘အောင်မယ်၊ ဥစ္စာပေခင်မကလဲ ရယ်သဟ၊ ဟိတ် မင်း
ဘယ်သူလဲ’

မိန်းမပျိုထံမှ ရယ်သံတစ်ချက် ပျံ့လွင့်လာပြန်၏။

‘ပုပြင်ဘိုးဘိုးဆိုတာ ရှင်မဟုတ်သား’

‘မိန်းမပျိုထံမှ ကြည်လင်ချိုအေးသော အသံကလေးက
ထွက်ပေါ်လာ၏။

‘ပုပြင်ဘိုးဘိုးက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်တာ...’

‘ဟုတ်တယ် ငါ့၊ မင်းက ဘယ်သူလဲ’

‘ကျွန်မ ဘယ်သူလဲဆိုတာသိရင် ပုပြင်ဘိုးဘိုး အသက်ရှူ
မှားသွားမှာပါ’

‘အောင်မယ် ပြောစမ်းပါဦး၊ နင်ဘယ်သူလဲဆိုတာ’

‘မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး’

‘ဘာ’

ပုပြင်ဘိုးဘိုးက အမူးပြေသွား၏။ သူသည် တကယ်ပင်
အသက်ရှူမှားသွားရ၏။

ပုပြင်ဘိုးဘိုးမှာ မျက်လုံးအစုံ ပြူးကျယ်ဝိုင်းစက်သွားရ
ကား...

'ဟာ မင်း မင်းက မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး၊ ဟုတ်လား'
 'ဟုတ်တယ်၊ မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး'
 'မင်း မင်း ဝါကို ဘာလုပ်မလို့လဲ'
 'ပု'ပြင်ဘိုးဘိုးကို ကျွန်မ ဘာမှမလုပ်ပါဘူး၊ ပြောစရာရှိလို့
 ပါ...
 ပု'ပြင်ဘိုးဘိုးမှာ အသက်ရှူ အနည်းငယ် ချောင်သွားရ
 ပြီး...
 'မင်းက ဘာမျှားပြောစရာရှိနေလို့လဲ'
 'ပု'ပြင်တွေထဲမှာ ကျွန်မအကြောင်းမပြောမိဖို့ပါပဲ၊ ပု'ပြင်
 ဘိုးဘိုးက ကျွန်မအကြောင်းသိနေတယ်၊ ဒါကြောင့် မပြော
 မိဖို့ စောစောစီးစီးလာပြီး သတိပေးတာပါ
 ပု'ပြင်ဘိုးဘိုးက ခေါင်းကို ဘုဆတ်ဆတ်ညှိတ်လိုက်ရင်း...
 'ဪ လက်စသတ်တော့ မင်းက မင်းအကြောင်း လူတွေ
 သိသွားမှဆိုလို့ ဝါကို လာပြီးတောင်းပန်နေတာကိုး'
 'တောင်းပန်နေတာ မဟုတ်ဘူးရှင်၊ လာပြီးသတိပေးနေ
 တာ'
 'ဝါက ပြောလိုက်ဖယ်ဆိုရင်ကော'
 'ပြောလိုက်ရင်တော့ နောက်တစ်နေ့ မျက်နှာသစ်စရာ ရှိ
 တော့မှာမဟုတ်ဘူး'
 'မင်းက ဝါကို ခြံမ်းခြောက်နေတာလား'
 'ခြံမ်းခြောက်နေတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ သတိပေးနေတာပါ
 'သတိပေးတာဆို တော်သေးတာပေါ့ကွာ၊ မင်းကိုလဲ ဝါ
 သတိပေးရဦးမယ်'

'ဆိုစမ်းပါဦး'
 'မင်းက နတ်သမီးတောင်သိုင်းပြိုင်ပွဲကို သွားမယ် မဟုတ်
 လား'
 'ဟုတ်တယ်လေ၊ အဲဒါဘာဖြစ်လို့လဲ'
 'မင်းရဲ့ဆေးမင်းတွေက ရောက်နေတာမနည်းဘူး၊ မင်းမ
 ကြောက်တူးလား'
 'ဟင့် ကျွန်မက ဘာဖြစ်လို့ကြောက်ရမှာလဲ၊ ကျွန်မကြောက်
 ရမယ်လူ မတွေ့သေးဘူး'
 ပု'ပြင်ဘိုးဘိုးက ပခုံးကျုံးပြလိုက်ကာ...
 'မင်းကစား ဝါဝေက ကျောချမ်းကယ်ဟေ့၊ အဲဒါ ဝါ
 သတိပေးတာပါ'
 'ခုနက ကျွန်မပြောတာကို ပု'ပြင်ဘိုးဘိုး ဘယ်လိုသဘော
 ရသလဲ'
 'ဘာကိုလဲ'
 'ဟောကြည့် ဘိုးဘိုးက ဝေ လည်ကြောင်ပတ်လုပ်နေပြန်
 ပြီ၊ ကျွန်မအကြောင်း မပြောမိဖို့ဆိုတဲ့အချက်ပါ'
 'ကောင်းပြီလေ မင်းမကြိုက်ဘူးဆိုရင် ဝါမပြောတော့ပါ
 ဘူး၊ ကာယကံရှင် မကျေနပ်တဲ့အလုပ်တစ်ခုကို ဝါမလုပ်ချင်
 ပါဘူး'
 မိန်းမပျိုက ငွေတွဲတစ်တွဲကို ပု'ပြင်ဘိုးဘိုးထံသို့ ပစ်ပေး
 ပေးလိုက်ရင်း
 'ရှေ့ ဒါက ပု'ပြင်ဘိုးဘိုး သုံးချစ်ရာသုံးဖို့အတွက်ပါ၊
 နှုတ်ပိတ်ခမဟုတ်ပါဘူး'

ပူပြင်ဘိုးဘိုးက လက်မခံဘဲ...
အိုငါ့မှာ သုံးစရာငွေတွေ အများကြီးရှိပါတယ်၊ မင်း...
တွေကို မယူပါရစေနဲ့
ယူထားလိုက်ပါ။ နောက်မှ ပြန်ဆိုကြတာပေါ့
စကားဆုံးသည်နှင့် မိန်းမပျိုက နေရာမှလေတိုက်ခတ်သွား
ပျောက်ကွယ်သွားပေတော့၏။

ပုံစံ
ဟူး
မိန်းမပျိုသည် ညဉ့်အမှောင်တွင် မီးခိုးတစ်ငွေ့ လွင့်ပေး
သည့်အလား၊ လွင့်ပျော့ ပျောက်ကွယ်သွားတော့၏။
ပူပြင်ဘိုးဘိုးသည် မိန်းမပျို ထွက်ခွာသွားဘက်သို့ကြည့်
ကာ ခေါင်းဝါဆက်ဆက်ညိတ်လိုက်ရင်း...

အင်း မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး၊ မဟူရာသိုင်းနတ်သမီး၊ သူ
အကြောင်းပြောမှာကျတော့ ကြောက်ကိုက်တာ၊ ငါ့ဘာ
အကြောင်းပြောလိုက်ရင် ဒင်းကလေးတော့ ရန်သူ့လက်
ကားကားကြီး ကျဆင်းသွားရတော့မှပဲ
ပူပြင်ဘိုးဘိုးက ထီးထိုး ရေရွတ်မိလိုက်၏။ ထို့နောက်
အရက်သုံးနှစ်လုံးကို ဘယ်ညာ ဆွဲကာ ဒယ်ဒယ်ဖြင့် နေရာ
ထက်ခွာသွားသေးတော့၏။

နတ်မီးတောင်။
ထူးခြားဆန်းကြယ်လျှို့ဝှက်မှုပေါင်းစုံနှင့် ပြည့်နှက်နေ
တောင်ကြီးတစ်တောင်ပင် ဖြစ်၏။

ရေတံခွန်၊ စိမ့်စမ်းများ ပေါများလှကာ တောအုပ်များ
က ထူထပ်စွာ တည်ရှိနေ၏။
တောင်ကြီး၏ အချို့ နေရာများတွင် ကြောက်စရာကောင်းသော
လှသော ပျားထွင်းကြီးများ၊ နွဲ့အိုင်ကြီးများ ရှိနေ၏။
အဆိပ်ပြင်းလန်သော စိမ့်စမ်းကြီးများ၊ မြေဆိုးများ၊ ကလေးသော
ကောက်ကြီးများနှင့် အဆိပ်သတ္တဝါမျိုးစုံ ရှိနေ၏။ နတ်ပေါင်း
တောင်ထိပ်တွင် နတ်သမီးတောင်ဂိုဏ်းရှိ၏။ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး။
မှာ ယွန်မြောက်ရှန်ဖြစ်ကာသူ့ လက်စွဲအောက်တွင် လက်ထောက်
ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးများ၊ ဂိုဏ်းခွဲကြီးများနှင့် ဂိုဏ်းသားများစွာ ရှိ
နေ၏။

နတ်မီးတောင်ဂိုဏ်းသည် အဖြူရောင်လည်း မကျ၊ အနက်
ရောင်လည်း မကျသော သိုင်းဂိုဏ်းကြီးတစ်ဂိုဏ်းဖြစ်၏။
နတ်မီးတောင်ဂိုဏ်းသည် သိုင်းလောကတွင် အင်အား ကြီး
မားသော သိုင်းဂိုဏ်းကြီးတစ်ဂိုဏ်းလည်း ဖြစ်၏။
နတ်မီးတောင် ဂိုဏ်းသည် ရှေးဟင်္ဂလ်ကတည်းက တည်ရှိခဲ့
သော သိုင်းဂိုဏ်းကြီးတစ်ဂိုဏ်းဖြစ်၏။

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးများ အဆင့်ဆင့် ပြောင်းလဲခဲ့ပြီး ဂိုဏ်းဝင်
ဦးရေမှာ မြောက်မြားစွာ တိုးပွားခဲ့ရ၏။
ယခု နောက်ဆုံးဂိုဏ်းချုပ်မှာ ယွန်မြောက်ရှန် ဖြစ်၏။
ကြယ်နီဂိုဏ်းချုပ် သခင်မကြီး ပေးပူနှံနှင့် အချွေအရံများ
ရောက်ရှိလာသည်ကို ကြားသိလိုက်ရသည်နှင့် နတ်မီးတောင်
ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ယွန်မြောက်ရှန်က ကိုယ်တိုင်ထွက်ကာ ကြိုဆို
လိုက်၏။

မိုးဆမ်းပန်းစာပေ

ပေးပို့ခြင်းနှင့်အတူ သားဖြစ်သူ သခင်လေးပေးပို့ခြင်း သို့
ဖြစ်သူ ပေးပို့ခြင်းကို လိုက်ပါလာကြ၏။

ကြယ်နီဂိုဏ်းချုပ် သခင်မကြီး ပေးပို့ခြင်း သိုင်းပညာတို့
တန်းအဆင့် ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်သလို သားနှင့် သမီးတို့
တို့ မိခင်ကဲ့သို့ သိုင်းပညာ ထိပ်တန်းအဆင့်ကို ရောက်ရှိနေ
ပေ၏။ ကြယ်နီဂိုဏ်းသည် သိုင်းလေ့ကျင့်မှု အင်အား ကြီး

ကသာ သိုင်းဂိုဏ်းကြီးကပ်ဂိုဏ်းပင် ဖြစ်ပေ၏။
နတ်မီးတောင်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ယွန်မြောက်ရှန်က သခင်
ကြီး ပေးပို့ခြင်းအဖွဲ့အား ခန်းမခေတ်ကြီးအတွင်းသို့ ခေါ်
ဆောင်သွားကာ စားကောင်းသောက်ဖွယ်များနှင့် ဧည့်ဝတ်
ပြုလိုက်၏။

မွှေးကြိုင်သစ်ပျံ့ သော အရက်များ၊ ဟင်းလျာပွဲများတို့
သုံးသား၊ ဒေါင်းသား၊ ကုလားအုတ်သား စသည်ဖြင့် ဟစ်
မူး စုံလင်လှပေ၏။

ကြယ်နီဂိုဏ်းချုပ် သခင်မကြီး ပေးပို့ခြင်းမှာ အသက်လေး
ဆယ်ကျော်ပြီဖြစ်သော်လည်း လျင်မြန်ဖျတ်လှတ်ဆဲပင် ရှိ
သည်။

သခင်မကြီးပေးပို့ခြင်းမှာ မိန်းမချောကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်
သလို သမီးကလေး ပေးပို့ခြင်းမှာလည်း ချောမောလှပသော
မိန်းမချောလေးတစ်ယောက် ဖြစ်ပေ၏။

သခင်မလေး ပေးပို့ခြင်းသည် ယခုမှ အသက် ဆယ်ခုနှစ်
မျှသာ ရှိနေပြီး ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက် ဖွဲ့ထွားကာ အပျို
ဖားဖားဖြစ်နေလေပြီ။

သူမ၏ မျက်လုံးကလေးများမှာ ကြည်လင်ဝိုင်းဝက်ကာ
နှုတ်ခမ်းကလေးမှာ နှင်းဆီဖျော်ကလေးပမာ ရှိနေ၏။

ရွှေရင်အစုံမှာ တောင်ပူစာကလေးနှစ်လုံးပမာ မို့မောက်
လျက်ရှိပြီး ခါးကလေးမှာ ထွာဆိုင်မျှသာရှိ၏။

ကျဉ်းသောခါးနှင့် တစ်ဆက်တည်း စွင့်ကာလုံးဝန်းသော
တင်ပါးအစုံမှာ မြင်ရသူကို အသက်ရှူ မှားလောက်ပေ၏။
ပေးပို့ခြင်းမှာ မိန်းမချောလေးတစ်ယောက်ပင်တည်း။

နတ်မီးတောင်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ယွန်မြောက်ရှန်၏သာ
ထိမှာ ပေးပို့ခြင်းကို မြင်လိုက်ရသည်ဖြင့် အလွန်သဘောကျ
ရလေပြီ။

ယွန်ထိက ပေးပို့ခြင်းကို သဘောကျနေသလောက် ပေး
လွှဲကမူ ယွန်ထိကို နည်းနည်းကလေးမှ ကြည့်မရပါချေ။

ယွန်ထိက မျက်နှာရှူးသိုင်းသမားတစ်ယောက်လည်း ဖြစ်
သည်။

သခင်မကြီး ပေးပို့ခြင်း နတ်မီးတောင်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ယွန်
မြောက်ရှန်အား....

‘ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး သိုင်းပြိုင်ပွဲအတွက် ဖိတ်စာတို့စုံအောင်
ပို့ထားပြီးပြီလား’

ယွန်မြောက်ရှန်က ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ရင်း....
‘ဖိတ်စာတို့ကတော့ စုံအောင်ပို့ထားပြီးပါပြီ၊ မဖိတ်ဘဲနဲ့
လာမယ့်လူတွေလဲ ရှိနေပါတယ်’

ပေးပို့ခြင်း ပြုလိုက်ရင်း....

‘ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး တာကိုဆိုလိုတယ်ဆိုတာ ကျွန်မသဘောပေါက်ပါဘယ်၊ မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးကို ရည်ညွှန်းပြောလိုက်တာ မဟုတ်လား’

ယွန်မြောက်ရှန်က....

‘ဟဲ့တယ်၊ မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးကိုပြောတာပဲ၊ သူ့ကို သဘောပေါက်အောင် တမင် စီသိုင်းပြိုင်ပွဲကို ဖန်တီးပြုလုပ်ရတာပဲ၊ ဝိသေသင်ချောက် ဆင်စားတာပဲ’

ဖေးဖုန်းက....

‘မဟူရာ သိုင်းနတ်သမီး ဂြိုဟ်မေ့နေလို့ ကျွန်မတို့ လုပ်ငန်းတွေ အတော်များများ ပျက်စီးဆုံးရှုံးနေရတာ၊ ဒီကောင်မကို မိရင်တွေလား အရေခွံကို တစ်စစီ ဆုတ်ဖြုတ်လိုက်မယ်’

ယွန်မြောက်ရှန်က တဟဲဟဲရယ်မောလိုက်ရင်း....

‘ဒီအတွက်တွေ မပူပါနဲ့၊ သူ့ကို သေသင်ချောက်တွေ အမျိုးမျိုးဆင်စားပါတယ်’

‘သူ့လာမယ်ဆိုတာ ကျိန်းသေလို့လား’

‘ဒီလောက်ပဲကြီးပဲကောင်းကို သူ မလာဘဲ မနေပါဘူး၊ လာကုန်လာမှာပါ၊ သူ့လာမယ်ဆိုတာလဲ သတင်းက ကြီးနေတယ်’

ဖေးဖုန်းက....

‘သူ့လာတာက အရေးမကြီးဘူး၊ သူ ဘယ်သူလဲဆိုတာ ဘယ်လိုလုပ် ဖော်ထုတ်မလဲ၊ သူ့ကို ဘယ်သူမှ မြင်ဖူးကြတာ မဟုတ်ဘူး’

ယွန်မြောက်ရှန်က တဟဲဟဲရယ်မောလိုက်ရင်း....

‘နတ်မီးတောင်ကို ရောက်လာသမျှ အမျိုးသမီးတွေကို အသေအချားအကဲခတ်မှာပါ၊ မဟူရာနတ်သမီးလို့ ထင်ရသူတွေကို အကုန်လုံး ရှင်းပစ်မှာပါ’

ဖေးဖုန်းက....

‘ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးရှဲနည်းက မကျိန်းသေဘူး’
‘ဘယ်လိုနည်းမျိုးကမှ ကျိန်းသေမှာမို့လို့လဲ’

‘မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးဟာ ပေါ့ပေါ့တန် မဟုတ်ဘူး၊ သူ ဒီလောက် နာမည်ကြီးနေတာကိုက သူ့အစွမ်း ဘယ်လောက် ရှိတယ်ဆိုတာ ခန့်မှန်းသိရှိနိုင်ပါတယ်၊ ကျွန်မအစ်ကိုကြီးတုန်းက သူ လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်သွားတာ လူရိပ်တောင် မမြင်လိုက်ရဘူး’

ယွန်မြောက်ရှန်က မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ....

‘ကိုင်းပဲ၊ ဆင်မကြီးက ဘယ်လိုများ စီစဉ်ချင်လို့ပါလဲ’

ဖေးဖုန်းက တစ်ချက်စဉ်းစားလိုက်ရင်း....

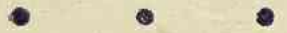
‘ကျွန်မတို့ဘက်ကလဲ မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးအပည့်နဲ့ လူတစ်ယောက်က လှုပ်ရှားနေရမယ်၊ ဒါဆိုရင် မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးဟာ ဒီလှုပ်ရှားနေတဲ့လူဆိုကို ရောက်လာမှာပဲ၊ သူ့ရဲ့ မဟုတ်ဘဲနဲ့ ဈာနာမည်နဲ့လှုပ်ရှားနေတာကို သူ့ဘယ်လိုမှ လက်ဖိုက်ကြည့်မှာမဟုတ်ဘူး’

ယွန်မြောက်ရှန်က ခေါင်းတဆတ်ဆက် ညှိတ်လိုက်ရင်း....

'သခင်မကြီးပြောတာ သဘာဝကျပါစေယ်၊ ကျွန်တော် ပြောတဲ့နည်းပေါ့၊ သခင်မကြီးပြောတဲ့နည်းပါ နှစ်နည်းစလုံး သုံးကြတာပေါ့၊ မကောင်းဘူးလား'

'ကောင်းပါတယ်၊ ဒါမှလဲ ဒီကောင်မကို အပိုင်ချုပ်ကိုင် နိုင်မယ် မဟုတ်လား'

ထိုနောက် သူတို့က သိုင်းပြိုင်ပွဲတွင် မည်သို့မည်ပုံ အကောက် ကြံ ထောင်ချောက်ဆင်ရန်များကို အသေးစိတ် တိုင်ပင်ဆွေး နှေးလိုက်ကြ၏။

နတ်မီးတောင် သိုင်းပြိုင်ပွဲတွင် ကျင်းပရန် သုံးရက်သာ လိုပေတော့သည်။

နတ်မီးတောင်....

နတ်မီးတောင်နှင့် အနီးကပ်ဆုံး ကြင်ချမ်းမြို့တွင် သိုင်း လောကသားများ စုံလင်စွာရောက်ရှိနေကြပြီး ဖြစ်၏။

သိုင်းလောကမှ မိတ်ကြားထားသော ညော်သည်များလည်း စုံလင်စွာ ရောက်ရှိနေကြလေပြီ။

စန်းချယ်သည်လည်း ရှောင်လင်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၏ စေခိုင်း ချက်အရ မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးကို စုံစမ်းရန် ရောက်ရှိနေကြ ခြင်းပင်ဖြစ်၏။

သူ့အနေနှင့် မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးကို မည်သူမည်ဝါဖြစ် သည်၊ မည်သည့်အတွက်ကြောင့် ယခုကဲ့သို့ အနက်ရောင်ဒုစ ရိုက်ထိပ်ထားများကို လိုက်လံ သုတ်သင်ပစ်နေသည်ကို စုံစမ်းရန် ဖြစ်၏။

သူက မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးကို ဖမ်းဆီးရန် သို့မဟုတ် သုတ် သင်ရှင်းလင်းပစ်ရန် မလိုပါချေ။

သို့ဆိုလျှင် မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးကို ကာကွယ်ပေးရန်လည်း လိုအပ်ပါမည်လော။

မဟူရာသိုင်းနတ်သမီးနှင့် ပတ်သက်ပြီး စုံလင်စွာသိရှိပါက ကာကွယ်ပေးသင့်လျှင် ကာကွယ်ပေးရမည်။ သုတ်သင်ပစ်သင့် လျှင်လည်း သုတ်သင်ရမည်ဖြစ်၏။

တရားဥပဒေ စိုးမိုးရေးနှင့် ရပ်ရွာ ဆေးချမ်းသာယာရေး အတွက် လိုအပ်လာမီက အပြတ်ရှင်း သုတ်သင်ပစ်ရမည်ဖြစ် ၏။

သိုင်းလောကနှင့် ပြည်သူလူထုအတွက် အဆိပ်အတောက် အန္တရာယ်ဖြစ်နေမည်ဆိုပါက အပြန်ဆုံး ဖယ်ရှားသုတ်သင်ပစ် ရမည်မှာ အဖြူရောင်သိုင်းသမားကောင်းတို့၏ တာဝန်ပင်ဖြစ် ချေ၏။

စန်းချယ်သည် နံနက်စာစားသောက်ပြီးသည်နှင့် ကြင်ချမ်း မြို့မြောက်ဘက်ရှိ ရွေးဘုရားသင်္ချိုင်းထော်ကြီးများ ရွှံ့ထုဘက် သို့ ကမ်းလျှောက်ထွက်လာခဲ့၏။

ကြင်ချမ်းမြို့သို့ရောက်သူတိုင်း ဤရွေးဟောင်း သင်္ချိုင်း အဆောက်အဦကြီးသို့ အထူးအဆန်းသဖွယ် လာရောက်လည် ပတ် ကြည့်ရှုကြစမြဲဖြစ်၏။

ကြင်ချမ်းမြို့မှာ တစ်ချိန်က ဘုရင်များ ထိန်းစိုက်ခဲ့ဖူး၏။ သင်္ချိုင်းအဆောက်အဦကြီးများ မြေပေါ်တွင်တစ်ထပ်၊ မြေအောက်တွင် ဥမင်ကြီးနှင့် တစ်ထပ်ဖြစ်၏။

အလွန်ကြီးကျယ်ခမ်းနားကာ ဘုရင်၊ မင်းညီမင်းသား မိဖုရားများ၏ ဝူသွင်းသဂြိုဟ်ရာ နေရာကြီးလည်းဖြစ်၏။

စန်းချယ်ယုံမှာလည်း ဤနေရာသို့ တစ်ခါမှမရောက်ဖူးသဖြင့် ကြင်ချမ်းမို့သို့ တစ်ခေါက်တစ်ခါ ရောက်တုန်း ရောက်ခိုက်လေ့လာကြည့်ရှုရန် ထွက်ခွာလာခဲ့ခြင်းပင်ဖြစ်၏။

လမ်းတလျှောက် လူရှင်းလျက်ရှိ၏။ ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးမှာ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက် ရှိနေ၏။

သင်္ချိုင်းဂူသွားရာလမ်းတစ်လျှောက် သူတစ်ယောက်တည်းသာ ရှိနေ၏။

သူက စိတ်ထဲတွင် ထင်နေခဲ့ဖြစ်သွားကာ သတိထားလိုက်၏။ သူ့တွင် ဝတ်ရုံနီလာမာ ကျောင်းထော်မှ ရရှိလာခဲ့သည့် နဂါးခေးအ ခြံနေသဖြင့် စိုးရိမ်စရာတော့ မရှိပါချေ။

နဂါးခေးတည် အလွန်အစွမ်းထက်ပြီး ရန်အပေါင်းကို အောင်မြင်သောခေးဟု ပြောစမှတ်ပြုထားကြသည် မှီဟုတ်ပါလား...။

အလွန်ကြီးမားသော ဘေးအန္တရာယ်ဆိုးများနှင့် ကြုံတွေ့တော့မည်ဆိုပါက နဂါးခေးထံမှ သေးငယ်သော ထူးခြားစွာ အညံ့အသဲကလေးများ ထွက်ပေါ်လာလေ့ရှိသည်ဟု ဆိုကြ၏။

စန်းချယ်ယုံက လမ်းဆီတိုင်း ဆက်လျှောက်လာခဲ့၏။ လမ်း၏ ဝဲယာတစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် မြင့်မားသော သစ်ပင်ကြီးများက ရှိနေကြ၏။

‘ဖလပ် ဖလပ် ဖလပ်’

မှီးဆမ်းပန်းစာပေ

‘ဝှစ် ဝှစ် ဝှစ်’

ရုတ်တရက် အဝတ်လေးတိုးသံများ ကြားလိုက်ရပြီးနောက် သစ်ပင်ကြီးများထက်မှ လူရိပ်များ လွှားထွက်လာသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။

စန်းချယ်ယုံက စူးစိုက်ကြည့်လိုက်ရာ မျက်နှာဖုံးစွပ် သိုင်းသမားများ ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရှိလိုက်ရ၏။

စုစုပေါင်း အယောက်နှစ်ဆယ်ကျော်ခန့်ရှိကာ စန်းချယ်ယုံကို စက်ဝိုင်းသဏ္ဍာန် စိုင်းရံထားလိုက်ကြ၏။

စန်းချယ်ယုံက အရေးမစိုက်ဟန်ဖြင့် အေးဆေးစွာ ရပ်နေ၏။ သူက နဂါးခေးကိုလည် မထုတ်ပေ။

မျက်နှာဖုံးစွပ်များ ခေါင်းဆောင်ပြင်ဟန် တူတူက ရှေ့သို့ တိုးလာပြီး...

‘စန်းချယ်ယုံ၊ မင်းဆီက နဂါးကို ငါတို့လိုချင်တယ်’

စန်းချယ်ယုံက မျှတ်မှောင်ကြုတ်လိုက်ကာ...

‘ငါ့ခေးကို ဘာကြောင့်ပေးရမှာလဲ’

မျက်နှာဖုံးစွပ် သိုင်းသမားခေါင်းဆောင်က ဟက်ခနဲ ရယ်မောလိုက်ပြီး အေးစက်ခက်ထန်သော သေသံဖြင့်...

‘မင်းအသက်ကို ပေးလော့၊ နဂါးခေးကို ပေးမလော့။

ဣန္ဒြေကလမ်းကိုသာ ရွေးပေတော့’

‘ဟင်’

စန်းချယ်ယုံက နှာခေါင်းချုံ့ကာ ပြက်ရယ်ပြုလိုက်ပြီး...

‘မင်းတို့ ဘယ်သူဘယ်ဝါဆိုတော့ဘာ သိရရင်တော့ ငါက စဉ်းစားပါ့မယ်။ ဒီပုံစံမျိုးနဲ့ဆိုရင်တော့ ဝေလှာဝေပဲ’

မှီးဆမ်းပန်းစာပေ

မျက်နှာဖုံးစွပ် သိုင်းသမားခေါင်းဆောင်က အေးစက်ခက်
ထန်သော လေသံဖြင့်...

‘ငါတို့ဟာ မင်းရဲ့ သေမင်းတွေပဲ စန်းချုပ်ယဲ့၊ မင်းကိုသတ်
ပြီးတော့မှ နဂါးခေးကို ယူမယ်’

ထို့နောက် မျက်နှာဖုံးစွပ် ခေါင်းဆောင်က လက်ထစ်ပက်
ကို ဝေ့ယမ်းပြလိုက်ကာ...

‘ဒီကောင်ကို ဝိုင်းပြီး ဆုံးမလိုက်ကြစမ်း’

‘ယား’

‘ဟိုင်း’

‘ဝှံ ဝှံ ဝှံ’

‘ဝှစ် ဝှစ် ဝှစ်’

မာန်သွင်းအော်ဟစ်သံ၊ လက်နှက်များ ဝေ့ယမ်းသံများ
ကြောက်မနန်းလိလိ ထွက်ပေါ်လာလေတော့၏။

စန်းချုပ်ယဲ့က ပြင်းထန်ကြမ်းတမ်းစွာ တိုက်ခိုက်လာသည့်
ခေးလှံများကို လှပစွာ ရှောင်တိမ်းပေးလိုက်၏။

‘ဖြောင်း’

‘အား’

သူ့ဆီသို့ ပြေးဝင်တိုက်ခိုက်လာသည့် ခေးသမားတစ်
ယောက်ကို ခြေထောက်နှင့် ကန်ထုတ်ပစ်လိုက်ရာ ခေးသမား
မှာ လူ့ဘခြား ခေးဘခြားဖြစ်ကာ လွင့်စဉ်ထွက်သွားရလေ
သည်။

‘ယား’

‘ဝှန်း’

‘အား အင့်’

တစ်ဆက်တည်းမှာပင် နံဘေးတစ်ဘက်တစ်ချက်စီမှ ခုန်ပျံ
တိုက်ခိုက်လာသည့် လှံရွည်သမားနှစ်ယောက်ကို တောင်ခြေ
လက်ဝါးရိုက်ချက်များနှင့် ရိုက်ထုတ်ပစ်လိုက်ရာ လှံသမား
နှစ်ယောက်မှာ အော်ဟစ်ကာ လွင့်စဉ်ထွက်သွားရ၏။

‘ဒီကောင်ကို ရအောင်သတ်၊ အလွတ်မပေးနဲ့’

မျက်နှာဖုံးစွပ်များ ခေါင်းဆောင်က သူ့လူများကို အော်
ဟစ်အမိန့်ပေးနေ၏။

မျက်နှာဖုံးစွပ်များကလည်း စန်းချုပ်ယဲ့ကို ထွက်ပေါက်မရှိ
အောင် ဝိုင်းရံထားရင်း တိုက်ခိုက်လျက် ရှိနေ၏။

စန်းချုပ်ယဲ့က ယခုအချိန်အထိ ခေးကို မထုတ်ပေး၊ သူက
လက်ဝါးရိုက်ချက်၊ ခြေကန်ချက်များကိုသာ မနားတမ်း
ထုသုံးပြုနေ၏။

ခေးချက်လှံချက်များက သူ့ကိုယ်ပေါ်သို့ မိုးသီးမိုးခေါက်
များပမာ အဆက်မပြတ် ကျဆင်းလျက် ရှိနေ၏။

စန်းချုပ်ယဲ့က လိပ်ပြာတစ်ကောင်ပမာ ပျံဝဲရွှောင်တိမ်းပေး
နေရင်းမှ မျက်နှာဖုံးစွပ်များကို တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက်
မြေပေါ်သို့ လှဲသိပ်ပေးနေ၏။

မျက်နှာဖုံးစွပ်ခေါင်းဆောင်က ခေးကို ဝေ့ယမ်းကာ
စွားဝင်လာ၏။

‘ယား’

‘ဝှစ်’

စန်းချိုယဲ့က ကိုယ်ကို အသာယိမ်းပြီး ရှောင်တိမ်းပေးလိုက်ရ၏။

‘ဖြောင်း’

‘ချမ်း’

မျက်နှာဖုံးစွပ်ခေါင်းဆောင်က နောက်ထပ်ဝင်အတိုက်တွင် စန်းချိုယဲ့က မျက်နှာဖုံးစွပ်ခေါင်းဆောင်၏ ဓားကို ဖမ်းဆုပ်ပြီး ချိုးဖွဲ့ပစ်လိုက်၏။

‘ဟာ’

ဓားကျိုးထွက်သွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်နှင့် မျက်နှာဖုံးစွပ် ခေါင်းဆောင်မှာ ထိတ်လန့်ချောက်ချားသွားရလေသည်။

‘ဝှစ် ဝှစ် ဝှစ်’

‘ခါး ခါး ခါး’

မျက်နှာဖုံးစွပ် ခေါင်းဆောင်က နောက်သို့ ခုန်ဆုတ်ကာ ဓားပျံလေးကို တရစပ် ပစ်လွှတ်လိုက်၏။

‘ဖြန်း’

စန်းချိုယဲ့က ဓားပျံလေးလက်ကို အကျီလက်စဖြင့် ခတ်ထုတ်ပစ်လိုက်၏။

စန်းချိုယဲ့၏ သိုင်းပညာ အစွမ်းကို တွေ့လိုက်ရသည်နှင့် မျက်နှာဖုံးစွပ် သိုင်းသမားခေါင်းဆောင်မှာ စန်းချိုယဲ့ကို ရှင်မဆိုင်ရဲတော့ဘဲ၊ မျက်နှာဖုံးစွပ်များကို ခေါ်ကာ နေရာမှ အလျင်အမြန် ထွက်ပြေးသွားကြတော့၏။

စန်းချိုယဲ့က သင်္ချိုင်း အဆောက်အဦကြီးဆီသို့ ဆက်လျှောက်လာခဲ့၏။

သင်္ချိုင်း အဆောက်အဦကြီး တစ်ခုလုံးမှာလည်း ပကတိ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက် ရှိနေ၏။

သူက အပေါ်ထပ်တွင် လှည့်ပတ်ကြည့်ရှုပြီးနောက် အောက်ထပ်သို့ ဆင်းလာခဲ့၏။

မြေအောက်ထပ်တစ်ခုလုံး အပ်ကျသံပင် မကြားရလောက်အောင် တိတ်ဆိတ်နေ၏။

ထောင့်ချိုးတွစ်ခုသို့ ထောက်သည်နှင့် လူရိပ်တစ်ရိပ်က ဟူးခနဲ ထိုးထွက်လာ၏။

‘ဝှစ်’

စန်းချိုယဲ့က ကိုယ်ကိုလိမ်ကာ အမြန်ဆုံး ရှောင်တိမ်းပေးလိုက်ရ၏။

သို့ဖြစ်သည့်တိုင် အေးစက်စက် ဓားလေတိုးသံကို ကြားလိုက်ရ၏။

အေးစက်စက် ဓားရိပ်ဓားငွေနှင့်တူ လူရိပ်တစ်ရိပ်က မလှမ်းမကမ်းသို့ ကျထောက်လာ၏။

ထိုသူကိုကြည့်ရခြင်းအားဖြင့် ထိပ်တန်း ဓားသမားတစ်ဦး ဖြစ်ကြောင်း သိသာလှပေသည်။

‘ခင်ဗျား ဘယ်သူလဲ၊ ဘာကြောင့် ကျုပ်ကို လုပ်ကြံရတာလဲ’

စန်းချိုယဲ့က လေးနက် ပြတ်သားသော လေသံဖြင့် မေးမြန်းလိုက်၏။

ထိုသူက မျက်နှာတွင် ပစါတစ်ခု စည်းထား၏။ မည်သူ
မည်ဝါမှန်း မသိရပေ။

ထိုသူက အေးစက်စက်လေဆံဖြင့်....

‘မင်းဆီက နဂါးခေးကိုလိုချင်လို့ပဲ’

စန်းချိုယဲ့မှာ ရယ်မောမိလိုက်ကာ....

‘ဘယ်လိုလဲ၊ ဒီကနေ့ ကျုပ်ဆီက နဂါးခေး လိုချင်တဲ့လူ
အတော်များနေပါလား၊ နဂါးခေးမှာ ဘယ်လိုများ လျှိုဝှက်
ချက်တွေ ရှိနေလို့လဲ’

ထိုသူမှာ ဆတ်ခနဲတစ်ချက်တုန်လှုပ်သွားကာ....

‘ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် မင်းကို ငါက သတ်ရတော့မှာပဲ၊ ငါ
ဘယ်သူဆိုတာ မင်းသေကာနီးမှ ပြောပြသွားမယ်’

ဝတ်စုံနက်ခေးသမားက ပြောကြားရင်း ခေးကို တစ်ချက်
ဝှေ့ယမ်းလိုက်၏။

‘ဟူး’

စန်းချိုယဲ့မှာ အထွက်သို့ထိုးတက်ရင်း နဂါးခေးကိုဆွဲထုတ်
လိုက်ရ၏။

‘ခွီး၊ ခွီး၊ ခွီး’

အောက်ဖက်မှ ထိုးတက်လာသော လက်နက်ပုန်းသံများကို
ကြားလိုက်ရသဖြင့် ခေးကို အောက်သို့နှိမ့်ကာ ဝှေ့ယမ်းခတ်
ထုတ်ပစ်လိုက်ရ၏။

ခေးနှင့် လက်နက်ပုန်းကလေးများထိခတ်ကာ တထန်းထန်း
မြည်ဟည်းရင်း လွင့်စဉ်ထွက်သွားရ၏။

‘ယား’

‘ဟိုင်း’

ခေးနှစ်လက်ဆိုင်မိကာ မီးများပွင့်ထွက်သွားရ၏။ ဝတ်စုံ
နက် ခေးသမားက အထက်သို့ထိုးတက်ကာ ကြယ်တံခွန် ခေး
ချက်နှင့် ဝှေ့ယမ်းတိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်၏။

စန်းချိုယဲ့က နဂါးခေးကို ကန်လန်ဖြတ် ကိုင်လိုက်ကာ
လိပ်ပြာနှစ်ကောင်တူပြိုင်ခေးချက်နှင့်တိုက်ခိုက်လိုက်သဖြင့် ဝတ်
စုံနက် ခေးသမား၏ခေးမှာ နောက်သို့ပြန်ကန်ထွက်သွားရခြင်း
ပင် ဖြစ်ပေတော့၏။

‘ထန်း ထန်း ထန်း’

နှစ်ဟောက်စုလုံး လေထဲတွင် ကျွမ်းပစ်ကာ တိုက်ခိုက်မိ
လိုက်ကြ၏။

ခေးချက်သေးချက်ကို ဆက်တိုက် တိုက်ခိုက်မိလိုက်ကြလေ
သည်။

မြေအောက်ထပ်ကြီးတစ်ခုလုံး ခေးသံများနှင့် ပွက်လော
ရိုက်သွားရ၏။

မျက်နှာဖုံးစွပ်ခေးသမား၏ ခေးပညာမှာ အတော်ကလေး
အစွမ်းထက်ကာ ကြောက်စရာကောင်းလှပေ၏။

ထို့ကြောင့် စန်းချိုယဲ့မှာ အထူးသတိထားကာ တိုက်ခိုက်
နေရ၏။

‘ယား’

‘ဝှစ်’

မျက်နှာပုံးစွပ်စားသမား၏ ဓားကိုလှန်လိုက်ပြီး စန်းချို
ယဲ့၏ ရင်ဝဆီသို့ ပျံလွှားအသိုက်ဆင်း ဓားချက်ဖြင့် လျှင်မြန်
စွာ တိုက်ခိုက်၏။

‘ဟူး’

စန်းချိုယဲ့က ရုတ်တရက်ဝပ်ချပေးလိုက်ကာ နဂါးမြေလှူ
ဓားချက်ဖြင့် ထိုသူ၏ခြေနှစ်ဖက်ကို ခုတ်ပိုင်းပစ်လိုက်၏။

‘ဟိုင်း’

ဓားသမားက ခြေနှစ်ဖက်ဆောင်ကာ အထက်သို့ထိုးတက်
သွားပြီး ပြန်အကျတောင် ဓားသုံးချက်ဆင့်၍ တိုက်ခိုက်ပစ်လိုက်
သည်။

‘ဝှစ် ဝှစ် ဝှစ်’

စန်းချိုယဲ့က ဓားချက်များကြားမှ ဖောက်ထွက်ရင်း ဓား
သမား၏ ရင်ဝကို တောင်ဖြိုလက်ဝါး ချိတ်ချက်ဖြင့် ချိတ်ထုတ်
ပစ်လိုက်၏။

‘ဝုန်း’

‘အား’

ဓားသမားသည်နောက်သို့လှင့်စဉ်ထွက်သွား၏။ ထို့နောက်
မြေအောက်ဥမင်လမ်းအတိုင်း ပြေးထွက်သွား၏။

စန်းချိုယဲ့က နောက်မှ ပြေးလိုက်သွားရာ ဓားသမားကို
အရိပ်အရောင်ပင် မတွေ့ရဘေဘူး။

ဓားသမားက လျှိုဝှက်တံခါးတစ်ချပ်မှ ထွက်ခွာသွားဟန်
တူပေသည်။

ဒိုးဆမ်းပန်းစာပေ

စန်းချိုယဲ့က နံရံများကို လိုက်လံ စမ်းသပ်ကြည့်လိုက်လေ
သည်။

နံရံတစ်နေရာတွင် လိုက်ပေါက်တစ်ခုကို တွေ့မြင်လိုက်ရ
သည်။

စန်းချိုယဲ့က အပေါက် အတွင်းသို့ လက် နှိုက်ကြည့်ရာ
အတွင်းတွင် သံကွင်းတစ်ကွင်း ရှိနေသည်ကို စမ်းတွေ့လိုက်ရ
သည်။

‘ဝေါ’

‘ဂျိမ်း’

စန်းချိုယဲ့က သံကွင်းကို အားနှင့် အထက်သို့ ဆွဲလိုက်ရာ
နံရံတစ်နေရာတွင် လျှိုဝှက်တံခါးတစ်ချပ် ပွင့်ဖာသွားသည်ကို
တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။

ချက်ချင်းပင် သူက ထိုတံခါးပေါက်အတွင်းသို့ ဝင်လိုက်
ရာ ကျယ်ဝန်းသော အခန်းကြီးတစ်ခန်းအတွင်းသို့ ရောက်ရှိ
သွားရ၏။

အခန်းကြီးတစ်ခန်းလုံး မီးတုတ် အလင်းရောင်များဖြင့်
ထိန်းလင်းလျက်ရှိနေသည်။

အခန်းကြီးအစစ်ဖက်တွင် စကြိုလမ်းသွယ်ဆလေး တစ်ခု
ရှိနေ၏။

စန်းချိုယဲ့က စကြိုလမ်းဆလေးအတိုင်း လျှောက်လာခဲ့
သည်။

စကြိုလမ်းအဆုံးတွင် ကျောက်တုံးကြီးတစ်တုံး ပိတ်ဆို့
နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရပြန်၏။

ဒိုးဆမ်းပန်းစာပေ

သူက ကျောက်တုံးကြီးကို အားနှင့်တူနီးလိုက်ရာ အပြင်
ဘက်မှ နေရောင်က အတိုင်းသို့ ထိုးဆင်းလာ၏။

ဤနေရာမှာ ထွက်ပေါက်ပင်ဖြစ်၏။ ဝတ်စုံနှစ်ခွေးသခွေး
သည် ဤနေရာမှနေ၍ အပြင်ဘက်သို့ ထွက်ပြေးသွားခြင်းပင်
ဖြစ်၏။

စန်းချုပ်ယဲက အပြင်သို့ထွက်ပြီးကြည့်လိုက်ရာ တောစပ်
တစ်နေရာသို့ ပြန်ရောက်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

ထိုနေ့က နတ်မီးတောင်သို့ ထွက်ခွာလာခဲ့လေတော့
သည်။

(၂၃)

နတ်မီးတောင်တွင် သိုင်းလောကသားများ စုံလင်စွာ
ထွက်ရှိနေကြလေပြီ။

ယခုနှစ်သိုင်းပြိုင်ပွဲတွင် လုံခြုံရေးအစီအစဉ်များကို တင်း
ကြပ်စွာ ချထား၏။

နတ်မီးတောင် တက်လမ်းတစ်လျှောက်နှင့် ပြိုင်ပွဲ ကျင်းပ
နေရာများတွင် နတ်မီးတောင်ဂိုဏ်းသားများက နေရာ
မလပ် စောင့်ကြည့်နေကြ၏။

သိုင်းဂိုဏ်းကြီး အသီးသီးမှ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးများကလည်း
တပည့်တပန်းများ စုံလင်စွာနှင့် ထွက်နေကြလေပြီ။

နတ်မီးတောင် သိုင်းပြိုင်ပွဲကြီးမှာ ယနေ့ စတင် ကျင်းပ
ခဲ့ပြန်ပြန်။

ပြိုင်ပွဲစင်မြင့်ကြီးမှာ အလွန်ကြီးကျယ်ခမ်းနားသလို ရောင်စုံအလံများ လွှင့်ထူထား၏။

ကျယ်ပြန့်လှသော မြေကွက်လပ်ကြီးတစ်ခုလုံး သိုင်းလောကသားများနှင့် ပြည့်နှက်သွား၏။

နတ်မီးတောင်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ယွန်မြောက်ရှန်က တမိတ်ဖိတ်တောက်လက်နေသော အနီရောင်ဝတ်ရုံလွှာကြီးကို ဝတ်ဆင်ထား၏။

ယွန်မြောက်ရှန်နှင့်အတူ သိုင်းဂိုဏ်းကြီးများမှ ဖိတ်ကြားထားသော ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးများ၊ သိုင်းလောကသားများ ရှိနေကြသည်။

ပြိုင်ပွဲမစတင်မီ ယွန်မြောက်ရှန်က ပြိုင်ပွဲစင်မြင့်ကြီးပေါ်သို့ တက်ရောက်လာကာ....

‘ယခုသိုင်းပြိုင်ပွဲဟာ စိန်ခေါ်သိုင်းပြိုင်ပွဲကြီးတစ်ရပ်ဖြစ်ပါတယ်။ မိနေရာမှာ ဘယ်သူမဆို စိန်ခေါ်တိုက်ခိုက်နိုင်တယ်။ တကယ်လို့ အသက်ရှုံးသွားခဲ့ရင် မိမိတို့တာဝန်သာ ဖြစ်ပါတက်။ အကြမ်းဆုံး အရမ်းဆုံးနဲ့ မိမိကြိုက်နှစ်သက်ရာ လက်နက်နဲ့ တိုက်ခိုက်ခွင့်ရှိပါတယ်’

‘ဟေး’
‘ဟေး’
‘ပြောင်း ပြောင်း ပြောင်း ပြောင်း’
‘ပြောင်း ပြောင်း ပြောင်း ပြောင်း’

ဆော်ဟစ်အားပေးသံများက ဆူညံပွက်လော့ချက်သွားရသည်။ ယခုပြိုင်ပွဲသည် ထူးခြားသော အသွင်သဏ္ဍာန်ရှိနေသည်။

ကြမ်းကြမ်း ရမ်ရမ်း၊ အသက်စွန့်ဖျတ်ပြိုင်ရမည့် ပွဲကြီးပွဲကောင်းဖြစ်၏။

တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ညှာတာနေစရာမရှိ။ ရှုံးနိုင်သူကို သတ်ခွင့်ရှိနေ၏။

ထို့ကြောင့် သိုင်းလောကသားများက ကျေနပ်အားရစွာ ဆော်ဟစ်လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်ပေတော့၏။

ပြိုင်ပွဲကျင်းပရာ နေရာနှင့် ပြိုင်ပွဲကျင်းပသည့် ဂိုဏ်းမှာ အနက်ရောင် သိုင်းဂိုဏ်းကြီးတစ်ဂိုဏ်းဖြစ်ကာ သူ့နယ်မြေအတွင်းတွင်ဖြစ်၏။

အနက်ရောင်သိုင်းဂိုဏ်းကြီးက ကြီးမားကျင်းပသည့် ဤသိုင်းပြိုင်ပွဲသည် အဘယ်မှာလျှင် တရားမျှတမှု ရှိပါမည်နည်း။

ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မှုကို အဓိကထားကာ ခွန်အားနှင့် ယှဉ်ပြိုင်မည့်ပွဲပင်ဖြစ်၏။

အကြမ်းဆုံး အရမ်းဆုံး ယှဉ်ပြိုင်ကြမည့် ပွဲများလည်း ဖြစ်ကြ၏။

ပထမဆုံး စင်ပေါ်သို့ တက်လာသူနှစ်ယောက်မှာ လူ့ဘီလူးကြီးနှစ်ယောက်ပမာ သန်မာ ထွားကျွမ်းသော နှစ်ယောက်ပင် ဖြစ်ကြ၏။

တစ်ယောက်က ခေါင်းကိုမပြောင်နေအောင် တိုးထားကာ
တစ်ယောက်က ကျစ်ဆံမြီး ရှည်ကြီးကို ကျော့စတင် ချထား
သည်။

နှစ်ယောက်စလုံး အပေါ်ပိုင်း ဗလွာကျင်းထားတာ ရင်
အုပ်ကြွက်သားကြီးများမှာ အပူအထုတ်ကြီးများ ဖြစ်ပေါ်
လျက် ရှိနေ၏။

လက်မောင်း၊ လက်ဖျန်ကြီးများမှာ သံမဏိချောင်းကြီး
များ၊ တပ်ဆင်ထားသလား၊ အောက်ခမ ရှလောက်အောင်
မာကျောတုတ်ခိုင်နေကြ၏။

အပုပ်အမောင်း မြင့်မားလှသလို မြင်လိုက်ရုံနှင့်ပင် ကြက်
သီးထစရာ ကောင်းလှပေတော့၏။

ခေါင်းတုံးပြောင် လူထွားကြီးက လက်တစ်ဖက်တွင် ကြီး
မားသော သံတူကြီးတစ်ချောင်း ကိုင်ဆောင်ထား၏။

ထိုသံတူကြီးနှင့်သာ အချိန်ခံလိုက်ရပါက အခြားတခြား
အသားတခြား ဖြစ်သွားရပေလိမ့်မည်။

ကျစ်ဆံမြီးရှည်ကြီးချထားသော လူ ဘီလူးကြီးကမူ ထက်
တစ်ဖက်တွင် သံကြိုးရှည်ကြီးတစ်ချောင်း ကိုင်ဆောင်ထား
သည်။

သံကြိုးရှည်ကြီးထိပ်ထွင် ဆူးချွန်ရှည်ကြီးများ ထိုးထိုး
ထောင်စောင် ထွက်နေသည့် သံမဏိလုံးကြီး တစ်လုံးက
ကြောက်လန့်ဖွယ်ရာ ရှိနေ၏။

ထိုသံမဏိလုံးကြီးသည် ပိဿာချိန်ပေါင်း မြောက်မြား
စွာ လှေးလှ ကာ သာမန်လူများ မစေ့ယမ်းနိုင်လောက်

မိုးသွမ်းပန်းစာပေ။

အောင် လေးလံသော လက်နက်ကြီးတစ်ခုပင် ဖြစ်ပေတော့
သည်။

ထိုဆူးချွန်သည် သံလုံးကြီးနှင့်သာ ထိထိမိမိကြီး အချိန်ခံ
လိုက်ပေါ့က နေရာမှာပင် ပွဲချင်းပြီး အသက်ပျောက်သွားစေ
ပေလိမ့်မည်။

နှစ်ယောက်စလုံးမှာ နတ်မီးတောင်ဂိုဏ်းမှ ယက္ခညီနောင်
ခေါ် လူသတ်သမားကြီးနှစ်ယောက်ပင် ဖြစ်ကြပေ၏။

အလွန် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သော ညီနောင်နှစ်ယောက်
ဖြစ်သည့် အိုင်စင်စူးနှင့် အိုင်စင်စူးတို့ပင် ဖြစ်ကြ၏။

သူတို့နှစ်ယောက်က စိန်ခေါ်ကြမည်ဖြစ်၏။ သူတို့နှစ်
ယောက်ကို မည်သူ့အဆို ယှဉ်ပြိုင်နိုင်ခွင့် ရှိပေသည်။

သိုင်းရာဇာကသာများမှာ စင်ပေါ် သို့ရောက်နေသည့် လူ
ဘီလူးကြီးနှစ်ယောက်ကိုကြည့်ကာ ကြက်သီးများ ထသွားကြ
ရသည်။

ဤအစကောင်ကြီးနှစ်ကောင်နှင့်သာ ယှဉ်ပြိုင်ရမည်ဆိုပါက
ကိုယ်သေတင်း ကိုယ်တူးသလိုဖြစ်သွားပေလိမ့်မည်။

သံတူကြီးကိုင်ဆောင်ထားသည့် ခေါင်းတုံးပြောင် လူထွား
ကြီးမှာ ယက္ခနှစ်ဖော်ထဲမှ အိုင်စင်စူးပင်ဖြစ်၏။

ကြီးဘယ်သံလုံးကြီး ကိုင်ဆောင်ထားသော ကျစ်ဆံမြီးနှင့်
လူထွားကြီးမှာ ယက္ခငယ် အိုင်စင်စူးပင်ဖြစ်၏။

ယက္ခနှစ်ဖော်တို့က စင်မြိုင်ထက်တွင် မားမားမတ်မတ်ကြီး
ရပ်လျက် ရှိနေကြ၏။

ခေါင်းတုံးပြောင်လူထွားကြီး အိုင်စင်ဝှားက ပရိသတ်များ
အား မျက်လုံးတစ်ချက်ဝေ ကြည့်လိုက်ပြီး စူးရှခက်ထန်သော
လေသံဖြင့်....

'ဟိတ် ကျုပ်နဲ့ယှဉ်ပြိုင်ဝံ့လို့သူ တယ်သူမဆို လာရောက်
ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ပို့ ကျုပ်က မိတ်ခေါ်ပါတယ် ဖဲ ဖဲ ဖဲ
သူကပြောရင်း လက်ထဲမှ လေးလံကြီးမားလှသော သံတူ
ကြွေကို လေးထံတွင် ဝှားခနဲတွေ့ ယမ်းပစ်လိုက်ပြီး ပခုံးပေါ်
ထုပ် ဟန်ပါပါနဲ့ထမ်းထားလိုက်၏။

သံတူကြီး လေထဲတွင်တွေ့ ယမ်းလိုက်သဖြင့် လေပြင်းတိုက်
ခတ်သွားသည့်အလား ဝေါခနဲမြည်ဟည်းသွားရ၏။

သံကြီးရှည်ကြီးတွင် သံမဏိလုံးကြီး တပ်ဆင်ထားသော
လူထွားကြီး အိုင်စင်လူးကလည်း ပရိသတ်များကို သူ၏ အသံ
အောအောကြီးဖြင့်....

'ဖဲ ဖဲ ဖဲ ကျုပ်ကိုယှဉ်ပြိုင်ဝံ့ရင်ထက်လာခဲ့ပါ။ ကျုပ်
ကလဲ အချိန်မရွေးပါပဲ'

ပရိသတ်မှာ ပထမတွင် ငြိမ်သက်နေ၏။ နောက်မှ တဖြည်း
ဖြည်း ဆူညံသောအသံများ ထွက်ပေါ်လာ၏။

ခေါင်းတုံးပြောင်လူထွားကြီး အိုင်စင်ဝှားက ခနဲပြက်ရယ်
ပြုလိုက်တာ....

'ဟား ဟား ဟား ကျုပ်ကို တယ်သူမှ မယှဉ်ဝံ့ ကြဘူး
လား။ ဒါနဲ့များ သိုင်းလောကသားတွေ လုပ်နေကြသေးတယ်'

ထိုအခါ ပို၍ဆူညံလာကြ၏။ မကြာမီ သိုင်းလောကသား
ထဲမှ သိုင်းသမားတစ်ယောက်က စင်ပေါ်သို့ လွှားတက်လာ
သည်။

ထိုသူက ဝိနိပိန်ပါးပါးဖြစ်ကာ အပြာရောင်ဝတ်စုံကို ခေါ်
ဆင်ထား၏။

လက်ထဲတွင် ယပ်တောင်တစ်ချောင်း ကိုင်ဆောင်ထား၏။
ထိုသူက ယပ်တောင်ကို တဖျပ်ဖျပ် ခတ်လိုက်ရင်း ခေါင်းတုံး
ပြောင် လူထွားကြီး အိုင်စင်ဝှားအား....

'ကျုပ်က သိုင်းလောကသား တစ်ယောက်ပါ။ ခင်ဗျားနဲ့
ယှဉ်ပြိုင်ခွင့်ပြုပါ'

ထိုစေပေသမားဟန်ပေါက်နေသူက ခေါင်းတုံးပြောင် လူ
ထွားကြီးကို အရိုအသေပြုရင်း ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့စွာ ပြော
ကြားလိုက်၏။

ခေါင်းတုံးပြောင်လူထွားကြီးက ထိုသူကိုကြည့်ကာ တမာမာ
ဟား ရယ်မောလိုက်ရင်း....

'ဟား ဟား ဟား မင်းကြည့်ရတာ စာပေသမားတစ်
ယောက်ထင်တယ်။ ဧနုရာကို စိတ်ကူးယဉ်ပြီး မျက်စိထည်လမ်း
မှားရောက်လာတာလား။ ဧနုရာဟာ စာပေထဲကလို စိတ်ကူး
ယဉ်လို့ရတဲ့ နေရာမဟုတ်ဘူး မင်းစိတ်ကူးတွေပြောင်းပြီး စင်
ပေါ်ကနေ ချောက်ချင်း ဆင်းသွားလိုက်ပါ'

စာပေသမားဟန်ရှိသူက ဟက်ခနဲ ရယ်မောလိုက်ပြီး....

'ဒီနေရာမှာ ဘယ်သူမဆို ယှဉ်ပြိုင်ခွင့်ရှိနေတယ် မဟုတ်
လား၊ ခင်ဗျားက စိန်ခေါ်လို့ ကျုပ်က ထက်လာတာ၊ ခင်
ဗျားက ကျုပ်ကို မယှဉ်ပြိုင်ချင်လို့လား'

'မယှဉ်ပြိုင်ချင်လို့မဟုတ်ဘူးကွ၊ မင်းနဲ့ငါက ဆင်နွဲ့ဆိတ်လို့
ဖြစ်နေတယ်'

'ဆင်နွဲ့ဆိတ်ဖြစ်စရာအကြောင်း မရှိပါဘူး၊ အဓိကက သိုင်း
ပညာပါပဲ၊ ခင်ဗျားနဲ့ ကျုပ်ကြားမှာ သိုင်းပညာရှိတယ်၊
ဒါကြောင့် ကျုပ်ကလဲ ခင်ဗျားကို စိန်ခေါ်တယ်၊ ခင်ဗျား
ကျုပ်ကို မယှဉ်ဝံ့ ရင်ပြောပါ'

'ဟင်'

ခေါင်းတုံးပြောင် လူထွားကြီးသည် စာပေသမားစကား
ကြောင့် ထောင်းခနဲ ဒေါသထွက်သွားရပြီး မျက်သုံးအစုံ စူးရှ
တောက်လက်သွားရကား...

'ကောင်းပြီ မင်းက ဒီလောက်တောင် သေချင်နေမှတော့
မင်းဆန္ဒကို ငါပြည့်စွမ်းပေးရတော့မှာပေါ့၊ မင်းမသေခင် မင်း
ဘယ်ကလဲ၊ မင်းဘယ်သူလဲဆိုတာ ငါ့ကို ပြောသွားနဲ့စမ်းပါ
ဦး...'

သခင်မကြီးဖေးဖုန်း၏ သမီးချောကလေး ဖေးလွမ်းမှာ ထို
စာပေသမားကိုကြည့်ကာ စိတ်ထဲမှာ ကြိတ်၍ သဘောကျနေ
လေ၏။

ဖေးလွမ်းက စာပေသမားကို သဘောကျနေကြောင်း ရှိမိ
လိုက်သဖြင့် ယွန်မြောက်ရွန်၏သား ယွန်တီမှာ စာပေသမားကို
အကောင်ကလေး မျက်မှန်းကျိုးသွားရ၏။

ခေါင်းတုံးပြောင်လူထွားကြီး အိုင်စင်ဝူးကပြောရင်း သံတူ
ကြီးကို လက်တစ်ဘက်တွင် အသာအယာ ကိုင်ဆောင်ထားလိုက်
၏...။

စားပေသမားဟန်ရှိသူက ယပ်တောင်ကို တဖျပ်ဖျပ်ခတ်
လိုက်ပြီ...

'ကျုပ်နာမည်က ခပ်ဝေယန်လို့ ခေါ်ပါတယ်၊ စာပေ
သမား သိုင်းပညာရှင်တစ်ယောက်ပဲ၊ ခင်ဗျားနဲ့ကျုပ် ယှဉ်ပြိုင်
ကြရအောင်လား'

စင်အောက်မှ ပရိသတ်များမှာ စာပေသမားကိုကြည့်ကာ
ဝေဖန်ပြောကြားလျက် ရှိနေကြ၏။

'ဟာ ဒီကောင် ငယ်ငယ်နဲ့ သေတော့မှာပဲ၊ အိုင်စင်ဝူး
အကြောင်း မသိသေးဘူးဟင်တယ်'

'စာပေသမားတော့ အေးအေးအေးအေးမနေဘူး၊ ဒီနေ
ရာမှာလာပြီး ကိုယ့်ဆဲသွင်း ကိုယ်တူးနေတယ်'

'ကောင်လေးတော့ သနားပါတယ်'

ပရိသတ်ချားက စာပေသမားဝမ်ဝေယန်ဆိုသူကိုကြည့်ကာ
အမျိုးမျိုး ဝေဖန်ပြောကြားလျက်ရှိနေကြ၏။

နတ်မီးတောင်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ယွန်မြောက်ရွန်နှင့် ကြယ်နီ
ဂိုဏ်းချုပ် သခင်မကြီး ဖေးဖုန်းတို့မှာလည်း စာပေသမား ဝမ်
ဝေယန်ဆိုသူကို ကြည့်ကာ တအံ့တကြွဖြစ်နေကြရ၏။

ဖေးဖုန်း၏ သမီးချောကလေး ဖေးလွမ်းမှာ စာပေသမား
ဝမ်ဝေယန်ဆိုသူကို ရွန်းလက်တောက်ပသော မျက်ဝန်းက
လေးအစုံဖြင့် စူးစိုက်ကြည့်နေမိ၏။

အချို့သောပရိသတ်များကမူ စာပေသမား ဝမ်းဝေယန်ကို ချီးကျူးပြောကြားလျက် ရှိနေကြ၏။

‘တေဇကံ တတယ်သတ္တိကောင်းတဲ့ ကောင်လေးပဲ၊ သူ့များမလုပ်ရဲတဲ့အလုပ်ကို လုပ်တယ်’

‘သူသာမကယ်ရင် ငါတို့သိုင်းလောကသားတွေ နာမည်ပျက်တော့မှာပဲ’

‘အောင်မာ-သူမတက်ရင် ငါတက်မလို့ ပါကူး သူဦးသွားလို့ ပါ’

စင်ပေါ်ကွင် ယခုအခါ ပြိုင်ဘက်တစ်ယောက် ရောက်ရှိနေပြန်ရာ ကျန်လူထွားကြီး တစ်ယောက်ဖြစ်သော ကျစ်ဆံမြီးနှင့် လူထွားကြီး အိုင်စင်ဝူးက စင်ပေါ်မှ ဆင်းပေးလိုက်၏။

- ‘ဟေး’
- ‘ဟေး’
- ‘ဖြောင်း ဖြောင်း ဖြောင်း’
- ‘ဖြောင်း ဖြောင်း ဖြောင်း’
- ‘စာပေသမားက’
- ‘ဝမ်းဝေယန်က’
- ‘ယက္ခညီနောင်က’
- ‘အိုင်စင်ဝူးက’

ပရိသတ်များက ထစ်ခဲနက် အော်ဟစ်အားပေးလိုက်ကြ၏။ ယက္ခညီနောင်၏အဖွဲ့သားများက ယက္ခညီနောင်ကို အားပေးအော်ဟစ်နေကြသလို သိုင်းလောကသားများကလည်း စာပေ

အမား ဝမ်းဝေယန်ကို အော်ဟစ်အားပေးလျက် ရှိနေကြလေသည်။

စာပေသမား ဝမ်းဝေယန်နှင့် လူ့ဘီလူးကြီးအိုင်စင်ဝူးတို့က မျက်နှာချင်းဆိုင် ရပ်လိုက်ကြ၏။

အိုင်စင်ဝူးက ဝမ်းဝေယန်ကို အထင်အမြင် သေးစွာနှင့် ကြည့်ရင်း....

‘ဟိတ် စာပေသမား၊ မင်းက ငါ့ကို ဘာလက်နက်နဲ့ တိုက်ခိုက်မှာလဲ၊ ဘယ်မှာလဲ မင်းလက်နက်’

စာပေသမား ဝမ်းဝေယန်က ယပ်တောင်ကို ဖြန့်ပြလိုက်ရင်း....

‘ဒီယပ်တောင်ဟာ ကျုပ်ရဲ့လက်နက်ပဲ၊ ဒီယပ်တောင်ဟာ ရိုးရိုးယပ်တောင် မဟုတ်ဘူး၊ သံမဏိ ယပ်တောင်ပဲ၊ ကျုပ်ရဲ့ သံမဏိယပ်တောင်နဲ့ထိလိုက်ရင် ခင်ဗျားထက် ထွားကျိုင်းတဲ့လူတွေတောင် ဗုန်းခနဲလဲကျသွားရမိမယ်’

ခေါင်းတုံးပြောင် လူထွားကြီး အိုင်စင်ဝူးက ပြူးကျယ်ခိုင်းစက်သော မျက်လုံးအစုံဖြင့် ဝမ်းဝေယန်၏ သံမဏိ ယပ်တောင်ကို စစ်ချက်စူးစိုက်ကြည့်လိုက်တာ....

‘ဟား ဟား ဟား မင်းယပ်တောင်က ငါ့လက်နက်လောက် အစွမ်းမထက်ပါဘူး၊ ငါ့လက်နက်နဲ့ မင်းတစ်ချက်သာ အခုခံလိုက်ရရင် စိမိညက် ကြေမှုသွားရမှာပဲ၊ ဟား....ဟား....ဟား...’

‘ဝှို’

စကားဆုံးသည်နှင့် ခေါင်းတုံးပြောင်လှထွားကြီး ဆိုင်စင်
ဝူးက သူ၏ ကြီးမားလေးလံလှသော သံတူကြီးကို လေထဲတွင်
တဝှီးဝှီး ဧ ဆက်မပြတ် ဝေ့ ယမ်းပြလိုက်၏။

ဝီသာချိန်ပေါင်း မြောက်မြားစွာ လေးလံသော သံတူကြီး
မျိုးကို တုတ်ချောင်းကလေးတစ်ချောင်းသဖွတ် သဘောသား
ကာ လွယ်ကူပေါ့ပါးစွာ ဝေ့ ယမ်းနိုင်စွမ်းရှိသည်မှာ လွယ်
ကူသောအလုပ် မဟုတ်ပါချေ။

အတင်းအားအလွန်မြင့်မားပြီး ခွန်အားဗလနှင့် ပြည့်စုံမှု
သာလျှင် ဤလို ကြောက်စရာကောင်းသော လက်နှစ်မျိုးကို
ကိုင်ဆောင်နိုင်စွမ်း ရှိကြပေ၏။

ဤလက်နှစ်မျိုးကို ကျွမ်းကျင် ပိုင်နိုင်စွာ မကိုင်ဆောင်
မတိုက်ခိုက်တတ်ပါက ကိုယ့်အတတ်နှင့်ကိုယ်စူးကာ ကိုယ့် ပြန်
ရိုက်ခါပြီး အသက်ပျောက်သွားရပေလိမ့်မည်။

နှစ်ယောက်လုံး တိုက်ခိုက်ရန် အသင့်ဖြစ်နေသည်နှင့် နတ်
မီးတောင် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ယွန်မြောက်ရှန်က မတ်တပ်ရပ်လိုက်
ကာ...

ကင်း မင်းတို့နှစ်ယောက်ဟာ ဒီနှစ် နတ်မီးတောင် သိုင်း
ပြိုင်ပွဲကြီးမှာ ပထမဆုံး ယှဉ်ပြိုင်ရမယ့် ပွဲစဉ်ဖြစ်တယ်။ ယကွန်စ်
ဖော်မတော့ ငါတို့ နတ်မီးတောင်က သိုင်းပညာရှင်တွေဖြစ်ကြ
တယ်။ စာပေသမား ဝမ်ဝေယန်ကတော့ သီးသန့်ယှဉ်ပြိုင်သူ
ဖြစ်တယ်။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီပြိုင်ပွဲဟာ စိန်ခေါ်ပွဲတွေဖြစ်တဲ့
အတွက် စိန်ခေါ်လို့ တက်လာသူကို ကိုယ်ဘက်က လက်ခံ
ယှဉ်ပြိုင်ရမှာဖြစ်တယ်။ ခန္ဓာကိုယ်ချင်း ကွာခြားလို့ သိုင်းပညာ

ချင်း ကွာခြားလို့ဆိုပြီး ပြင်းပယ်လို့မရဘူး။ တိုက်ခိုက်ချင်သူ
အားလုံးကို လက်ခံကြရမယ်။ ကိုင်း အိုင်စင်ဝူးနဲ့ ဝမ်ဝေယန်
မင်းတို့နှစ်ယောက် စပြီး တိုက်ခိုက်ကြပေတော့။

‘ခေါင်’

‘ခေါင်’

နတ်မီးတောင်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ယွန်မြောက်ရှန်က စကားဆုံး
သည်နှင့် လက်ထစ်ဖတ်ကို ဝေ့ ယမ်းပြလိုက်ရာ နတ်မီးတောင်
ဂိုဏ်းသားများက ပြိုင်ပွဲစတင်ရန် ကျောက်ခေါင်းလောင်း
များကို ထိုးနှက် အချက်ပေးလိုက်၏။

ယား

‘ဝိုး...’

ပြိုင်ပွဲစတင်ရန် အချက်ပေးလိုက်သည်နှင့် လူ့ဘီလူးကြီး
ဆိုင်စင်ဝူးက သံတူကြီးကို ဝေ့ ယမ်းကာ စာပေသမား ဝမ်ဝေ
ယန်အား ဦးခေါင်းပေါ်မှ မိုး၍ ပြင်းထန်စွာ ထုချလိုက်လေ
သည်။

‘ခွန်း’

‘ခွန်း’

စာပေသမား ဝမ်ဝေယန်က လျှင်မြန်စွာ ရှောင်တိမ်းပေး
လိုက်ရာ သံတူကြီးက ဝမ်ဝေယန်ကို မရိုက်မိဘဲ ကြမ်းပြင်ကို
သာ ရိုက်ခတ်မိလိုက်၏။

ဝန်းခနဲ ခွန်းခနဲ ကျယ်သော အသံကြီးများနှင့်အတူ ပြိုင်
ပွဲစင်ကြီးတစ်ခုလုံးမှာ လျှင်လျှင်ခါလိုက်သည့်အလား သိပ်
သိပ်တုန်ခါသွားရ၏။

'ယား'

'စို'

ခေါင်းတူးပြောင် လူထွားကြီး အိုင်စင်ဝူးက ကျယ်လောင်
မာန်သွင်းသံပြိုကား စာပေသမား ဝမ်းဝေယန်၏ ခါးဆစ်ရိုးသံ
ထို့ သံတူကြီးနှင့် ပြတ်ကာ ရိုက်ပစ်လိုက်သည်။

'ဟိုင်း'

စာပေသမား ဝမ်းဝေယန်က သံတူကြီး ဝင်ရောက်လာသည်
အထက်သို့ ခုန်လွှာကာ ရွှေငင်တံခါးပေးလိုက်၏။

သံတူကြီးက ဝမ်းဝေယန်၏ ကိုယ်အောက်မှ ဝေ ဝါခနဲ အချိန်
ပြင်းစွာ ပြေးထွက်သွား၏။

'ဝေ'

'ဟူး'

သံတူကြီး၏ အချိန်အဟုန်မှ ခြောက်မက်ဖွယ်ထုကောင်း
လှပေ၏။

'ဖြန်း'

စာပေသမား ဝမ်းဝေယန်က လက်ထဲမှ သံမဏိယပ်တောင်
ကို ပြန်းခနဲ ဖွင့်ထုတ်လိုက်သည်။

ပြီးနောက် သံမဏိယပ်တောင်ကို တစ်ပတ်လှည့်ကာ ဝှိုးခနဲ
ဝေ ယမ်းတိုက်ခိုက်ပစ်လိုက်၏။

တဝင်းဝင်း တလက်လက်နှင့် ပြေးဝင်လာသော သံမဏိ
ယပ်တောင်ကို မြင်လိုက်ရသည်နှင့် ခေါင်းတူးပြောင်လူထွား
ကြီး အိုင်စင်ဝူးက သူ၏ သံတူကြီးနှင့် ဝေ ယမ်း ခတ်ထုတ်ပစ်
လိုက်၏။

'စို'

'ချမ်း'

'ထန်း'

သံမဏိယပ်တောင်နှင့် သံတူကြီးတို့ ပြင်းထန်စွာ ထိခတ်
ကာ မီးပျားပွင့်ထွက်သွားရ၏။

'စို'

သံမဏိယပ်တောင်မှာ ထမိတ်ဖိယ် တောက်ပနေကာ
အသွားများမှာ မြို့စာ ခေးသွားပမာ ထက်မြက်လျက် ရှိနေ
သည်။

သံမဏိယပ်တောင်က ခေးစက်ခိုင်းကြီးများဝမာ လည်
ပတ်ကာ တိုက်ခိုက်လျက် ရှိနေ၏။

သံမဏိယပ်တောင်နှင့်သာ တစ်ချက် အထိခံလိုက်ရပါက
ထိလိုက်သည့်နေရာမှ တိခနဲ ပြတ်ထွက်သွားရမည်မှာ ဆေးချာ
လှပေတော့၏။

ထို့ကြောင့် ခေါင်းတူးပြောင် လူထွားကြီး အိုင်စင်ဝူး
မှာ တစ်စက်မှ ကြမ်းတမ်းခက်ထန်စွာ တိုက်ခိုက်နေသလို တစ်
မှည်း စာပေသမား ဝမ်းဝေယန်၏ သံမဏိယပ်တောင်ကို
အထူးသတိထားကာ တိုက်ခိုက်နေရ၏။

နှစ်ယောက်လုံး၏ တိုက်ခိုက်မှုမှာ အလွန်ကြည်စောင်းလှ
ပေရာ ပရိသတ်များနှင့် သိုင်းရာဇာက သမီးများမှ အော်ဟစ်
အားပေးသံများ၊ အက်ခုပ်သံများမှာ မစဲအောင် ရှိနေကြရလေ
တော့၏။

'ဟေ့ စာပေသမားကွ'

အတ္တဘောကြီးကို အလဲချက်
ဆန်ကုန်မြေလေးကြီးကို ရှင်းပစ်လိုက်
အိုင်စင်ဝူး ထုလိုက်ပါ တော့လား
ခေါင်းကို ပြားသွားအောင် ထုလိုက်ဟေ့
ဖေးဖန်၏ သမီးချောလေး ဖေးလွမ်းမှာ စာပေသမား ဝမ်းဝေ
ယန်ကို အော်စစ်အားပေးလျက် ရှိနေ၏။
သူမ၏ လက်ဝါးကလေးနှစ်ဖက်မှာ ထက်စုပ် တီးရလွန်း
ထဖြင့် နိရဲနေလေပြီ။
အခင်မကြီး ဖေးဖန်က သမီးဖြစ်သူဖက်သို့ လှည့်ကာ မျက်
စောင်းတစ်ချက် ဝေ လိုက်တော့မှ ဖေးလွမ်းမှာ ခေါင်းကလေး
ပုကာ လျှာကလေးတစ်လျှစ် ဖြစ်သွားရ၏။
စာပေသမား ဝမ်းဝေယန်သည် ရုပ် ရည် ဆန် ပြန် ပြီး
ယောက်ျားပီသသူ တစ်ယောက် ဖြစ်၏။
မည်သူကမျှ သူ့ကို ဤမျှလောက် သိုင်းပညာအဆင့် မြင့်
မားမည့်ဟု မထင်မှတ်ခဲ့ပါကြပါချေ။
ယခုမှ စာပေသမား ဝမ်းဝေယန်က အင်မတန် ခွန်အားပေး
ကြီးမားကာ ကြောက်စရာကောင်းလှသော ဘီလူးကြီးအိုင်စင်
ဝူးကို သတစ်ပြန်ကျားတစ်ပြန် တိုက်ခိုက်နေနိုင်သဖြင့် အား
လုံးမှာ တစုံတရာ ဖြစ်သွားကြရ၏။
ပဏတောင် အားလုံးက တိုတောင်းလှသော အချိန်ကလေး
အတွင်း အိုင်စင်ဝူးက ဝမ်းဝေယန်ကို သိုင်းကွက်လေးငါးကွက်
အတွင်း လက်သွားအောင် တိုက်ခိုက်နိုင်မည်ဟု မှတ်ထင်ယူဆ
ခဲ့ကြ၏။

ယခုမှ သိုင်းကွက် ငါးဆယ်ကျော်လာသည့်တိုင် ခေါင်းတုံး
ပြောင်လူသွားကြီး အိုင်စင်ဝူးက စာပေသမား ဝမ်းဝေယန်ကို
လဲကျသွားအောင် တိုက်ခိုက်ပို့ မဆိုထားနှင့်။ ဝမ်းဝေယန်၏
အတိုစကလေးကိုပင် ထိအောင် တိုက်ခိုက်နိုင်စွမ်း မရှိပါချေ။
စန်းချိုယဲ့မှာလည်း လူအုပ်ကြားတွင် ထောနေကာ စစ်
ပေါ်မှ တိုက်ခိုက်နေသူနှစ်ယောက်ကို စူးစိုက်ကြည့်နေမိ၏။
သူက စင်ပေါ်သို့ တက်တော့မည့်ဆဲဆဲ စာပေသမား
ဝမ်းဝေယန်က သူ့ အလျင်ဦးစွာစင်ပေါ်သို့ လွှားတက်သွားခြင်း
ဖန်ဖြစ်၏။
ခေါင်းတုံးပြောင် လူသွားကြီး အိုင်စင်ဝူးက ဗလုအားလုံး၊
သိုင်းပညာအားလုံးဖြင့် သိုင်းလောကသားများကို စော်ကား
အမက်ကား ပြောဆိုကာ မိန်ခေါ်ခဲ့၏။
ဤသည့်ကို မကျေနပ်သူက အထူးများပြားနေ၏။ စင်ပေါ်
သို့ သူတက်မည်၊ ငါတက်မည် တက်ကဲ ပြုလုပ်နေစဉ်မှာပင်
အတိုစကလေး စာပေသမား ဝမ်းဝေယန်က တက်ထောက်သွားခြင်းပင်
ဖြစ်၏။
စန်းချိုယဲ့မှာ စာပေသမား ဝမ်းဝေယန်ကို ကြည့်ကာ ဖိတ်
ဖိတ် ကျိတ်၍ ချီးကျူးနေမိ၏။
သူကိုယ်တိုင်ကလည်း အခြားသူများနည်းတူ ဝမ်းဝေယန်ကို
အော်ဟစ် အားပေးနေမိ၏။
ဝမ်းဝေယန်က ချထားကဲ့
အတ္တဘောကြီးကို ကောင်းကောင်းကြီးဆုံးမပေးလိုက်ကဲ့
စိုးအမ်းပန်းစာပေ

စန်းချယ်က အသံကျယ်ကျယ်ဖြင့် အော်ဟစ်အားပေးနေမိ၏။

အနက်ရောင်သိုင်းသမားအများစုက လူ့ဘီလူးကြီးအိုင်စင်ဝူကို အော်ဟစ် အားပေးနေကြသလို အဖြူရောင်သိုင်းသမားအများစုက စာပေသမား ဝမ်ဝေယန်ကို အော်ဟစ် အားပေးလျက် ရှိနေကြ၏။

- 'ယား'
- 'ဟိုင်း'
- 'ထန်း ထန်း ထန်း'
- 'ချမ်း ချမ်း ချမ်း'

သံတူကြီးနှင့် သံမဏိ ဖပ်တောင်တို့က ပြင်းထန်စွာ ထိခတ်လိုက်မိကြ၏။

ဤတွင် မြင်လိုက်ကြရသူအားလုံး ဟာခနဲဟင်ခနဲ ဖြစ်သွားကြရ၏။

အကြောင်းမှာ စာပေသမား ဝမ်ဝေယန်၏ သံမဏိ ဖပ်တောင်လက်ချက်ကြောင့် ခေါင်းတုံးပြောင်လူထွားကြီးအိုင်စင်ဝူ၏ ကြီးမားစေးဆီသော သံတူကြီးမှာ နေဒက်သို့ ပြန်ကန်ထွက်သွားရခြင်းပင်အည်း။

- 'ဟေ့'
- 'ဟင်'
- 'ဟယ်'

သံတူကြီး နောက်သို့ ကန်ထွက်သွားသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ကြရလျှင် အားလုံးမှာ တအံ့တဩဖြစ်သွားကြရ၏။

မိန်းမချောလေးပေးလွှမ်းမှာ ဝမ်းသာအားရဖြင့် လက်ခုပ်ကလေးပင် ယောင်ယမ်းကာ တီးလိုက်မိတော့သည်။

စာပေသမား ဝမ်ဝေယန်၏အတွင်းအစားမှာ အလွန်ကြီးမားနေကြောင်းကို အားလုံးက ရိပ်စားမိလိုက်ကြရ၏။ နတ်မီးတောင်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ယွန်မြောက်ရှန်မှာ မျက်လုံးအစုံပြုကျယ်ဝိုင်းစက်သွားရလေတော့သည်။

'ဟင်....'

ခေါင်းတုံးပြောင်လူထွားကြီး အိုင်စင်ဝူမှာ စာပေသမား ဝမ်ဝေယန်၏ ကြီးမားပြင်းထန် နက်ရှိုင်းလှသော အတွင်းအားကို မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင်လိုက်ရလျှင် အကြီးအကျယ် တုန်လှုပ်ချောက်ချားသွားရ၏။

သူသည် တာလွတ်တွင် အရမ်းပြေးခဲ့ပြီး လမ်းတစ်ဝက်တွင် အမောဆို့နေသော အပြေးသမား တစ်ယောက်ပမာ ဖြစ်ပေါ်နေရ၏။

သူသည် စုစချင်း ခွန်အားကိုစိုက်ကာ ကြမ်းကြမ်းရမ်းရမ်း တိုက်ခိုက်ခဲ့ပြီး နောက်ပိုင်းတွင် ခြေကုန်လက်ပန်း ကျလာခဲ့ရ၏။

စာပေသမား ဝမ်ဝေယန်ကမူ စုစချင်း တာထွက်တွင် နောက်မှပြေးထွက်ခဲ့ပြီး တာဝင်တွင် ကျော်တက်သွားသူ တစ်ယောက်လို ဖြစ်နေ၏။

သိုင်းကွက်ငါးဆယ်အတွင်း ဝမ်ဝေယန်သည် အိုင်စင်ဝူနှင့် သတစ်ပြန် ကျားတစ်ပြန် ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။

သိုင်းကွက် ငါးဆယ်ကျော်လာသည်နှင့် ဝမ်းဝေယန်သည် အရွိန်ရလာကာ ပြင်းထန်ကြမ်းတမ်းစွာ စတင်တိုက်ခိုက်လာသည်။

သူ၏ သံမဏိယပ်ဘောင်သည် လေထဲတွင် ယပ်တောင်များ ပြည့်နှက်နေသလို ထင်ရကာ လေမုန်တိုင်းကြီး ကျလာဆက်သို့ ဖြစ်ပေါ်လာရသည်။

ခေါင်းတုံးပြောင်လူထွားကြီး အိုင်စင်ဝူသည် အလူးအလဲရွှောင်တိမ်း ကာကွယ်နေရသည်။

‘ဝှစ် ဝှစ် ဝှစ်’

သံမဏိယပ်တောင်လက်ချက်ကြောင့် အိုင်စင်ဝူ၏ ပခုံးတွင် သွေးများစွာ ပန်းထွက်လာရသည်။

အိုင်စင်ဝူက အံကြိတ်ကာ တန်ပြန်တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။ စာပြည်းပြည်းနှင့် လူ့ဘိလူးကြီး အိုင်စင်ဝူမှာ လေပြင်းတိုက်ခံရသော ထစ်ဖွင့်ကြီးသဖွယ် ဟိုယိမ်းသည်ယိုင် ဖြစ်လာရ၏။

‘ဝှို ဝှို ဝှို ဝှို’

သံတူကြီးနှင့် အဆက်မပြတ် ဝေ့ယမ်းတိုက်ခိုက်နေသော်လည်း စာပေသမားဝမ်းဝေယန်ကို လူ့မဆိုထားနှင့် အကျိတ်လေးပင်ထိအောင် တိုက်ခိုက်နိုင်စွမ်း မရှိပါချေ။

‘ရွမ်း’

‘အား’

ရုတ်တရက် စာပေသမား ဝမ်းဝေယန်က သံမဏိယပ်တောင်ကို ဖွင့်ထုတ်ရင်း အိုင်စင်ဝူကို ဝေ့ယမ်းတိုက်ခိုက်လာသည်။

လိုက်ရာ အိုင်စင်ဝူ၏ရင်ပတ်တွင် နီရဲသော အစင်းကြောင်းကြီး တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာပြီး သွေးများက ပြင်မကောင်းအောင် စီးကျလာရ၏။

‘ဟင်’

အိုင်စင်ဝူသည် ထောင်းခနဲ ဒေါသထွက်သွားကာ သံတူကြီးကိုမြှောက်ရင်း ဝမ်းဝေယန်ကို အားပါးတရ ရာချလိုက်တော့သည်။

‘ယား’

‘ဝုန်း’

ဝမ်းဝေယန်က သံတူကြီး အပေါ်မှ ကျဆင်းလာသည်နှင့် တစ်ဖက်သို့ ခုန်ထွက်ကာ ခြေကွက်ဖြင့် အိုင်စင်ဝူ၏ နံစောင်းကို အန်ထုတ်ပစ်လိုက်သည်။

‘စုန်း’

‘အား’

သည်တစ်ကြိမ်တွင်မူ ခေါင်းတုံးပြောင်လူထွားကြီး အိုင်စင်ဝူတစ်ယောက် ကြုံကြုံ မခံနိုင်တော့ပေ။

သူသည် ငှက်ပျောပင်ကို ခားနှင့် ခုတ်ဖြတ်လိုက်သည့် အလား စင်ပေါ်သို့ ဘုန်းခနဲ ထိုးလဲကျသွားရတော့၏။

‘ဟေး’

‘ဟေး ဟေး’

‘ဖြောင်း ဖြောင်း ဖြောင်း ဖြောင်း’

‘ဖြောင်း ဖြောင်း ဖြောင်း ဖြောင်း’

‘စာပေသမားကွ၊ ဝမ်းဝေယန်ကွ’

‘အတ္တဘောကောင်ကြီး ကျသွားပြီဟေ့’
ခေါင်းတုံးပြောင်လူထွားကြီး အိုင်စင်ဝူး ဘုန်းခနဲ ပြိုကျ
သွားသည်နှင့် အားလုံးက ဝမ်းသာအားရ အော်လိုက်ကြ၏။

မိန်းမချောလေး ဖေးလွမ်းမှာ ဝမ်းသာလွန်းသဖြင့် အော်
ဟစ်အားပေးကာ လက်ခုပ်ကို တဖြောင်းဖြောင်း တီးလိုက်မိ
သည်။

နတ်မီးတောင်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ယွန်မြောက်ရွန်မှာ စင်ပေါ်
သို့ လဲပြိုကျသွားသည့် သူ၏တပည့်ကျော်ကြီး အိုင်စင်ဝူးကို
ကြည့်ကာ မျက်စိမျက်နှာပျက်ကာ မျက်နှာကြီး မည်းမှောင်
သွားရသည်။

ယွန်မြောက်ရွန်၏သား ယွန်ထီမှာလည်း မျက်နှာ ကွက်
ခနဲ ပျက်သွားရ၏။

ယွန်ထီက စာပေသမားဝမ်ဝေယန်ကို တစ်ခဲနက် အော်
ဟစ်အားပေးနေသည့် မိန်းမချောလေး ဖေးလွမ်းကိုကြည့်ကာ
စိတ်ထဲမှ အတော်ကလေး မကျေမနပ် ဖြစ်သွားရသည်။

ထို့ကြောင့် ယွန်ထီက စိတ်ထဲမှ ထောင်းခနဲ ဖြစ်သွား
စာ ပြိုင်ပွဲစင်မြင့်ထက်သို့ ပြားပစ်သလို ထိုးတက်သွားမိလေ
တော့သည်။

‘ဟား’
‘ဝှစ်’
မျက်စိတစ်မှိတ် လျှပ်တစ်ပြက်အတွင်းမှာပင် ယွန်ထီသည်
ပြိုင်ပွဲစင်မြင့်ထက်သို့ ကျရောက်သွားရ၏။

သူက အောက်ရှိ သိုင်းသမားများကို အမိန့်ပေးလိုက်ရာ
တွင် စင်ပေါ်မှ ပြားပြားကြီး လဲကျ မေ့မျောနေသော
ခေါင်းတုံးပြောင် လူထွားကြီးအိုင်စင်ဝူးကို လာရောက်ထမ်း
ခေါ်သွားကြ၏။

ယွန်ထီက စာပေသမားဝမ်ဝေယန်အား...
‘မိတ်ဆွေ ကျုပ်ဟာ ဟောဒီ နတ်မီးတောင်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး
ယွန်မြောက်ရွန်ရဲ့သား ယွန်ထီ ဖြစ်ပါတယ်။ မိတ်ဆွေနဲ့ကျုပ်
ယှဉ်ပြိုင်ပါရစေ၊ ကျုပ် မိတ်ဆွေကို စိန်ခေါ်ပါတယ်’

‘ဟေး’
‘ဟေး’
‘သခင်လေးကွ’
‘ယွန်ထီကွ’

ယွန်ထီ၏ စကားကြောင့် အောက်မှနတ်မီးတောင် ဂိုဏ်း
သားများက တစ်ခဲနက် အော်ဟစ်လိုက်ကြသည်။
စာပေသမားဝမ်ဝေယန်က ယွန်ထီကို ပြန်လည်၍ ဦးညွှတ်
လိုက်ကာ....

‘ကျုပ်က စိန်ခေါ်ရင် တိမ်ပေါ်အထိ လိုက်မယ်လူစား
မျိုးပါ။ မိတ်ဆွေစိန်ခေါ်တာကို ကျုပ်လက်ခံပါတယ်။ ဒါနဲ့
မိတ်ဆွေက ဘယ်လိုယှဉ်ပြိုင်ချင်ပါသလဲ’
ယွန်ထီက အေးစက်ခက်ထန်သော လေသံဖြင့်...
‘ကျုပ်က ဓားသမားတစ်ယောက်ပါ။ ဓားနဲ့ပဲ ယှဉ်ပြိုင်
မယ်’

ယွန်ထီ၏ ကားဆုံးသည်နှင့် အင်္ကျီလက်စကြီးတစ်ဖက်ကို ဝေ ယမ်းပစ်လိုက်ရာ သူ့ လက်ထဲသို့ အင်္ကျီလက်စကြားမှ ဓားတစ်လက်စ မြွေတစ်ကောင်ပမာ လျော့ခနဲ ထွက်ကျ နောက်ရှိလာသည်။

ယွန်ထီ၏ဓားမှာ ပုံသဏ္ဍာန်အားဖြင့် ဆန်းပြားသောဓားတစ်လက်ပင်ဖြစ်၏

ဓားသည် မြွေတစ်ကောင်ပမာ တွန့်လိန်နေကာ အဆစ်ဆစ်များ ပါရှိနေ၏။

ထူးခြားသောဓားတစ်လက်ဖြစ်ကာ အဆိပ်သုတ်လိမ်ထားဖြင့် ပြာလဲလဲ တောက်ပလျက်ရှိနေ၏။

‘စွမ်း စွမ်း စွမ်း’

ယွန်ထီက အဆိပ်ဓားကို လေထဲတွင်ဝေ ယမ်းလိုအာကာ ဝမ်းဝေယန်အား....

‘ခင်ဗျားကလဲ ကျုပ်ကို ဓားနဲ့ပဲ တိုက်ခိုက်စေချင်တယ်၊ ဒါမှသာ ဓားချင်းယှဉ်လို့ ရမယ်မဟုတ်လား’

စာပေသမား ဝမ်းဝေယန်က ခေါင်းခေါ်ယမ်းပြုလိုက်ရင်း....

‘ကျုပ်မှာ ဓားပါမလာဘူး၊ ဓားပညာဆီတော့ တတ်ကျွမ်းပါလား’

ယင်းအချိန်မှာပင် စန်းချယ်က စင်ပေါ်သို့ ကိုယ်ပေးပညာသုံးကာ လွှားတက်လိုက်၏။

‘စွမ်း’
‘ထူး’

မျက်စိတစ်မှိတ် လျှပ်တစ်ပြက်အတွင်းမှာပင် စန်းချယ်က စင်မြင့်ပေါ်သို့ ပျံလွှားငှက်တစ်ကောင်သဖွယ် ထိုးဆင်းကျ ရောက်သွား၏။

စာပေသမား ဝမ်းဝေယန်နှင့် ယွန်ထီတို့က စန်းချယ်ကို အကဲခတ်ကြည့်လိုက်ကြ၏။

စန်းချယ်က ဝမ်းဝေယန်အား...

‘မိတ်ဆွေ ခင်ဗျားကို ကျုပ် လေးစားပါတယ်၊ မိတ်ဆွေရဲ့ အောင်မြင်မှုအတွက် ဂုဏ်လဲယူပါတယ်၊ စောစောက ကျုပ်က စင်ပေါ်တက်မယ်အလုပ်မှာ မိတ်ဆွေက ကျုပ်အလျင်ဖြတ်တက်ပြီး အတ္တဘောလှောင်ကြီးကို ယှဉ်ပြိုင်တာပါ၊ အခု မိတ်ဆွေ့မှာ ဓားပါမလာဘူးဆိုလို့ ကျုပ်က မိတ်ဆွေ့ကို ကျုပ်ဓားခေတ္တခဏ လာပေးတာပါ၊ ကျုပ်ဓားနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်စေချင်ပါတယ်၊ ဟော့ဗီဓားကတော့ ကျုပ်ရဲ့ နဂါးဓားပါပဲ၊ ဒီနဂါးဓားနဲ့အတူ မဆောင်းမှု ကုသိုလ်ကောင်တွေကို နှိမ်နှင်းနိုင်ပါတယ်...’

စန်းချယ်က ကားကြောင့် ယွန်ထီမှာ မျက်စိမျက်နှာပျက်စာ ထောင်းခနဲ ဒေါသထွက်သွားရ၏။

နတ်မီးတောင် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ယွန်မြောက်ရှန်မှာလည်း စန်းချယ် ကိုကြည့်ကာ အတော်ကလေးဒေါသထွက်သွားရ၏။

သို့သော် နဂါးဓားဟူသော စကားကြောင့် နတ်မီးတောင်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ယွန်မြောက်ရှန်မှာ မျက်လုံးအစုံ စူးရှတောက်လက်သွားရ၏။

စန်းချယ်က စကားဆုံးသည်နှင့် သူ၏ကျောမှ ပိုးလွယ် ထားသော နဂါးခားကို စာပေသမား ဝမ်ဝေယန်အား ပေး အပ်လိုက်၏။

ဝမ်ဝေယန်က နဂါးခားကိုလက်ခံယူရင်း စန်းချယ်အား ကျေးဇူးတင်စကား ပြောကြားလိုက်၏။

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ် မိတ်ဆွေ၊ မိတ်ဆွေရဲ့ နာမည်ကျော် လှတဲ့ နဂါးခားကို ကျုပ်ပြန်ပေးပုဂ္ဂိုလ်မယ်၊ ဒီခားကို ကျုပ် ကြားဖူးတာ ကြာပါပြီ၊ ခုမှပဲ မြင်ဖူးပါတော့တယ်’

‘ဝှစ် ဝှစ် ဝှစ်’

ဝမ်ဝေယန်ကပြောရှင်း နဂါးခားကို ဝေယမ်းလိုက်စု စိမ်းဖန်ဖန် ခားအလင်းတန်းကြီးများက ဝင်းခနဲ ထွက်ပေါ် လာရ၏။

‘ကောင်းလိုက်တဲ့ ခားပါလား’

စာပေသမား ဝမ်ဝေယန်က စန်းချယ်၏ နာမည်ကျော် နဂါးခားကို ချီးကျူးမိလိုက်၏။

ထို့နောက် စန်းချယ်က စင်အောက်သို့ ပြန်လည် လွှာ ဆင်းသွားတော့၏။

ခားနှစ်လက်မှာ အားချင်းပြိုင်လျက် ရှိနေကြ၏။

ယွန်ထီ၏ခားက ပြာနှမ်းနှမ်းတောက်ပနေသလို ဝမ်ဝေ ယန်၏လက်ထဲမှ နဂါးခားကလည်း စိမ်းဖန်ဖန် တောက်ပ လျက်ရှိနေ၏။

ယင်းအချိန်မှာပင် နတ်မီးတောင်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ယွန် မြောက်ရွှန်က မတ်တပ်ရပ်လိုက်ပြီး....

‘ကိုင်း ဝီပွဲကတော့ ခားပွဲပဲ၊ တစ်ယောက်ကတော့ ငါ့သား ဖြစ်တယ်၊ တစ်ယောက်ကတော့ စောစောက ယက္ခညီနောင်ထဲ က သံတူယက္ခကို အနိုင်ရသွားတဲ့ စာပေသမား ဝမ်ဝေယန်ပဲ၊ မင်းတို့နှစ်ယောက် ပြိုင်ပွဲထုံးစံအရ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် မညာမတာ ကြမ်းကြမ်းရမ်းရမ်း ထိုးခုတ်တိုက်ခိုက်နိုင်ကြတယ်၊ နောက်ဆုံး ခားချက်ထိလို့ လဲကျသွားရင်၊ အပြတ်ရှင်းပစ်ခွင့် ရှိတယ်၊ ငါ့သားဆိုပြီး ညာနေစရာမလိုဘူး၊ အကြမ်းဆုံး အရမ်းဆုံး ယှဉ်ပြိုင်ကြ၊ တိုက်ခိုက်ကြ၊

ထို့နောက် နတ်မီးတောင်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ယွန်မြောက်ရွှန် က အင်္ကျီလက်စကြီးတစ်ဖက်ကို ဝေယမ်းပြလိုက်၏။

‘ဒေါင်’

‘စဒေါင်’

‘ဒေါင်’

တိုက်ခိုက်ရန် အချက်ပေး ကျောက်ခေါင်းလောင်းသံကြီး များက တစ်ခဲနက် ထွက်ပေါ်လာရ၏။

‘ဟေး’

‘ဟေး ဟေး’

‘ဝမ်ဝေယန်က’

‘ယွန်ထီက’

အပြုအမူ သိုင်း လောကသားများက ဝမ်ဝေယန်ကို စိုင်းဝန်းအော်ဟစ်အားပေးလိုက်ကြသလို နတ်မီးတောင်ဂိုဏ်း သားများက သူတို့၏သခင်လေးယွန်ထီကို စိုင်းဝန်းအော်ဟစ် အားပေးလိုက်ကြ၏။

စာပေသမား ဝမ်ဝေယန်က နဂါးခေးကို ဝေ့ယမ်းပစ်
လိုက်ပြီး ယွန်ထီအားစူးစိုက်ကြည့်လိုက်ကာ....

'ကိုင်း မိတ်ဆွေ၊ ခင်ဗျားဆန္ဒအတိုင်း ကျုပ်က ခင်ဗျားကို
စဟာစီနဂါးခေးနဲ့ယှဉ်ပြိုင်ပါ့ မယ်'

ယွန်ထီက ဟင်ခနဲပြက်ရယ်ပြုလိုက်ကာ....

'ကောင်းပြီ၊ ဟောစီ ကျုပ်ရဲ့မြေဆိပ်ရှင်ခေးကိုသာ ကြည့်
ရှောင်ပေတော့'

- 'ယား'
- 'ဟိုင်း'
- 'ထန်း'

စကားဆုံးသည်နှင့် နှစ်ယောက်စလုံးက ရှေ့ သို့လွှားတက်
တိုက်ခိုက်လိုက်ကြ၏။

ယွန်ထီ၏ မြေဆိပ်ရှင်ခေးက အောက်မှ အပေါ်သို့ ဝေ့ဝဲ
တက်သွားသလို စာပေသမား ဝမ်ဝေယန်၏ နဂါးခေးက
အပေါ်မှ အောက်သို့ဆိုးဆင်းသွား၏။

ခေးနှစ်လက်က လမ်းတစ်ဝက်မှာပင်ထိတွေ့ကာ မီးများပွင့်
ထွက်သွားရ၏။

- 'ဝှီး ဝှီး ဝှီး'
- 'ဝှစ် ဝှစ် ဝှစ်'

ခေးစက်ဝိုင်းကြီးများက ဖြစ်ပေါ်လာရ၏။ အပြာဆောင်
ခေးစက်ဝိုင်းကြီးနှင့်အစိမ်းဆောင်ခေးစက်ဝိုင်းကြီးက ပြေးလွှား
တိုက်ခိုက်နေသည်ကို မြင်လိုက်ကြရ၏။

ခေးလေတိုးသံများက ကြောက်မနိုးလိလိ ထွက်ပေါ်လာ
သလို ခေးရိပ်ခေးငွေ့များက ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးကို ဖုံးလွှမ်း
စားလျက် ရှိနေ၏။

ခေးနှစ်လက်မှာ မုန်တိုင်းကျသည့်အလား တိုက်ခိုက်လျက်
ရှိနေ၏။

- 'ထန်း ထန်း ထန်း'
- 'ချမ်း ချမ်း ချမ်း'

ခေးနှစ်လက်မှာ အဆက်မပြတ် ထိခတ်ကာ မီးများပွင့်
ထွက်လျက် ရှိနေ၏။

ခေးစက်ဝိုင်းကြီးများအတွင်း နှစ်ယောက်သား ပျံဝဲတိုက်
ခိုက်နေကြ၏။

မိန်းမချောလေးဖေးလွှမ်းမှာ စာပေသမား ဝမ်ဝေယန်ကို
အော်ဟစ်အားပေးနေ၏။

အစ်ကိုဖြစ်သူ ဖေးလုံမှာ ညီမဖြစ်သူဖေးလွှမ်းကို တအံ့တကြ
ကြည့်နေမိ၏။

သခင်မကြီးဖေးဖုန်က သား ဖြစ်သူအား သမီးဖက်သို့
မျက်စောင်းထိုးပြလိုက်၏။

နတ်မီးတောင်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ယွန်မြောက်ရှန်က သားဖြစ်သူ
ယွန်ထီ၏ ခေးကွက်များကို စူးစိုက်ကြည့်နေ၏။

'သား'

ယွန်ထီက မာန်သွင်းသံပြုကာ ရှေ့သို့လွှားဝင်လိုက်ရင်း
ဟင်္သာတောင်ပံခတ်ခေးချက်ဖြင့် ဝမ်ဝေယန်အားတိုက်ခိုက်
ပစ်လိုက်၏။

'ဝှစ်'
ခားရိပ်နှစ်ရိပ်က ဝဲယာခွဲတာဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ပြာလဲလဲ
ခားရိပ်နှစ်ရိပ်က ဝမ်ဝေယန်အား ညှပ်ပူးညှပ်ပိတ် တိုက်ခိုက်
လိုက်ကြ၏။

'ထန်း ထန်း'

ဝမ်ဝေယန်က နဂါးခားဖြင့်ဝေ့ယမ်းပစ်လိုက်ရာ ခားချက်
နှစ်ချက်စလုံး လွင့်စဉ် ပျောက်ကွယ်သွားရ၏။

ခားနှစ်လက်မှာ ဂဟေဆော်သည့်အလားပူးကပ်သွားမိကြ
ရ၏။

နှစ်ယောက်စလုံးက ခားသွားတစ်လျှောက် အထွင်းအား
ထည့်ကာ တွန်းထားနေမိကြ၏။

ယွန်ထီက ဝမ်ဝေယန်ကို စူးစိုက်ကြည့်နေသလို ဝမ်ဝေ
ယန်ကလည်း ယွန်ထီကို စူးစိုက်ကြည့်နေ၏။

ခားနှစ်လက်စလုံးမှာ အခိုးအငွေ့များ ထွက်ပေါ်နေပြီး
နှစ်ယောက်စလုံး၏ ငယ်ထိပ်များဆီမှလည်း အခိုးအငွေ့များ
ထွက်ပေါ်လျက် ရှိနေ၏။

'ချမ်း'

မကြာမီ ခားနှစ်လက်မှ ပြန်ကွာထွက်သွားကြရ၏။ ယွန်
ထီက ဝမ်ဝေယန်၏ ဝမ်းဗိုက်ဆီသို့ ခားနှင့် ဖြတ်သိမ်းပစ်
လိုက်၏။

'ဝှစ်'

ဝမ်ဝေယန်က အထက်သို့ လွှားတက် ရှောင်တိမ်းပေးလိုက်
ပြီး နတ်သမီးပန်းကြွေးဖြင့် တိုက်ခိုက်ပစ်လိုက်သည်။

ယွန်ထီက ခုနစ်စဉ်ခားချက်နှင့် တိုက်ခိုက်လိုက်သဖြင့် ဝမ်
ဝေယန်၏ နတ်သမီးပန်းကြွေးချက်မှာ ပျက်ပြားသွားရလေ
သည်။

မကြာမီ နှစ်ယောက်စလုံး အထက်သို့ ထိုးတက်သွားကြ
သည်။

လေထဲတွင် ကျွမ်းပစ်ကာ နှစ်ယောက်စလုံးက ခားချက်
များဆင့်၍ တိုက်ခိုက်လိုက်ကြ၏။

'ထန်း ထန်း ထန်း'

'ချမ်း ချမ်း ချမ်း'

လေထဲတွင် နှစ်ယောက်သား နှစ်ပတ်သုံးပတ် လည်ပတ်
သွားကြ၏။

လည်ပတ်သွားရင်းက ခားချက်များဆင့်ကာ တိုက်ခိုက်
လိုက်ကြခြင်းပင် ဖြစ်၏။

'ဖြောင်း'

'ဝှန်း'

ဝမ်ဝေယန်က ကြိုးကြာခြေကွက်ဖြင့် ကန်ပစ်လိုက်သဖြင့်
ယွန်ထီက ဟင်္သာခြေကွက်ဖြင့် ကန်ထုတ်ပစ်လိုက်၏။

ခြေကွက်ချင်း ဆုံဆွေကြကာ ဖြောင်းခနဲ ဝှန်းခနဲ မြည်
ဟည်းသွားကြ၏။

နှစ်ယောက်စလုံး ချောချောလည်ထွက်သွားကြရ၏။ ပြန်အဆုံ
တွင် ယွန်ထီက ဝမ်ဝေယန်၏ မျက်နှာကို ခားဖြင့် ခုတ်ချ
လိုက်၏။

'ယား'

'ဝှစ်' ဝမ်ဝေယန်က ခေါင်းကို ယိမ်းကာ ရှောင်ပေးလိုက်ပြီ နဂါးခားဖြင့် ယွန်ထီ၏ ရင်ဝကို ဆောင့်ထိုးချလိုက်စေ သည်။

'ဝှီး' ယွန်ထီက ကျွမ်းပစ်ရှောင်ထွက်ရင်း လက်နက်ပုန်းစ လေးများကို ပစ်လွှတ်လိုက်၏။

'ဝှစ် ဝှစ် ဝှစ်' 'ခွီး ခွီး ခွီး'

အဆိပ်လက်နက်ပုန်းများပစ် ဖြစ်၏။ ဝမ်ဝေယန်က နဂါး ခားကို စက်ဝိုင်းသဏ္ဍာန် ဝေ ယမ်းရင်း ခားရိပ်ခားငွေ့များ နှင့် တစ်ကိုယ်လုံးကို လှမ်းခြုံထားလိုက်၏။

'ထန်း ထန်း ထန်း'

ယွန်ထီပစ်လွှတ်လိုက်သည့် အဆိပ်လက်နက်ပုန်းများမှာ ဝမ်ဝေယန်၏ ထက်ထီမှ နဂါးနှင့် ဆုံတွေ့လိုက်ရလျှင် သစ်ပင်မှ ကြွေကျသော သစ်ရွက်ခြောက်များပမာ အောက်သို့ တဖြုတ် ဖြုတ် ပြုတ်ကျသွားရ၏။

ယွန်ထီက လက်နက်ပုန်းများကို တရစပ် ပစ်လွှတ်လိုက်ပြီး နောက် မအောင်မြင်သည်ကို တွေ့လိုက်ရသောအခါ အိတ်ထဲမှ ကြွေကျတစ်ဘူးကို ထွက်ယူပြီး ဝမ်ဝေယန်ထံသို့ ပစ်လွှတ် လိုက်၏။

'ဝှီး'

ကြွေကျွေးထဲမှ အဆိပ်ပြင်းထန်လှသော အဆိပ်ရည်များက ဝမ်ဝေယန်ထံသို့ တစ်ဟုန်ထိုး လွင့်ပျံလာ၏။

အဆိပ်ရည်များနှင့်သာ တစ်စက်မျှ ထိုလိုက်မိရုံနှင့် နေရာ တွင် တုံ့ခနဲ လဲကျသွားရမည် ဖြစ်ပေ၏။

'ဟား'

ရုတ်တရက် နဂါးခားမှ ထူးခြားသော အခိုးအငွေ့ များထ ရှေ့သို့ ဟူးခနဲ ထိုးတက်သွားကာ အဆိပ်ရည်များကို လွင့်စဉ် ထွက်သွားစေသည်။

ယွန်ထီမှာ သူ့ထံသို့ ပြန်လည်လွင့်ပျံလာသည့် အဆိပ် ရည်များကို ခုန်ပျံ ရှောင်တိမ်းပေးလိုက်ရ၏။

နှစ်ယောက်သား အောက်ရောက်သည်နှင့် လူချင်းဆိုင်လိုက် မိသလို ခားချင်းလည် ဆိုင်လိုက်မိကြ၏။

'ယား'

'ဟိုင်း'

'ထန်း'

'အား'

ဝမ်ဝေယန်၏ ပြင်းထန်သော အဘွင်းအားခားချက် ကြောင့် ယွန်ထီက အဆိပ်မြေရှင်ခားမှာ အပိုင်းပိုင်း ကျိုး ထွက်သွားရကာ ယွန်ထီမှာလည်း ရင်ဝတွင် ခားချက်ထိပြီး နောက်သို့ လွင့်စဉ်ထွက်သွားရ၏။

ယွန်ထီမှာ အော်ဟစ်ကာ ပက်လက်ထန် လဲကျသွားရ၏။ ဝမ်ဝေယန်က ခားဦးဖြင့် ယွန်ထီ၏ လည်မျိုကို ထောက်ထား လိုက်ပြီး....

'ကိုင်း ဘယ်လိုလဲ မိတ်ဆွေ၊ ခုအခြေအနေမှာ ကျုပ်က ခင်ဗျားကို သတ်လို့ရပါတယ်'

ယွန်ထီက ရင်ကို လက်ဖြင့်ဖိ ဘေးရင်း...

'ဟိတ်ကောင် သတ်လို့ကံစမ်းပါ၊ ငါက သေရမှာကို မကြောက်ပါဘူး'

ယွန်ထီက ဘေးကို ပြန်ချပ်လိုက်ပြီး...

'ကျုပ်ကလူသတ်စားမားတစ်ယောက် မဟုတ်ပါဘူး၊ ခင်ဗျားကို ကျုပ်က ဘာဖြစ်လို့ သတ်ရမှာလဲ'

ဝမ်ဝေယန်က စကားဆုံးသည်နှင့် စန်းချွဲယဲ့ရှိရာစင်အောက်သို့ လွှားဆင်းသွားတော့၏။

ဒဏ်ရာရထားသော ယွန်ထီကို နုတ်သမီးကောင်ဂိုဏ်းက သားများက ပေ့ယူ ခေါ်ဆောင်သွားကြ၏။

'ဟေး'

'ဟေး'

'ဝမ်ဝေယန်ကွ'

'စာပေသမားကွ'

ပရိသတ်များက အော်ဟစ် အားပေးလိုက်ကြ၏။ စာပေသမား ဝမ်ဝေယန်က စင်အောက်ရောက်သည်နှင့် ချက်ချင်းပင်

စန်းချွဲယဲ့အား ကျေးဇူးတင်စကားများ ပြောကြားလိုက်ပြီး နဂါးဘေးကို ပြန်လည်ပေးအပ်လိုက်၏။

ဝမ်ဝေယန်က စန်းချွဲယဲ့အား...

'မိတ်ဆွေကို ကျုပ်က ကျေးဇူးဆပ်တဲ့အနေနဲ့ အရက်တိုက်ပါရစေ'

'ဟာ ရပါတယ်၊ ကျွန်တော်က တိုက်ပါရစေ၊ ခင်ဗျားရဲ့ အောင်မြင်မှု အတွက်ပါ'

'အို မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျွန်တော်တိုက်ပါရစေ' ထို့နောက် နှစ်ယောက်သား ပွဲတော်နှင့် မလှမ်းမကမ်းရှိ

စာရက်မဝ အရက်ဆိုင်ကလေးသို့ ထွက်ခွာသွားကြလေတော့၏။